

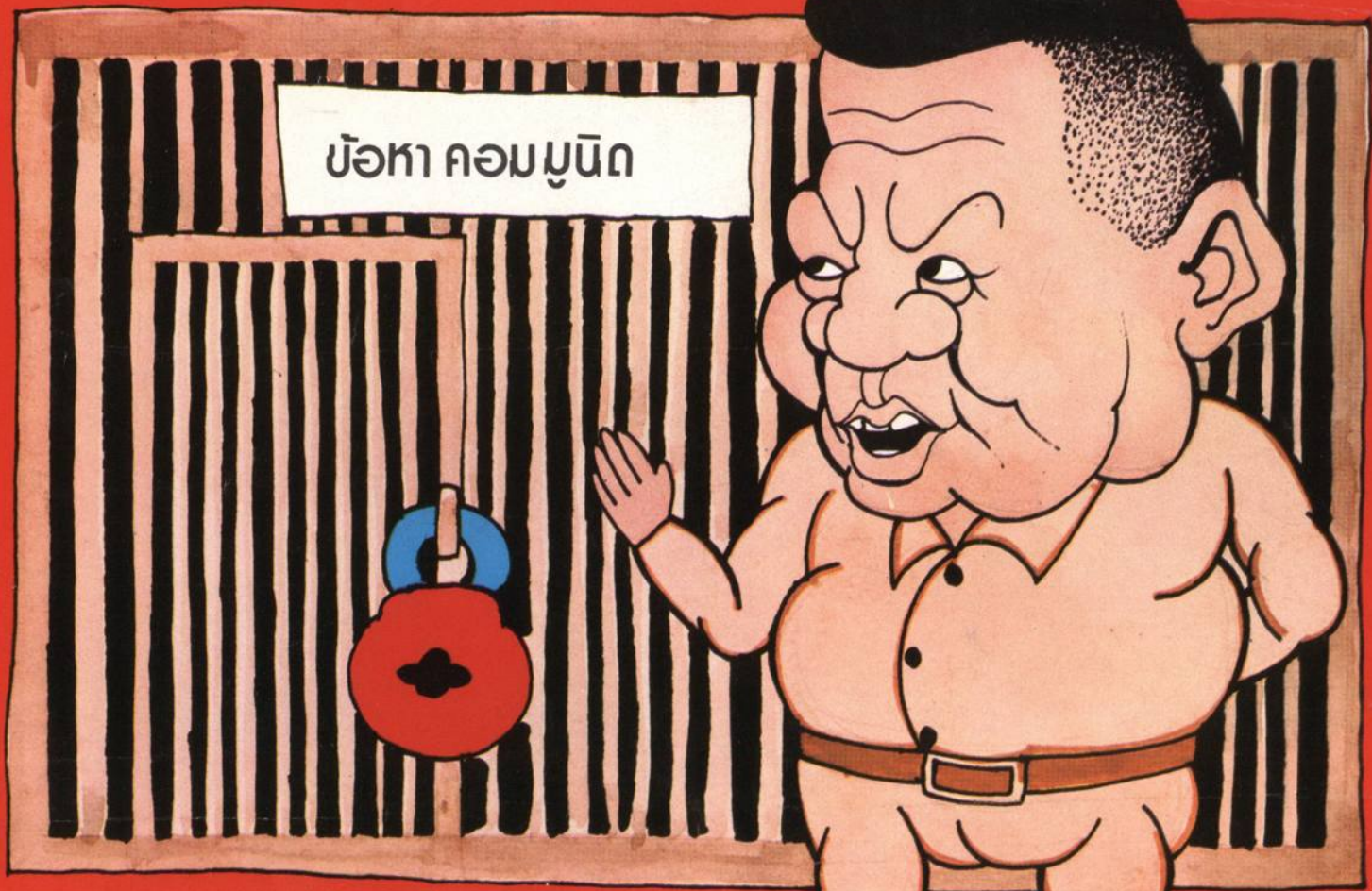
HOP TAC หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๕ วันอังคารที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๕

เวียดนาม ในท่ามกลางความเป็นไป
ทหารเรือมาแล้ว มาแล้วจะไปไหน
หน่วยสืบราชการลับของฝรั่งเศส

พิชัย วาสนาส่ง
พอรู้ว่าน่านคนพมกั้โกรธแล้ว

๕ บาท

บ๊อหา คอมมูนิก

เตรียมพร้อม 20 ก.ค. !

ปากกอสอง

หนังสือพิมพ์คริสต์ ๕๒ อาคาร เอ็มเอเอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กทม. ๕

.....หน่วยข่าวกรองของเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยเชื่อกันว่า เจริญ วรธงาม ผู้มีนามจัดตั้งว่า "บุษมา".....
บัดนี้ได้รับเลือกให้เป็น ประธานคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย..... เจริญ เป็นตัวแทน
พรรค เขตจังหวัดนครพนม มีอายุประมาณ ๕๐ ปี เคยอาสาสมัครทำการรบที่สมรภูมิเคียง เบียนพุ่มมาก่อน.....

.....ถ้าคาร์เตอร์ เป็นประธานาธิบดี(ซึ่งจะไ้เป็นแน่) จุดสำคัญที่สุดของนโยบายต่างประเทศสหรัฐฯจะเป็น
ที่ญี่ปุ่น.....อะไรจะเกิดขึ้นกับญี่ปุ่นหรือกระทบผลประโยชน์ญี่ปุ่น.....สหรัฐฯจะตอบโต้ทันที.....

.....โครงการถนนक्रमคลองสองพันล้านของกทม. เพื่อแก้ปัญหาการสูญเสียทรัพยากรของคนกรุงเทพฯปีละห้า
พันล้าน.....จึงจกที่มานายการ้องทักพร้อมกับตุ๊กแกที่กทม. ว่า ไม่มีทางสำเร็จในรัฐบาลชุดนี้.....มงคล สิมะโรจน
รองผู้ว่าฯบอกเหนื่อยใจและประกาศว่าหน่วยงานไหนจะสร้างก็ได้แต่ขอให้ทำจริง ถ้ากลัวเขาคอรัปชั่น.....

.....พล.อ.ประเสริฐ ชรรวมศิริ ผู้ช่วยฯ.ทบ.หนึ่งในตัวเก่งฯ.ทบ.ป็น กำลังป่วยเป็นโรคคัมแข็ง อาการ
หนักขนาดไม่ไ้เอาคิกิริใส่กระเพาะมาหลายเดือนแล้ว...ขณะนั้นนอนแบบอยู่ที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ไม่
ไกลไม่ไกลจากห้องพล.อ.ทวิช เสนีย์วงศ์เท่าไ้กัน...แต่จำนวนผู้มาเยี่ยมคนป่วยห้องนี้ต่างกัน...คนป่วย
ที่เป็นรัฐมนตรีก็มีคนเยี่ยมไม่กั้น นึกกับอีกห้องหนึ่งที่คึกคักอยู่ตลอดวัน.....

.....ข่าวไม่เป็นที่เปิดเผย เมื่อวันที่ ๗ กค.ศกนี้ พล.ต.ศิริ ศิริโยธิน รมต.ศึกษา ได้เรียกประชุมผู้
อำนวยการวิทยาลัยครูทั่วประเทศ ๓๖ แห่ง โดยบีบให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูทุกแห่งรับนักศึกษาที่พวกสส.โซอภิ
สิทธิ์ฝากเข้าเรียนทั้งหมด ๒๐๐ คน.....ในจำนวนทั้งหมดนั้นมาจาก สส.พรรคชาติไทย ๕๐๐ คน.....ข่าวกล่าว
ว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยครูหลายแห่งไม่พอใจแต่ไม่กล้าแสดงออกเพราะการรับนักศึกษานานไปแล้ว.....

.....ข่าววงในจากพรรคกิจสังคมแจ้งว่า.....ทาง พรรคกิจสังคม ได้ระดมลูกพรรคเตรียมคว่างประมาณ
"บัณฑิตอาสาสมัคร" ทั้งหมด.....

ทาน / เจริญ วรธงาม / คาร์เตอร์ / โครงการถนนक्रमคลอง / พล.อ.ประเสริฐ ชรรวมศิริ /
/ โครงการรังสิต / พล.ต.ศิริ ศิริโยธิน / พรรคกิจสังคม /

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิทยุรัตน์

กองบรรณาธิการ
ดิลก คีรีรัตน์
รัศมี เผ่าเหลืองทอง
จำนงค์ ภควรวุฒิ
ยุวดี ธนาพิทยา
ปิ่นดดา เลิศลาอาไพ
มนตรี จิงสิริอารักษ์
วิสา คัญทัพ
กำนุณ สิทธิสมาน
ฉัตรชัย เหมบัณฑิตย์

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

ขิงขง พานิชผล

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C.

Goran Gester

Jean Louis Arnaud, Saigon

Jean Thoraval, Hanoi

John Everingham, Vientiane

Marcel Barang, Singapore

Mike Morrow, S.E. Asia

Paul Wilson, Kuala Lumpur

T.D. Allman, New York

W. Burchett, Paris

Steffam Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์

ตระกูล พิระพันธ์

ประจวบ พัทธพันธ์

ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงห์ชัย

ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตกว่าวัฒน์

ฝ่ายหาโฆษณา : อมรศรี ธีระบัญญัติศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา : เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓

ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

โทร. ๒๓๔๕๓๘๐ - ๕ คือ ๔๒

๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๑๘, ๒๓๓๖๓๒๘

๒๓๓๖๘๘๖ คือ ๒๓

ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย

๑๘๒/๑ ซอขวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๒๘๑๐๐๘๘

แยกสี นิมมช่วง โทร. ๒๘๑๐๘๘๘

พิมพ์ที่ โรงสยามการพิมพ์

ถนนราชบพิธ โทร. ๒๒๒๕๑๖๖-๘

พ.ศ. ๒๕๑๘

จตุรัส ๒

สัมภาษณ์ พิชัย วาสนาสง 36

ทหารเรือ 12

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๔ วันอังคารที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

- ๑ ข่าวกรอง
- ๓ จดหมาย บ้าจะหมดแล้วจ้า/เรียนอธิบดีกรมไปรษณีย์ฯ/ทงคทงชม
- ๖ จตุรัส อย่าให้กฎหมายเป็นเศษกระดาษ
- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์
- ๕ เพื่อนว่า ครูตรีสาวหวางสามี่ ใช้ชวานจามพาร์ดเนอร์ /หลอกเด็กหญิง ๑๓ ปีไปขายช่อง
- ๑๐ บ้านเรา ๔ กรกฎาคม : เมื่อคนรักชาติใช้กฎหมาย/ทหารเรือ มาแล้ว มาแล้วจะไปไหน/มนต์ชัย : บันไดสู่บัลลังก์ /ปชป. เลือกเลขาฯ : เหล่าเก่าในขบวนการ
- ๒๔ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์
- ๒๕ มองไทย เมืองไทยคงไม่พ้นเงมมอผายชาย : ที่ชนะจากอดีต รัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษ
- ๒๗ บ้านเขา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม : ในท่ามกลางความเป็นไป/อเมริกาครบกำหนดเวลาที่รอกันมา/जूเต๋อ : จอมพล ผู้ชนะตัวเอง
- ๓๖ สัมภาษณ์ พิษัย วาสนาสัง
- ๔๐ จารกรรม มารูจักหน่วยสืบราชการลับของฝรั่งเศสกันเถอะ
- ๔๒ ลมชายทุ่ง อย่างเข้าเดือนหูก ...
- ๔๔ จิตวิทยา จากยอดดึกเอมไฟร์ สเตท ถึงคนผสมขาว สะพายย่าม
- ๔๖ ผู้ชาย แปลก เข้มพิลา ผู้มาจากที่ราบสูง
- ๔๘ หนังสือ จากจอช กาล์ฟก้าถึงมิชิมา ในสายตาของ นพพร สุวรรณพานิช
- ๕๐ กีฬา ตลาดนัดกีฬา
- ๕๒ คุยเฟื่องเรื่องหนัง โรดเดอร์บอลล์ : เหลือเพียง ๘๐% /บอนนี่แอนด์ไคลด์ : วัชรบุรุษหรืออาชญากร?
- ๕๖ เส้นขนานจตุรัส แฉนแดงในยามดึก

จดหมาย

บ้าจะหมดแล้วจ้า

ในเขตสี่อำเภอของจังหวัดศรีสะเกษคือ อำเภอกันทรลักษ์ ขุนหาญ ขันธุ์และกิ่งอำเภอปรังคฤ ในพื้นที่เหล่านี้อาคารคานไปด้วยป่าไม้นานาพันธุ์ สัตว์บ้านนาชนิด เจ้าของโรงเลื่อยต่างกระเหินกระหายวังขอสัมปทาน หลายคนทุ่มเงินมหาศาลเพื่อใหม่อำนาจทางการเมือง เพราะเมื่อป่าไม้ไม่ให้โควตาจะใช้ทางการเมืองเข้าไป

ในเขตสี่อำเภอนี้ มีการขโมยเถื่อน ขนกันไม่เว้นแต่ละวันไม่ทราบว่ามีอันไหนมีอนุญาตหรือไม่อนุญาต แต่เห็นแล้วรู้สึกอย่างสามัญชนว่าอีกไม่ช้าป่าจะเหี้ยนกลายเป็นทุ่งเลี้ยงสัตว์ได้อย่างดี ต้นไม้ใหญ่ ๆ ขนาด ๓-๘ คนอุ้มถูกโค่นราบพนาสูญ ขอนไม้บางขนองสูงท่วมหัวนอนระกระระกะกลางป่าดงดิบ นอกออกมาขายป่าเป็นไม้เสาเข็ม แต่ที่ขนกันโทนโทออกทุกบ่อคือ ไม้พะยุงแปรรูปแล้วซึ่งตัดยาวเพียงสองสามเมตร ใช้รถจีปรถแลนด์ซนกันวันยังค่ำ บางครั้งเราเห็นมรดตราโลหวนนำด้วยซาไป (ไม่ยืนยันว่าจะเป็นตราจริงหรือตราปลอม)

ถึงขนาดคนแล้วป่าไม้จะไม่เห็นได้ยังไง ใครละมีหน้าที่โดยเฉพาะ.. ป่าไม้จังหวัด... ป่าไม้เขตหรืออธิบดีป่าไม้...? ท่านก็สบายไปแล้วแล้วท่านจะทราบได้อย่างไร ผมไม่ปฏิเสธว่าลูกน้องท่านมี แต่ถ้ามั่นเข้าภักดีที่เขาวัว เกือบเป็นหนอนแล้วท่านจะว่ายังไง ผมเคยไปทำข่าวมีบางครั้งที่ในรถ ผมถามว่า แล้วเวลานรถหายไปไหน เขาตอบว่า เราไม่มีกุญแจจะนำกลับมาได้ปล่อยทิ้งไว้ถุกมันลักขโมยไปแล้ว ผมก็ได้แต่ปลงอนิจจังกลัวว่าไม่เหล่านี้อจะเป็นของตำรวจป่า

ไม่นั้นละช นกขอเท็จจริงที่ผสมได้
ประสมมา

โรงเรียนมิโกวตาโคเนบับละไม่
กมากน้อย แต่ไม่เคยเห็นเจ้าของโรง
เลอย บันทกข้หมัดโควตาสัทธิ ขน
กันทงานทงกัน จนพนถนสนสะ
เทอนทรุดแลวทรุดดอก กรมทางหลวง
ก็ได้แต่โทษภยธรรมชาติ ฝนตกแรง
น้ำเซาะ แลวกักเงินไปสร้างบละ
หลายล้านบาท

เมื่อไหร่เล่าจะมีใครสักคนถ่าง
ตาตเสยทหนง หรือจะปล่อยไห้
เขยนเดยน จึงจะเอะอะไว้วายไห้
เป็นข่าวแลวทมเงินจ้างผู้สื่อข่าว
เลวไปตามเซยร์

ระพษี สาคร
นสพ. เสยงศรีสะเกษ

เรียนอธิบดีกรมไปรษณีย์ ๑

เนื่องด้วยพนักงาน ไปรษณีย์ ๑
จังหวัดสุพรรณบุรีของท่านได้กระทำ
การอันผิดมารยาทของพนักงานที่
กล่าวคือ ได้ฉกและเปิดซองหนังสือ
จตุรัส ซึ่งกระผมเป็นสมาชิกอยู่ ก่อน
ที่กระผมได้รับตั้งแต่ฉบับที่ ๔๗ วัน
อังคารที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๑๕ ถึงฉบับ
ที่ ๕๒ วันอังคารที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๑๕
(วันที่เกินวันออกจริง ๗ วัน) รวม
เป็น ๖ ฉบับด้วยกัน การฉกดังกล่าว
จะเป็นนโยบายของกรมไปรษณีย์ ๑
หรือจากเหตุผลอันใดไม่ทราบ ที่ทำ
ให้พนักงานกรมไปรษณีย์จังหวัดสุ
พรรณบุรีกระทำลงไปดังกล่าว

หลังจากที่กระผม ได้รับหนังสือ
ตรวจดูทุกครั้งปรากฏว่า หนังสือยับ
เขย จึงขอให้ท่านได้ โปรดสอบถาม
สาเหตุความจริงเสียก่อนที่ท่านจะ
ตักเตือนหรือลงโทษพนักงานของ
ท่านลงไป ถ้าเป็นเจตนาของพนักงาน
ของท่านคนใดแล้ว ได้โปรดลง
โทษพนักงานของท่านเพมิให้กระ
ทำอีกต่อไป หากไม่แล้วอีกหน่อยพนักงาน
จตุรัส ๔

งานของท่านมีเปิดซองจดหมาย ห่อ
หนังสือ พัดศุ คุรภณที่ก่อนผู้รับ
หมัดดอกหรือ โปรดกรุณาแก้ไขโดย
ด่วนด้วย

นายประจักษ์ ดาวเรือง
สุพรรณบุรี

ถึง ທၢງတၢງທၢမ

เห็นจะไม่ต้องบอกว่าได้ติดตาม
จตุรัสมานานแล้ว นับแต่ฉบับแรก
ถึงปัจจุบัน ต้องขอชมว่าข่าวกรองทำ
ได้ดีมาก รวมทั้งคอลัมน์สัมภาษณ์
บุคคลด้วย ผู้สัมภาษณ์ของจตุรัสเข้า
ใจตั้งปัญหาที่กะทัดรัดและแจ่มแจ้ง
ทำให้สามารถเข้าถึงแก่นความคิด
ของบุคคลที่ถูกรับสัมภาษณ์ ส่วนหน้า
บรรณาธิการอ่านแล้วไม่ลงใจเลย ภา
ษาก็ค่อนข้างวากวน คอลัมน์น่าจะ
ปรับปรุงบ้าง ส่วนคอลัมน์อื่นๆใช้
ได้ ยกเว้นคอลัมน์จารกรรมซึ่งอ่าน
แล้วแต่ละครั้งรู้สึกว้าวมองยังกว้าง
เปล่าไม่ได้รับอะไรเพิ่มเติมเข้าไป
เป็นอาหารทางปัญญา

๑. จตุรัส หลัง 'ยุคแพแตก' รั
สึกว่ากรวิเคราะห์เบื้องหลังข่าวอ่อน
ลงไป ข้อมูลน้อยลง โดยเฉพาะ
ข้อมูลที่ไม่มีใครรู้ และที่แน่ชัด
ก็คือข่าวและการวิเคราะห์ข่าวทาง
การเมืองอ่อนลงไปมาก จตุรัสคงจะ
มีเหตุผลของจตุรัสเอง โดยเฉพาะ
คุณพินศักดิ์น่าจะตอบได้ดีที่สุด

๒. ในระยะหลังๆมาน การวิ
เคราะห์ข่าวในคอลัมน์ "บ้านเรา" มัก
จะอ้างแหล่งข่าวที่ไม่ได้ระบุชัดลงไป
ลักษณะนี้เป็นลักษณะที่เด่นมากและ
น่าเป็นห่วง ผมเข้าใจว่าการอ้าง
แหล่งข่าวโดยใช้เครื่องหมายคำพูด
จตุรัสคงต้องการให้การวิเคราะห์หม่นา
หนักมากขึ้น แต่เมื่อจตุรัสไม่ได้ระบุ
ชื่อเสียงเรียงนามของผู้พูด ถ้ามอง
อีกแง่หนึ่งก็ไม่แน่ว่าจะมีน้ำหนักอะไร
ความพยายามที่จะทำให้เกิดความน่า

เชื่อถือก็จะทำให้ไม่น่าเชื่อถือมาก
ขึ้น แม้ว่ากรวิเคราะห์ข่าวต่างๆจะ
ใกล้เคียงความถูกต้องและเป็นททราบ
กันดีของบุคคลในวงการก็ตาม สิ่งนี้
ไม่ทราบว่าเป็นเพราะกองบรรณาธิ
การ ไม่ต้องการที่จะนำข่าว จตุรัส
ชนโขดหินในท้องทะเลอันมดมืดและ
เต็มไปด้วยพายุคลื่นหรืออย่างไร ถ้า
พูดบางคำพูดที่อาจ ผมไม่เห็นว่าจะ
ก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหาย
ต่อผู้พูดเลย ถ้ากล่าวพูดแล้วก็น่าที่จะ
ปรากฏตัว ถ้าไม่กล้าปรากฏตัว ผม
เกรงว่าจตุรัสเองนั่นแหละจะต้องมี
หน้าทเพิ่มขนในการตรวจดูว่า คำพูด
กับการกระทำของบุคคลนั้นตรงกัน
หรือไม่

๓. ขนชอว่า "ข่าวกรอง" แล้ว
ก็จะต้องมีหลักฐานและเหตุผลใน
การยืนยันความแน่ชัดของข่าวนั้น
ปรากฏว่าในบางกรงเมอมผู้เขยนจด
หมายไปต่อกับจตุรัส จตุรัสก็ได้แต่
เงยบและ ไม่แสดงเหตุผลของการให้
ข่าวหรือเหตุผลวิเคราะห์ข่าวเช่นน
นโยบายเช่นนี้ต้องขอชมว่าจตุรัสให้
เสรีภาพแก่ผู้เขยวของ ไม่ผูกขาด
หน้ากระดาศในการเสนอทศนะของ
ตนเท่านั้น และอีกประการหนึ่งจตุรัส
ไม่ยึดเขยดความคิดให้ผู้อ่าน แต่ให้
ผู้อ่านตัดสินใจเลือกเชื่อเองว่าจะเชื่อ
ใคร นับเป็นข้อดีของนโยบายเช่นนี้
แต่ข้อเสียประการสำคัญคือ จตุรัสเอง
นั่นแหละอาจจะเป็นผู้เริ่มต้นให้
ผู้อ่านไม่ม่เครองมอหาข่าวและกรอง
ข่าว เลือกเชื่อขอมลทผลิตผลาด ขอ
เสยนแม้ว่าจะเป็นเพียงขอเดยวแต่ก็
เป็นความเสียหายทถกจาจกรจุมมาก
ท้ายสุดนี้ ขอให้จตุรัสยึดมั่นใน
ความเป็นจตุรัสต่อไป อย่าได้เป็น
สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมคางหมูหรือคาง
แมวเลย แล้วผมจะติดตามจตุรัสต่อ
ไป

วุฒิสกัถ ลากเจริณูทพษี
กรงเทพฯ

โกนหนวดแบบนี้ เปียกเลอะเทอะและเสียเวลา

โกนหนวดแบบนี้ แห้งสะอาดและแสนสะดวก
...หิมนแหละครับ สำหรับผม

คุณจะทนเสียเวลากับการ "โกนเปียก" อันยุ่งยาก ด้วย
 มีดโกนหนวดธรรมดาอยู่อีกหรือ?

ตัดความยุ่งยาก มาโกนหนวดแบบ 1 ชั้น กันดีกว่า
 "โกนแห้ง" สะอาด และแสนสะดวกด้วยเครื่องโกน
 หนวด "ฟิลิเชฟ" ของฟิลิปส์

ไม่ต้องใช้ครีม ไม่ต้องใช้น้ำ "โกนแห้ง" ได้ทันทีทุกที่
 ฟิลิเชฟ ของฟิลิปส์ ใช้ง่ายสะอาดที่สุด เพราะประกอบ
 ด้วยใบมีด 12 ใบ ที่คงความคมอยู่ได้โดยอัตโนมัติหมุน
 อยู่ภายในหัวลอย "90 ซูเปอร์โรตารี" ที่สามารถปรับ
 ระดับไปตามผิวหน้า ฟิลิเชฟ จึงโกนแห้ง สะอาดและ
 สะดวกที่สุด

มี 3 แบบให้เลือกตามความพอใจ

ฟิลิปส์ PHILIPS
 คึกคักกว่า
 บริษัทไฟฟ้าฟิลิปส์แห่งประเทศไทย จำกัด
 283 ถนนสีลม กรุงเทพฯ โทร. 36984-9

ฟิลิเชฟ คอมแพค
 HP 1213
 กระทัดรัดใช้ง่าย แรงไฟ
 จากถ่านไฟฉายจะทำให้คุณ
 "โกนแห้ง" อย่างสบายๆ
 ไปหลายเดือน

ฟิลิเชฟ เดอคลักซ์
 HP 1207
 เครื่องโกนหนวดที่ภูมิฐาน
 ใช้ถ่านไฟฉายออกแบบมา
 เพื่อให้เหมาะมือของคุณ
 โดยเฉพาะ

ฟิลิเชฟ เดอคลักซ์
 HP 1126
 เครื่องโกนหนวด 3 หัว
 ใช้ไฟบ้าน ที่กระทัดรัดที่สุด
 เซาะร่องให้จับกระชับมือ
 มีใบมีดพิเศษ (Trimmer)
 สำหรับแต่งหนวดและขน

ยืนหยัดได้

เพราะประชาชนเห็นด้วย

ประชาชน

จึงผงาดสงบบ

พบกับประชาชนทั่วโลก

ยังบลุกยิ่งตำหนิ - ชาติ ๗
ประชาชาติ

ทุกคนจะยอมพลีตัว

จากโต๊ะ
ประชุม
อาชน

ความปรารถนาอันดีของ
ประชาชนชาวไทย
ที่จะเห็นประเทศไทย
เป็นประชาธิปไตย
อย่างแท้จริง

นิยาม

๒๕๓๒

สภามหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์

ความปลอดภัยสูง

REGENCY

ซิลเวอร์-5๐

ทันโลก ทันเหตุการณ์

อ่าน

ประชาชาติ

อย่าให้กฎหมายเป็นเศษกระดาษ

นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันได้แถลงนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลชุดนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายนว่า จะเร่งช่วยเหลือเกษตรกร แก้ไขภาวะค่าครองชีพ รักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวง ปกครองท้องถิ่น และขยายไฟฟ้าสู่ชนบท

จนกระทั่งวันนี้ เวลาผ่านไปกว่าสองเดือนแล้ว นโยบายดังกล่าวได้มีการปฏิบัติ หรือมีแนวโน้มว่าจะปฏิบัติไปได้เพียงใด คงเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกันบ้างแล้ว ในด้านเศรษฐกิจนั้นเวลาอาจจะสั้นเกินไปที่จะสรุปว่ารัฐบาลชุดนี้มีความจริงจังในการแก้ปัญหาเพียงใด แต่ปัญหาความสงบเรียบร้อย และการรักษากฎหมายให้เป็นที่กฎหมายนั้น รัฐบาลไม่มีทางแก้ตัวได้เลยว่า ได้พยายามทำอย่างดีที่สุดแล้ว เพราะตลอดเวลาที่ผ่านไปพรรคประชาธิปัตย์ ได้ตำหนิรัฐบาลชุดก่อนว่าไม่รักษากฎหมาย แต่พอถึงคราวตนได้ขึ้นนั่งเป็นบริหารประเทศ ตัวนายกรัฐมนตรีเองก็เป็นที่นักกฎหมายระดับบรมครูคนหนึ่งของเมืองไทย กฎหมายก็ยังคงถูกเลือกใช้กับบุคคลบางกลุ่มที่ความเห็นไม่ตรงกับรัฐบาลอยู่นั่นเอง

เมื่อเสียงเรียกร้องหนาหูถึงปัญหา ผู้รับผิดชอบต่างก็พูดออกมาในทำนองว่า เวลาเป็นนครอสูรระหว่างคนสองกลุ่ม ขวและซ้าย รัฐบาลไม่รู้จะทำอย่างไร หากจัดการก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นการปราบ

ปรามประชาชน คำกล่าวเช่นนั้นหากมิใช่เกิดจากความใช้สติปัญญาและความรอบรู้ ซึ่งไม่สมควรอย่างยิ่งสำหรับบุคคลผู้กุมชะตาของบ้านเมืองแล้วละก็ คงเกิดจากมัจฉานาถจะบิดเบือนตัวบทกฎหมาย เพื่อผลประโยชน์ของตนและพวกพ้องเป็นแน่

เราจะไม่แยกกลุ่มความคิดออกเป็นฝ่ายขวาหรือฝ่ายซ้าย แต่ต้องการที่จะชี้ให้เห็นว่า หากรัฐบาลจะดำเนินการตามตัวบทกฎหมายแล้วจำเป็นที่จะต้องแยกกลุ่ม แก๊งค์กวนเมือง ท้องเอา ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มาเป็นเกราะกำบังความชั่วที่หาผลประโยชน์จากการทำร้ายร่างกาย และปล้นทรัพย์ประชาชน ออกจากการแสดงออก ซึ่งสิทธิของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย ในรูปของการชุมนุมแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลโดยสงบและปราศจากอาวุธ ซึ่งได้รับการคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๓ แน่นนอน การกระทำในลักษณะหลังไม่ว่าจะเป็นฝ่ายซ้ายหรือฝ่ายขวาย่อมจะต้องได้รับการคุ้มครอง ในทางตรงกันข้าม การกระทำในลักษณะแรกของฝ่ายใดก็ตาม ต้องดำเนินการตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด

ในด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รักษากฎหมาย หากยังไม่มั่นนโยบายที่แน่อนกับปัญหาดังกล่าว หรือเข้าไปพัวพันอยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งดังที่ปรากฏมาหลายต่อหลายครั้งแล้ว ภาพพจน์ของตำรวจที่พยายามจะหนักคำว่า "ตำรวจใจ" ก็คงไม่มีวันที่จะสำเร็จ

แน่นนอน ซึ่งเราเข้าใจว่าคงไม่ใช่นโยบายของรัฐบาลชุดนี้เป็นแน่

เจตนารมณ์ของการตรากฎหมายขึ้นใช้ในบ้านเมืองใดก็ตาม ก็ความต้องการให้สังคมนั้นๆ มีระเบียบแบบแผน มีกรอบให้ทุกคนปฏิบัติในขอบเขต หากกฎหมายได้รับการละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือผู้ใช้กฎหมายแสดงให้เห็นว่ากฎหมายไม่สำคัญ หรือเลือกใช้อกฎหมายแก่คนบางกลุ่มแล้วเจตนารมณ์ของการมีกฎหมายก็จะถูกทำลาย ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายก็เสื่อมคลาย และเมื่อนั้นกฎหมายก็จะมีค่าไม่มากไปกว่าเศษกระดาษแผ่นหนึ่งเท่านั้น ท่านต้องการอย่างนั้นหรือ

ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์

ยกเลิก 'มหานครขนส่ง'

ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ กค. น. ได้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้งบริษัทมหานครขนส่ง ซึ่งนายทวิช กลั่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอว่าเป็นการผิดกฎหมายขนส่งปี ๒๕๑๑ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่รวดเร็วจึงสมควรให้ออกพระราชกฤษฎีกาตั้งองค์การขอ "องค์การขนส่งมวลชน กรุงเทพฯ" ยกเลิกกิจการบริษัทมหา

นครขนส่ง และให้โอนทรัพย์สินกิจการทั้งหมดมาขึ้นแก่องค์การฯ

คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบมอบหมายให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเรื่องต่อไปแล้ว

สมัคร เตือนพ่อแม่ให้ดูแลลูก

นายสมัคร สุนทรเวช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย แถลงเมื่อวันที่ ๖ กค. นว. ว่า ขณะนี้ฝ่ายคอมมิวนิสต์พยายามทำลายเศรษฐกิจของชาติ ด้วยการปลุกระดมกรรมกรให้ก่อความยุ่งยากเพื่อมิให้ต่างชาติเข้ามาลงทุน นอกจากนั้นการขับไล่อเมริกาออกไปก็ทำให้ทหารไทยหมด

กำลังใจสู้รบ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยยืนยันว่าราชการเช่นนี้ ผ่าย

คอมมิวนิสต์ดำเนินการจนสำเร็จมาแล้วในอินโดจีน นอกจากนั้นยังกล่าวว่า ตนเองได้ทราบว่ามีนักศึกษาชนไปปลุกระดมบนเขาคือ จึงอยากให้พ่อแม่ของนักศึกษาได้ติดตามสำรวจดูแลลูกของตนให้ดีกว่ากำลังทำอะไรอยู่

เปลี่ยนวิธีปราบ ผกค.

เมื่อวันที่ ๖ กค. น. ที่ทำเนียบรัฐบาลได้มีการประชุมสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประมาณ ๓ ชั่วโมงเศษ หลังเสร็จสิ้นการประชุม พล.อ. ทวิช เสนียวงศ์ ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเปิดเผยว่า ที่ประชุมได้พิจารณาเปลี่ยนแปลงวิธีการ

ปราบปราม ผกค. ใหม่ แต่ยังไม่เป็นที่ยุติว่าจะใช้วิธีใด จึงมีมติให้แต่งตั้งกรรมการขนชุดหนึ่งเพื่อพิจารณาวิธีการที่จะใช้ แล้วกำหนดมาตรฐานสำหรับการปราบปรามครั้งต่อไป

อนึ่งในการประชุมครั้งนั้น นายพิชัย รัตตกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กล่าวว่ายังไม่ได้มีการหารือปัญหาการเปิดพรมแดนไทย-ลาว แต่ประการใด

นักข่าวหญิงให้รัฐบาลทบทวนนโยบายวิทยุ

นางบัญญัติ ทัศนีย์เวช หัวหน้ากลุ่มนักข่าวหญิงยื่นหนังสือในนามของกลุ่ม ถึง มรว. เสนีย์ ปราโมช และรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลเมื่อวันที่ ๖ กค. น. เรียกร้องให้ทบทวนนโยบายเกี่ยวกับสื่อมวลชนของรัฐเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐและเพื่อความสามัคคี ความมั่นคงของชาติ

หนังสือของกลุ่มนักข่าวหญิงกล่าวว่า ขณะนี้สถานวิทยุยานเกราะออกอากาศโจมตีบุคคลต่างๆอย่างขาดความรับผิดชอบ ทงๆที่สภาวะบ้านเมืองปัจจุบันต้องการความสามัคคี

ก็เป็นอย่างยิ่ง การกระทำของสถาน
วิทยดังกล่าวก่อให้เกิดความสับสนวุ่น
วาย และทำให้เกิดภาพพจน์ว่ารัฐ

บาลไม่มีเสถียรภาพ

อนึ่งกลุ่มนักข่าวหญิงยังได้มี
หนังสือลง พท. อหาร สนิทวงศ์ฯ
หัวหน้าฝ่ายจัดรายการของสถานีวิทย
ยานเกราะขอความร่วมมือให้แสดง
หลักฐานที่กล่าวว่ามีนักข่าวหญิงเป็น
เมียลับของจอมมวินิสต์ด้วย

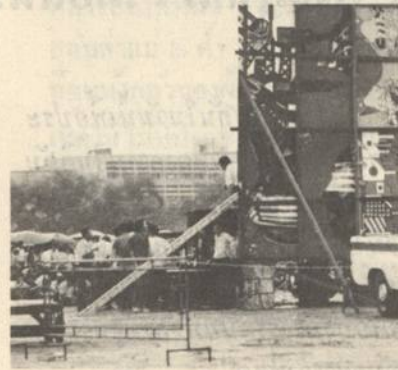
แจ้งจับเกรียงกมล

นายบำรุง ตันตระกูล อายุ ๔๘
ปี ทำงานที่การไฟฟ้านครหลวง สาม
เสน ได้เข้าแจ้งความต่อ พตต. อุไร
สีห์อุไร สารวัตรสอบสวนสถานี
ตำรวจนครบาลชนะสงคราม เมื่อวันที่
๖ กค. น. แจ้งจับนายเกรียงกมล
เลขาไฟโรจน์ อดีตเลขาธิการศูนย์
กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย

ข้อหากบฏภายในราชอาณาจักร ใน
การอภิปรายที่ท้องสนามหลวง เมื่อ
วันที่ ๒ กค. ที่ผ่านมา

การอภิปรายในครั้งนั้นได้รับการ
ต่อต้านจากกลุ่มกระต๊องแดง โดยการ
ขว้างปาก้อนอิฐขึ้นไปบนเวที นาย
เกรียงกมลจะเรียกร้องให้พูดจากัน
ดี ๆ อย่างไม่เป็นผล ท้ายที่สุดจึงประ
ภาศว่า หากมีระเบิดเกิดขึ้นในการ
ชุมนุมเพื่อความเป็นธรรมของประชา
ชนนอกเพียงครั้งเดียว ตัวเขาจะจับ
บนเขาป่าต่อสภากฎหมาย เพราะไม่
มีทางเลือกอย่างอื่นแล้ว

ให้รัฐระงับขึ้นราคาข้าวสาร

สภาแรงงานหรือกลุ่มสหภาพ
แรงงานเดิม ได้นำหนังสือยื่นต่อ
นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ กค. เพื่อ
ขอให้รัฐบาลระงับการขึ้นราคาข้าว
สาร ชนิด ๕ เปอร์เซนต์ จากถังละ
๕๐ บาท เป็นถังละ ๖๒ บาท และ
ขอให้ตอบภายในวันที่ ๑๖ กค. น หาก
ไม่ตอบหรือไม่รับฟังข้อเสนอของ
สภาแรงงานก็เตรียมมาตรการที่จะ
เคลื่อนไหวร่วมกับชาวบ้านต่อไป

การตัดสินใจของสภาแรงงาน
เกิดขึ้นภายหลังการประชุมอภิปราย
กันอย่างกว้างขวางเมื่อวันที่ ๔ กค. ที่
สหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวง
วัดเลียบ

เพื่อนา

ครูตรีสาวหวงสามี่ใช้ ขวานจามพรีตเนอร์

เมื่อเวลา ๑๓ น. เมื่อวันที่ ๒๕
เดือนนี้ รตท. นพพันธ์ กำปัย รอง
สวส.สภ.อ. เมืองลำปาง ได้นำหมาย
จับของนายไสว ศรีมงคล ผู้ว่าราชการ
จังหวัดลำปาง ไปจับกุมนางยุพิน
ประทุมมาลัย ครูตรีภรรยาขายนิก
ระทุมมาลัย อดีต สส. สอบตคสัง
กัตพรรคประชาธิปไตยของจังหวัด
ลำปาง โดยแจ้งข้อหาว่าพยายามฆ่า
ผู้อื่น

สาเหตุที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม
ตัว นางยุพินดังกล่าวมีอยู่ว่า เมื่อคืน
วันที่ ๒๓ เดือนนี้ เวลาประมาณ ๒๐
น. เศษ นางยุพินได้เกิดทะเลาะกับ
นางบัวบาน หรืออ้อย เขื่อนสุวรรณ
พรีตเนอร์อยู่บริเวณลานบุญ โดยนาง
ยุพินกล่าวหานางบัวบานว่ามาหลอกรัก
ขายนิก และจะมาแย่งสามีของนาง
ไปคนทั้งสองได้เกิดทะเลาะกันจนรุนแรง
กระทั่ง นางยุพินได้ใช้ขวาน
ฟันที่ศีรษะ และใช้มีดแทงตามร่าง
กายนางบัวบานเป็นบาดแผลฉกรรจ์
ได้รับบาดเจ็บสาหัส กระทั่งมีผู้เข้า
มาห้ามปรามและนำนางบัวบานส่งไป
รักษาที่โรงพยาบาลเมืองลำปาง ต่อ
มานางนงคราญ บัญโย บุตรสาวของ
นางบัวบาน ได้ไปแจ้งความต่อเจ้า
หน้าที่ตำรวจเพื่อขอให้นำตัวนางยุพิน
มาดำเนินคดีให้ดังกล่า

ไทยนิวส์

๒๗ มิถุนายน ๒๕๑๗

หลอกเด็กหญิง ๑๓ ปี ไปขายชอง

เมื่อกันวันที่ ๒๑ มิ.ย. น เวลา ๒๓.๐๐ น. นายสมศักดิ์และนางบัวภา บำรุงภักดิ์ ได้เข้าแจ้งกับรตตำรวจ หน่วยวิทย ก้นหมายเลข ๘๘ ซึ่งมี สตท. เทียนชัย ภุสลา และ พล.๑ อุดร สันเสนาะ เป็นเจ้าหน้าที่ประจำรถ ทบบริเวณแผงลอยใต้รั้ว ขอนแก่น

โดยทั้งสองแจ้งว่า เด็กหญิง สวยหลาย (นามสมมุติ) อายุ ๑๓ ปี บุตรสาว เมื่อประมาณสิบวันที่ผ่านมาขณะอยู่กับคนที่บ้านคือใหญ่ ค. พังงู อ. หนองหาร จ. อุดรธานี ได้ ถูกนางหนู โภคาพาณิชย์ ซึ่ง เป็นญาติห่างๆ กันหลอกว่าจะพามาหา งานทำที่ขอนแก่น แต่ต่อมาตนทราบ ว่าลูกสาวของตนถูกหลอกมาขายตัว จึงติดตามมา

ขณะพบว่ายู่ที่ห้องแถวแห่ง หนึ่ง แถวถนนเทพารักษ์ ตำรวจทั้งสองจึงไปรับเอาตัวเด็กหญิงสวยหลาย ออกมาได้ พร้อมกับก็ควบคุมตัวนาง กุฑรี พันธวาท จากบ้านเลขที่ ๓๖ ห้องแถวห้วนม ใกล้ถนนสารวิมาสาบสวนในข้อหา จัดหาและเป็นธุระให้ คนเป็นโสเภณี สำหรับนางกุฑรี ปฏิเสธกับเจ้าหน้าที่ว่า เด็กหญิงสวย หลายครั้งแรกไปทำงานรับใช้ที่บ้าน นายแพ แถวสามเหลี่ยม ต่อมาขอมายู่กับตน และสมัครใจหาเงินเอง ตนไม่ได้บังคับหรือชักจูงแต่อย่างใด

ขอนแก่น

๑-๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๙

๔ กรกฎาคม : เมื่อนักชชาติใช้กฎหมาย

“เราชุมนุมกันในวันนี้เพื่อประกาศเจตนารมณ์ แสดงความยินดีกับประชาชนอเมริกันเนื่องในโอกาสครบรอบ ๒๐๐ ปี แห่งการต่อสู้เพื่ออิสรภาพ ขณะเดียวกันก็ขอต่อต้านการกระทำตนเป็นจักรวรรดินิยมของรัฐบาลอเมริกันอย่างยิ่งที่สุด”

“พี่น้องประชาชนอย่าไปเชื่อมั่นอย่าหลงกลเป็นเครื่องมือของความวุ่นวายให้กับไอ้คนขี้ฉ้อ ไอ้พวกคอมมิวนิสต์ ไอ้คนหนักแผ่นดิน...หนักแผ่นดิน...”

เสียงแรกดังมาจากบริเวณที่ชุมนุมของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยที่ด้านหลังมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เชียงสะพานพระปิ่นเกล้า ส่วนเสียงหลังดังเป็นระยะๆ มาจากรถโฆษณาเคลื่อนที่ต่อต้านการชุมนุมของศูนย์นิสิตฯ ของสหพันธ์นักศึกษาครูฯ และแนวร่วมต่อต้านคอมมิวนิสต์ในชื่อต่างๆ ซึ่งก็มีผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่เป็นนักเรียนอาชีวะจากหน่วยปฏิบัติการพิเศษกระทรวงแดงภายใต้การออกโรงเป็นผู้นำของ รอ. อำนวย พานประเสริฐ แห่งกลุ่มประ

ชาชนพิทักษ์ธรรม และนายสมศักดิ์ ขวัญมงคล หัวหน้ากระทรวงแดงเจ้าเก่า

ท่ามกลางการประโคมข่าวว่าจะเกิดเหตุการณ์นองเลือดในวันชาติอเมริกันของสื่อมวลชนบางฉบับและวิทยุทหารบางสถานี ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยผู้จัดการชุมนุมได้พยายามหลีกเลี่ยงการประจันหน้ากับกลุ่มต่อต้านคอมมิวนิสต์ในหลายด้านด้วยกัน คือย้ายการชุมนุมมาเป็นบริเวณถนนด้านหลังมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่รักษาความปลอดภัยง่ายกว่าที่อื่นที่เคยชุมนุมกันมาในอดีต นอกจากนั้นการสลายฝูงชนก็กระทำในเวลาเร็วกว่าครั้งก่อนๆ อันทำให้ ๔ กรกฎาคมผ่านไปโดยปราศจากเหตุร้าย ซึ่งในสายตาของหนังสือพิมพ์บางฉบับเห็นว่า “ศูนย์นิสิตฯ ล้มเหลว ปกครองมวลชนไม่ได้ผล”

ทางด้านกลุ่มต่อต้านคอมมิวนิสต์ดำเนินงานครั้งนั้นในลักษณะช่วยเป็นอย่างไร่ง โดยเริ่มบักหลักจัดนิทรรศการเชิดชูชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ดอกไม้มอบแต่ประชาชนอเมริกัน ตั้งรัฐบาลจักรพรรดินิยมฝรั่งเศส

บ้านเรา

กษัตริย์ ทบบริเวณที่ว่างหน้าตึก กตป.
เดิม สแยกคอกวัว อันเป็นตึกทำ
การของศูนย์นิตยฯ ตั้งแต่ ๑ กค.

“วันที่ ๔ กรกฎาคม เป็นวันชาติ
อเมริกา ไม่รู้มันเกี่ยวกับโคตรพ่อ
โคตรแม่ของไอ้เคียง แซ่เล้าอย่างไร
เราจะต่อต้านมันอย่างเต็มที่” โฆษก
ของกลุ่มต่อต้านประกาศเจตนารมณ์
ด้วยคำพูดผ่านไมโครโฟน ท่ามกลาง
คนสนใจมาฟังตลอด ๔ วัน ที่ชุมนุม
อย่างมากที่สุดไม่เกิน ๒๐๐ คน ซึ่ง
ครั้งหนึ่งเป็นพรรคพวกของผู้จัด ที่
เหลือเป็นลูกเสือชาวบ้านที่ผลิตกัน

สมศักดิ์ ขวัญมงคล หัวหน้าหน่วยกระทิงแดง

มาตามคำประกาศเชิญชวนของวิทย์
ทหารสถานีหนึ่ง การไต่ด่าปรัก ๑ คำ
สลัดด่าแม่ ๒ คำ ประกอบกับสภาพ
ทลุหน้ากลัวของผู้จัดการชุมนุม เป็น
เหตุให้ไม่มีประชาชนที่ไม่เกี่ยวข้อง
ทนหยุดยั้งได้ไม่นานนัก

ผู้ผ่านเข้าไปดูนิทรรศการต่อ
ต้านคอมมิวนิสต์ดังกล่าวได้ถึงบรร
ยากาศในคืนที่ให้อุสรณ์ฟังว่า

“ไอ้หมกก็สนใจอยากรู้ว่าเขาทำอะไร
จึงเดินเข้าไปดู เห็นข้อความ
บางอย่างไม่เห็นด้วยก็ทำหน้าแบบไม่
ขม พวกนั้น ๔-๕ คนเขาก็กรูเข้ามา
มองหน้าผม ผมเลยต้องขมออกมา
และออกปากชมว่าทำดี ไม่งั้นผม
โดนอัดแน่”

“ไอ้คนหนักแผ่นดิน” เป็นสมญา
นามของกลุ่มผู้จัดนิทรรศการประเคน
ให้พร้อมกับกำปั้นและเท้าแบบสามัค
คีรวมหมู่ แก่ผู้ที่เขาตัดสินว่า มีหน้า
ตาคล้ายนักศึกษาและทำทางคล้าย
ฝ่ายชายที่บังเอิญเดินผ่านหรือแม้แต่
ชมอเตอร์ไซค์มาติดไฟแดงอยู่บริเวณ
นั้น อย่างน้อยก็ ๔ คน ที่ตกเป็น
เหยื่อเท้าที่ปรากฏแก่ตาสาธารณชน

โชติ พงษ์วันเพ็ญ ช่างภาพรางวัล
เล็กของหนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ไทยรัฐ
เป็นหนึ่งในจำนวน ๔ คนนั้น เขากำ

ลังบันทึกลับภาพการรวมจัดการกับ “ไอ้
คนหนักแผ่นดิน” คนหนึ่งที่ชมอเตอร์
ไซค์ผ่านมา ก็ถูกกลุ่มนักเรียนอาชีวะ
กระทิงแดงเรียกให้หยุด และขอฟิล์ม
โชติกรับตลอดให้ทั้งๆ ที่ยังไม่ทันได้
ลั่นชัตเตอร์แม้แต่ภาพเดียว แทน
ที่เรื่องจะจบลงแค่นั้น เมื่อบรรดา
“กระทิง” เหล่านั้นรู้ว่าโชติอยู่ “ไทย
รัฐ” การสามัคคีเท้าและกำปั้นก็เกิด
ขึ้นนอกครั้งหนึ่ง

คราวนี้ของแถมคือเหล็กชุด
ซาร์ฟทพุงเขาสัมผัสที่แขนของช่าง
ภาพหุ่น เรื่องจบลงด้วยความสะบัก
สะบอมของโชติ พร้อมกับการสูญ
หายไปของกล้อง เลนส์ขุม แฟลช
นาฬิกาข้อมือ และเงินในกระเป๋า
ของเขา รวมราคาแล้วรวมสามหมื่น
บาท ภายใต้อายตาของตำรวจใหญ่
สำราญราษฎร์ พตท. ปิติ เหรียญอม
พร ซึ่งผู้ใกล้ชิดกับท่านตำรวจใหญ่
ท่านนั้น ได้เปิดเผยกับอุสรณ์ว่า พตท.
ปิติ ใกล้ชิดกับขบวนการนวพลและ
กระทิงแดงเป็นอย่างดี และให้ความ
ร่วมมือในการจัดการชุมนุมมาตลอด
ถึงขนาดมีการมอบโค้ววิทย์ในการ
ติดต่อให้กับกระทิงแดงก็เคยมี

ตอนก่อนคืนของวันที่ ๓ กรกฎาคม
ผู้เห็นเหตุการณ์หลายคนต่างก็

โชติ พุฒวันเพ็ญ ช่างภาพไทยรัฐ

นึกว่าคงจะมีคนหนักแผ่นดินผ่านเข้าไปในบริเวณนั้นอีกกระมัง จึงเกิดการชกต่อยกันชุลมุน แต่เมื่อพิจารณาแล้วก็ปรากฏว่าเป็นการชกต่อยของคนรักชาติด้วยกันเอง จากเสียงที่ถกเถียงที่ตั้งออกมาภายนอกพอสรุปสาเหตุการชกต่อยทะเลาะวิวาทในคนนั้นว่าเป็นเพราะ 'แย่งเงินเบยเลี้ยงกันเอง'

คงจะเป็นบทเรียนสำหรับวันที่ ๒๐ กรกฎาคมที่จะถึงนี้ ว่าคงจะไม่มีเหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้นอีก มีคนนั้นเสียงกล่าวหาว่า "คนรักชาติคือโจร" ก็จะเป็นจริงเป็นจริงจน การแก้ไขประการแรกก็คือ 'ท่าน' ผู้ที่จ่าย 'เบยเลี้ยง' คนนั้นไม่ควรจะข่มขู่ชนชกต่อยกันเองชายชนหน้าชาวบ้านหมด

หลวงพิบูลสงคราม

นาวีไทย ที่ได้ทุ่มเทเอาพละกำลังทั้งหมดให้กับความเจริญก้าวหน้าของกองทัพเรือ เสด็จในกรมฯ ทรงสำเร็จการศึกษาจากประเทศอังกฤษ โครงสร้างของนาวีไทยและระบบการศึกษาต่างๆ จึงเป็นแบบอังกฤษทั้งสิ้น

ลูกนาวีของเสด็จแต่ทุกคนนอกจากจะเรียนรู้ในด้านทฤษฎีแล้ว สิ่งสำคัญยิ่งที่เสด็จในกรมฯ ปลูกฝังอย่างเอาจริงเอาจัง คือความสามารถที่จะนำเอาความรู้ต่างๆ ที่เราเรียนมานำไปใช้ในด้านปฏิบัติด้วย เช่น เรียนเดินเรือก็ต้องสามารถเดินเรือได้ทั่วโลก เรียนช่างกลจักรต้องรอบรู้หม้อ

ทหารเรือมาแล้ว มาแล้วจะไปไหน

หากจะกล่าวกันว่า ประเทศไทยมีฝั่งทะเลยาวเหยียดกว่า ๒,๖๐๐ กิโลเมตร จึงจำเป็นต้องสร้างกองทัพนาวีให้เข้มแข็ง เพื่อปราบปรามอริราชศัตรู ที่จะล่องลามาทางน้ำนี้ หรือปกป้องเรือสินค้า เรือประมง ตลอดจนการขูดเจาะหาแหล่งน้ำมันในทะเล กระทั่งกองทัพเรือยุคพลเรือเอกสงัด ชลออยู่ ผู้บัญชาการทหารเรือและผู้บัญชาการทหารสูงสุด ต้องสังเคราะห์พร้อม ตอนรับภารกิจทางงบประมาณซื้อเรือติดขีปนาวุธสามลำในราคาพันกว่าล้านบาทนั้น ออกจะเป็นการแสดงออกที่ไม่ค่อยโสภานัก เพราะจะเป็นตัวอย่างอันดีของกองทัพอื่นที่มความรับผิดชอบในการปกป้องแผ่นดินไทยพอๆ กัน หรือว่าการเตรียมพร้อมก่อนหน้าจะมีการอนุมัติขอเรือทรงเงิน เป็นการ

เอาเยี่ยงอย่างกองทัพอื่นก็ไม่ใช่ โครงสร้างกองทัพเรือ "เสด็จแต่ย์" หรือกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ คือบิดาแห่งราช

น้ำและเครื่องยนต์กลไกทั้งหมด รวมทั้งจะต้องซ่อมได้

นาฬิกาไทยในยุคกระนั้นได้รุ่งโรจน์อย่างไม่เคยปรากฏ แม้แต่ในปัจจุบันเองก็ตาม ก็ยังไม่ถึงขั้นที่เสด็จได้ทำไว้ในช่วงนั้นแม้แต่ชนิด ลูกนาฬิกาทุกคนล้วนสูงทั้งในขีดความสามารถ การปฏิบัติงาน ตลอดจนความสมัครสมานสามัคคีอย่างหาที่เปรียบมิได้

ความสามารถอย่างยอดเยี่ยมในการสร้างความเป็นปกติแก่กองทัพเรือของเสด็จในกรมฯ นั้นเอง เป็นผลให้พระบิดาของราชานาวไทยต้องตกอยู่ในมรสุมการเมืองอยู่ระยะหนึ่งในที่สุดก็ต้องลาออกจากราชการไปเป็น "หมอพร" ธรรมดาๆ คนหนึ่ง หลัวมยารักษาชาวบ้านแถบนางเล็ง บ่อมปราบฯ จนเป็นที่เลื่องลือในยุคนั้น

การใช้ชีวิตอย่างสามัญชนธรรมดาๆ ของกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์คนเอง ที่สร้างให้ลูกนาฬิกาในยุคหลายสิบปีก่อน เป็นลูกนาฬิกาสมบูรณ์ไม่มีความเป็นเจ้าศเจ้าอยู่ อยู่ในกมลสันดาน นอกจากเป็นลูกนาฬิกา เป็นมิตรของประชาชน ซึ่งภาพพจน์

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

หลวงประดิษฐมนูธรรม

อันนยังคงถ่ายทอดสืบเนื่องอยู่ในความทรงจำของประชาชนทุกวันนี้ อยู่ไม่น้อย

พระสวัสดินาวาณิก บรมครูในวิชาพีชคณิต ซึ่งนักเรียนเตรียมนายเรือทุกรุ่นจะต้องรู้จัก ได้เคยเล่าให้นายทหารเรือบางคนฟังว่า "เสด็จเตี้ย" ทรงกวัดข้อนบรมนักเรียนนายเรือด้วยพระองค์เอง วันไหนอารมณ์

พลเอกเผ่า ศรียานนท์

ดีก็จะเรียกทุกคนว่า "ไอ้" ทั้งนั้น ซึ่งในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์กรุงกระนั้น หาก "เจ้า" พระองค์หนึ่งพระองค์ใดทรงเรียกสามัญชนอย่างนั้นถือได้ว่าเป็นการให้ความใกล้ชิดสนิทสนมอย่างสูง แต่ถ้าทรงเรียกนักเรียนคนใดคนหนึ่งว่า "คุณ" แล้ว ก็มีความหมายว่าเตรียมสะท้านร้อนสะท้านหนาวกันได้

คุณพระสวัสดินาวาณิกเล่าต่อไปอีกว่า ตัวท่านเองเป็นนักเรียนนายเรือได้นั้น ก็เพราะติดตามมารดาไปขายหม้อและเครื่องบนดินเผาในเรือสำเภามาจอดที่ท่าหน้าโรงเรียนนายเรือ ซึ่งขณะนั้นอยู่ในพระราชวังเดิม "เสด็จเตี้ย" ทรงเห็นเข้าก็บอกว่าไอ้หน้าดำท่าทางดี เลยก็จเอามาแล้วเรียนจนสำเร็จโรงเรียนนายเรือ

จากข้อเท็จจริงข้างต้นนี้ ทำให้เห็นว่า ทหารเรือยุคก่อนนั้นมีความรู้มาจากสามัญชนโดยแท้ หาใช่บุตรหลานขุนนางชั้นผู้ใหญ่เหมือนข้าราชการแห่งอื่น และกองทัพเรือก็เจริญเติบโตใหญ่ถึงขนาดเป็นกระทรวงทหารเรือก็เป็นมาแล้ว

ทหารเรือหัวเก่า

จากโครงสร้างของนาวาไทยแต่เดิมมาที่ยึดแบบของอังกฤษเป็นหลัก ความเป็นชาวเรือที่ฝังแน่นอยู่กับการเชลลือไซโคลกลาง ยึดมน้อยกับจารีตประเพณีนิยม ทำให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าลูกประคุดเกือบทุกคนเป็นผู้มีความอนุรักษ์นิยมอย่างมาก

เป็นเรื่องที่ค่อนข้างแปลกประหลาดอยู่มาก เมื่อกองทหารเรือส่วนใหญ่ที่เข็นคนหัวโบราณ แต่เมื่อใดมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ทหารเรือกลับมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการปกครองเมื่อปี ๒๔๗๕

กลุ่มลูกนาวาที่เสียดชีวิตกล้าเผชิญกับการประหารชีวิต ๗ ชั่วโมงก็มีนายทหารเรือหนุ่มนักเรียนนอกอย่างเช่นหลวงสินธุ์สงครามชัยเป็นตัวชูโรงที่ร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับหลวงประดิษฐมนูธรรมและหลวงพิบูลสงคราม ส่วนผู้สนับสนุนร่วมตายกันคนอื่นๆก็มี นาวาตรีหลวงศุภชลาศัย เรือเอกหลวงนาวาวิจิตร เรือเอกหลวงสังวรณัฐทรกิจ เรือเอกหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ เรือโทชลิต กุลกำนัทร และเรือตรีทหาร (ทองหล่อ) จำหรัญ

ยุคสอพลอ

ความหวาดหวัญของทหารเรือหนุ่มที่เข้าร่วมการปฏิวัติยึดอำนาจเมื่อปี ๒๔๗๕ ทำให้กองทัพเรือในยุคต่อมาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของหลวงสินธุ์สงครามชัยและกลุ่มผู้ร่วมก่อการอย่างสิ้นเชิง ทุกคนเข้าครองอำนาจและบัลลังก์ด้วยความมั่นใจว่าไม่มีใครใดจะมาสั่นคลอน และการฉกเป็นไปอย่างที่ลูกนาวาผู้เข้าร่วมก่อการคาดคิดไว้ แต่มันก็เป็นไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง และในที่สุดก็พังทลายลงเมื่อม

การแก่งแย่งชิงตำแหน่งอำนาจซึ่งกันและกันในหมู่ "คณะราษฎร" ด้วยกันเอง

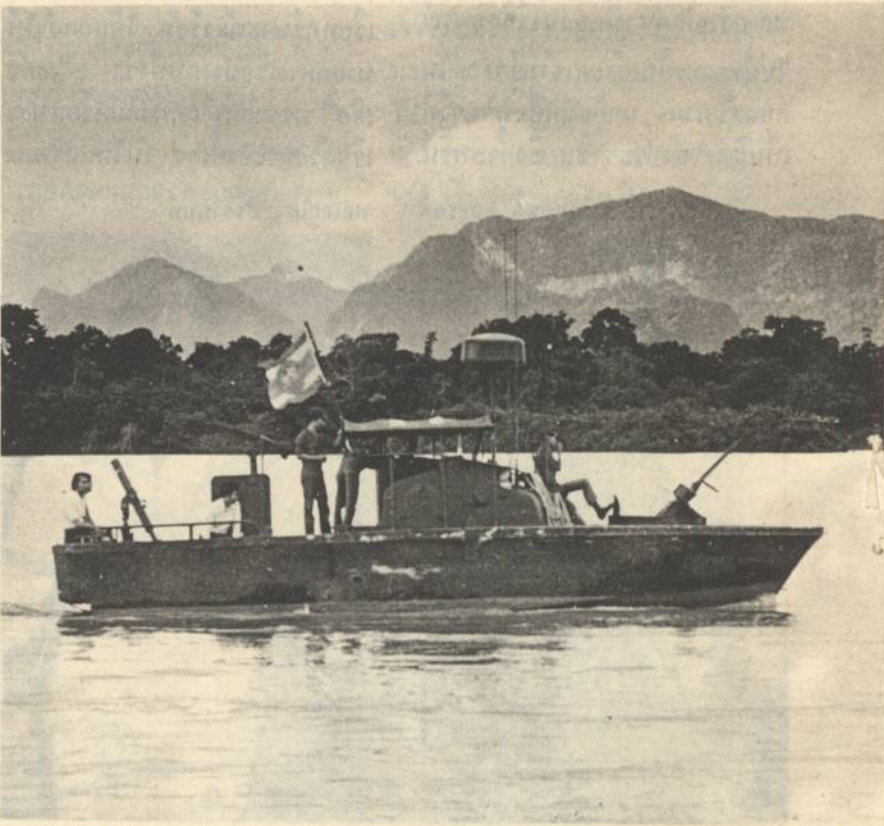
การขัดแย้งปีศาจ ประจบสอพลอชิงดีชิงเด่นระหว่างกัน จึงเป็นเรื่องปรกติวิสัยที่เกิดขึ้นตามตดขุ่นมาในยุคนั้น ความสมัคสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างน่าชมในอดีตเริ่มแตกกร้าว ลูกประคุดทั้งหลายเริ่มมีการแบ่งแยกเป็นก๊กเป็นเหล่า เช่นทหารเรือเก่าแก่ ก็ได้แก่ฝ่ทออกฝักฝ่นปฏิบัติการณ์ทะเลเป็นเพื่อน แต่ไม่ค่อยได้ดีในการทำงาน ทหารเรืออายัด หรือทหารที่จอดเรือลอยลำอยู่เฉยๆ โดยไม่มีผลงานแต่อย่างใดเป็นเวลาหลาย ๆ ปี ออกพวกหนึ่งก็ได้แก่ทหารเรือหนุ่มก ที่ใช้เวลาหมกมุ่นให้หมดไปกับการเขียนรายงานอย่างงดงามไว้เสนอผู้บังคับบัญชา ซึ่งมักจะได้อุดหนุนหนุนหนา

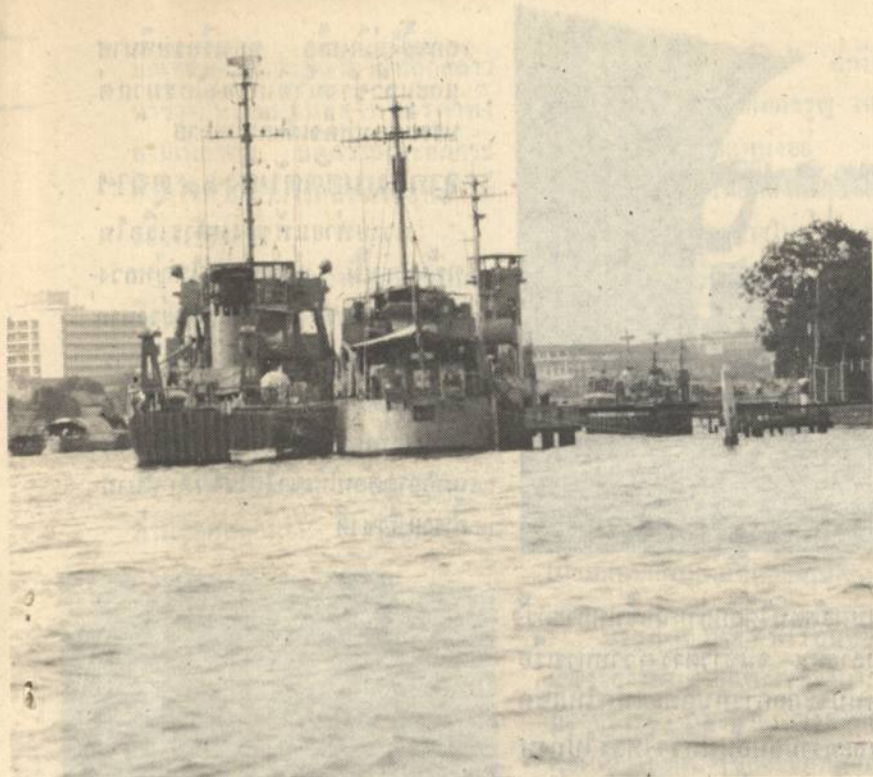
ความแตกแยกเป็นฝักเป็นฝ่ายในทหารเรือยุคนั้น นอกจากจะแตกเป็นสามก๊กใหญ่ตามแบบฉบับตำรา

พิชัยสงครามสามก๊กของจีนแล้ว ยังมีอีกสอง "น้ำ" ใว้เป็นตัวประกอบเพื่อสร้างความครึกครื้นในหมู่ลูกนาวานั่นคือทหารเรือนาลายและทหารเรือหน้าตา ทัพความหมายตรงตามตัวอักษรทุกประการ

ทหารเรือยุคเก่า ๆ หลังเปลี่ยนแปลงการปกครองท่านหนึ่งได้เบ็ดเสร็จกับ จตุรัส ว่า การชิงดีชิงเด่นของทหารเรือด้วยกันเองในยุคนั้นเกิดขึ้นเหมือนโรคระบาดที่แพร่เชื้อไปทั่วทุกแห่งหน แม้แต่ในโรงเรียนชุมพลทหารเรือ ซึ่งผลิตนายทหารชั้นประทวนก็มีได้ละเว่น โรงเรียนนายเรือและโรงเรียนเสนาธิการก็ได้มีการสร้างปมเด่นให้เหนือกว่ากันอัน ๆ อย่างเด่นชัด หนักเข้าถึงขนาดเอาตำราเรียนของพวก ฟองลูกนาวาด้วยกันไปเผาทั้งกมี้ เพราะเกรงว่าเพื่อนพ้องจะสอบได้ดีกว่า

ถึงแม้การแบ่งพวกแบ่งคณะภายในกองทัพเรือจะมีกันอย่างมากมาย แต่ภาพพจน์ทศของทหารเรือที่สร้าง

นำทัพมิใช่กับความรู้โรจน์ในอดีต
ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่ารัฐบาล
ชุดไหนจะเข้ามา ตำแหน่งผู้บัญชา
การทหารเรือของหลวงสินธุ์สงคราม
ชัยยังคงเหมือนเดิม เกอตัวเก่าไม่
สะเทือนแม้แต่น้อยนิด

กาลเวลาผันแปรไปอีกพิเศษ
ความไม่พอใจของเหล่าผู้นำต่ออำนาจ
ทางการของผู้นำในยุคกระ โนนก็เริ่ม
คุกรุ่น ความไม่ลงรอยกันระหว่าง
กองทัพเรือกับฝ่ายรัฐประหาร ๒๔๙๐
เริ่มระหองระแหง และแล้วในวันที่
๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ เหตุการณ์ที่
เรียกว่ากบฏวังหลวงก็เกิดขึ้น

ในระยะแรกของการประลองกำลัง
ระหว่างลัทธิประดุฑ์ทั้งหลายกับฝ่าย
รัฐประหารเป็นไปอย่างน่าตื้นตัน
โดยฝ่ายทหารเรือซึ่งมออาวุธ ๗ จาก
สมัยเสรีไทย ได้รุกคืบหน้าไปอย่าง
มากมาย ชัยชนะที่คาดหวังไว้อยู่
เบื้องหน้า แต่แล้วด้วยเหตุผลกลใด
ไม่ปรากฏ ลูกนาคที่เกือบจะพลิก
ประวัติศาสตร์ การเมือง คนนั้นก็
ถอนกำลังกลับเข้าตงเสี่ยเฉยๆ เป็น
ผลให้ฝ่ายสนับสนุนที่เรือที่เป็นพล
เรือนต้องหันกระเจิงอย่างแทบดังตัว
ไม้ทั้น และผลที่ตามคิดมาและนับ
เป็นโศกนาฏกรรมทางการเมืองอย่าง
ใหญ่หลวงคือ การสังหารอดีต
รัฐมนตรีระหว่างขั้วที่คมขิง (ถวิล
อดุล, ทองอินทร์ ภูริพัฒน์, จำลอง
ดาวเรือง, และทองเปลว ชลภูมิ)
นอกจากนี้ยังมีนักการเมืองและข้าราชการ
อีกหลายคนถูกตามเก็บอย่าง
มีเลศนัย

อดิศนายนทหารเรือหนึ่งซึ่งร่วม
เหตุการณ์ในอดีตครั้งนั้นเล่าให้ จตุรัส
ฟังว่า ความพ่ายแพ้ของกองทัพเรือ
ครั้งนั้น มีชาวเลาโลแพร่สะพัดไป
ว่า เป็นเพราะนายทหารเรือชั้นผู้ใหญ่
บางคนไปเข้ากับฝ่ายรัฐประหาร เป็น
ผลให้กองทัพเรือต้องพ่ายแพ้ไป

สมมาแต่สมัย “เสด็จเตี่ย” ก็ยังเป็น
ภาพฝังใจของชาวบ้านทั่วไปอยู่ เช่น
เดียวกัน เครื่องแบบสีขาวที่เคนสะ
ดูดตา พร้อมด้วยกระบี่ห้อยตุงตั้งอยู่
ข้างเอว ยังคงเป็นเครื่องแบบอันสง่า
งามชวนฝันของหนุ่มรุ่นตะกอยุคนั้น
อยู่เป็นทั่วแคว

ไม่มีข่าวจากทัพเรือ

ในขณะที่หลวงสินธุ์สงครามชัย
ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือ
มาตั้งแต่หลังการเปลี่ยนแปลงการปก
ครองเป็นตนมา กองทัพเรือไม่เคยมี
บทบาทอันใดเป็นที่ประทับใจประชา
ชนเลย ไม่ว่าจะเป็นการปกป้องเอก
ราชของประเทศเมื่อครั้งฝรั่งเศสเกิด
กรณีพิพาทดินแดนอิน โฉจีนกับไทย
เมื่อปี ๒๔๘๒ กองทัพเรือก็ถูกฝรั่งเศส
ประสะดมยิงเข้าให้ขณะที่เหล่าทหาร
หาญกำลังหุงหาอาหารและบางกึ่ง
ผ้าขาวม้ากันอยู่ แต่กระนั้นก็ตาม
การบุกของฝรั่งเศสครั้งนั้น ซึ่งใช้
ทหารมอโรคโลกกลับสร้างชื่อเสียงให้
แก่ลูกนาวีไว้อย่างไม่น่าเชื่อ จนกลายเป็น
วีรกรรมที่โบ่งนารอนไปเสีย

เพราะขณะนั้น เล่าลือกันหนักหนาว่า
ทหารเรือนาวีโยอินนั้นหนึ่งเหนียว
ยังไม่เข้า เล่นเอาลูกนาวีทั้งหลายที่
เชลลือโซกลาง และความคิดเก่าๆ
อย่างฝังแน่นกลับซำรากลึกลงไปอีก

ทหารเรือกบฏ

กรณเกิดกรณีสวรรคตของรัช
กาลที่ ๘ เมื่อ ๘ มิถุนายน ๒๔๘๘ การ
เมืองไทยในระยะบอบประชาธิปไตยก็
เริ่มผันผวน รัฐบาลชุดหลวงประดิษฐ์
มนูธรรมต้องลาออก รัฐบาลใหม่ภายใต้
การนำของหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
เข้ามาเป็นแทน แม้ว่ารัฐบาลจะ
เปลี่ยนไปอย่างไร แต่กองทัพเรือภายใต้
การนำของหลวงสินธุ์สงครามชัย
ยังคงเป็นอยู่เช่นเดิมไม่สั่นคลอน

ต่อมาเมื่อเกิดกรณีรัฐประหาร ๘
พฤศจิกายน ๒๔๙๐ โดยการลากเอา
รถถังเก่าๆ ไม่กี่คันออกมาวิ่งรอบพระ
นครของพลตรีผิน ชุณหะวัณ ร่วมกับ
บุตรเขยพันเอกเผ่า ศรียานนท์ เพื่อ
เรียกร้องให้จอมพล ป. กลับเข้ามาดำ
รงตำแหน่งอย่างเดิมนั้น กองทัพเรือ
ได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่บ้าง แต่ลูก

ถูกขโมยไม่เหลือ กองเรอบริพาศ
และแล้วช่างนำที่เกรียง ไกรมาแต่
บารมีของเสด็จเตี้ยก็หมดคลาย

จากแมนฮัตตันถึง ๑๔ ตุลาคม

ความพ่ายแพ้ของทหาร เรอใน
ครั้งกระนั้น ส่งผลอย่างใหญ่หลวง
ถึงก้าวต่อมาของกองทัพเรืออย่างมาก
เลือดลูกประดู่ของเสด็จเตี้ยได้รับการ
ทดสอบอย่างเข้มข้น ผลทตามติตมา
คือนายทหารคนสำคัญของกองทัพ
ถูกกวาดต้อนให้เข้าไปใช้ชีวิตที่สนาม
กีฬาแห่งชาติ

จุดจบของทัพเรือ

จากเหตุการณ์ "กบฏวังหลวง"
ยังผ่านไปไม่ถึง ๒ ปีก็ ลูกนาวีก้อ
การกบฏตัวเองเข้าให้อีกจนได้เมื่อ
วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๔๙๔ ทัพเรือ
เรียกขานไซ้ติดปากกันทุกวันนี้ว่า
"กบฏแมนฮัตตัน"

นายทหารเรือชั้นผู้ใหญ่ ในบัจ
บันที่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ขณะนั้นเล่า
ให้ จตุรัส ฟังว่า กบฏแมนฮัตตันก่อ
เกิดขึ้นจากความไม่พอใจต่อการใช้อำนาจ
บาตรใหญ่ของกลุ่มตำรวจอัส
วิน พลเอกเผ่า ศรียานนท์ ประกอบ
กับการครองอำนาจตลอดกาล ในทัพ
เรือของหลวงสินธุสงครามชัย

ความคิดที่จะรวมกลุ่มแมนฮัต
ตันขนานนี้ เกิดจากนายทหารเรือหนุ่ม
มีนาวาตรีมนัส จารุกาเป็นหัวเรือ
ใหญ่ และความคิดนี้ได้แผ่ขยายไป
ถึงฝ่ายเสรีไทย กองทัพบกบางส่วน
ซึ่งอ้างว่ามาจากสายของหลวงกาจ
สงครามและสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นอก
จากนี้ยังมีบางส่วนของกองทัพอากาศ
และตำรวจอีกด้วย ซึ่งเป็นกำลังใจ
อันใหญ่หลวงว่าการครั้งนี้จะต้องทำ
สำเร็จแน่ ของบรรดานายทหารเรือ
หนุ่มยุคนั้น

ข้อเท็จจริงของประวัติศาสตร์
ช่วงนั้นปรากฏว่า แผนการของชาว
จตุรัส ๑๖

แมนฮัตตันได้ถูกกำหนดขึ้นหลายครั้ง
หลายหน จนข่าวต่างๆว่าทหารเรือ
หนุ่มจะก่อการกบฏต้องปิดให้แน่ชัด
และความลับอันนี้กรวีไหลรู้ไปถึงหู
ของจอมพล ป. เพราะแผนการต่างๆ
ถูกกำหนดแล้วกำหนดเล่าแต่ไม่ได้
ลงมือสักที

แผนการนั้นถูกเลื่อนออกไป
เรื่อย ๆ ตั้งแต่แผนแรกที่จะจับจอม
พลป. พิบูลสงครามที่สนามกีฬาแห่ง
ชาติ ขณะที่มีการแข่งรถระหว่าง
นายร้อยและนายเรือ ครั้งที่สองบุก
จับขณะจอมพล ป. ไปส่งทหารและ
เรอรบประแส ไปร่วมรบเกาหลีที่ท่า
เรือคลองเตย และครั้งหลังสุดวาง
แผนถึงขนาดบุกวังปารุสกวันกันเลย
ทีเดียว แต่แผนทุกแผนมีอันต้องยก
เลิกไป เพราะทหารเรือหนุ่มบางคน
คัดค้านว่าไปดูหมิ่นมาแล้วว่าถูกขโมย
ดี ไม่ควรทำ

ในที่สุดทหารเรือชาวแมนฮัตตัน
ก็ต้องมือน้ำเพื่ราบคาบไปในวันที่ ๒๕
มิถุนายนปีเดียวกัน หลังจากที่ตั้งต้น
ใจว่าจะต้องลงมือแล้ว หาไม่แล้ว ผู้
ร่วมคบคิดก็มัวหวังต้องเข้าคุก โดยไม่
ได้ลงมือทำอะไรสักอย่าง ผลเสียหาย
ที่เกิดขึ้น เรอรบหลวงศรีอยุธยาถูก
ถล่มด้วยปืนครก และถูกระเบิดจาก
เครื่องบินจันอับปาง กองเรือสัญญาณ

จอมพลถนอม กิตติขจร

เขตทหารเรือเดิมถูกยึดครอง
หลายแห่ง เช่นกองสัญญาณ สวน
อนันต์ ทุ่งมหาเมฆ กองบินทัพเรือ
นอกจากนี้ลูกนาวีหลายคนยังดับ
ผลจากร่มประดู่เข้าสังกัดกองทัพ
อากาศ บางนายก็เข้าสังกัดกองดำ
รวจนาของอัสวินเผ่า บางก็อาสา
กับเจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาล ในการนำ
จับทหารเรือผู้ก่อการแมนฮัตตันที่
หลบหนการจับกุมในครั้งนั้น

ตลอดระยะเวลาจากปี ๒๔๙๔
ถึง ๒๔๙๖ กองทัพเรือยุบกันมาด้วย
ความสงบเสียงมแจ่มตัวเบนดียง จน
เสียงต่อหลายเสียงและทหารเรือที่ยัง

มเลือดเข็มน้อยยู่ทน ไม่ได้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นลูกเข็มน้อยในบรรดาทั้งสามเหล่าทัพ แต่ความกระอักกระอ่วนใจก็ไม่สามารถแสดงออกมาได้อย่างเปิดเผย

ในช่วงระยะเวลาที่จอมพลถนอม กิตติขจร ครองตำแหน่งสูงสุดทั้งทางการเมืองและการทหารอยู่นั้น บารมีและอิทธิพลของจอมพลผู้นี้กล่าวได้ว่าได้แผ่ซ่านเข้ามาถึงกองทัพเรือทั่วทุกขุมชน เขยขวัญของท่านจอมพลถนอม อันได้แก่นาย

ว่าเป็น “แม่ทัพเรือ” คู่กับแม่ทัพเรือใหญ่ พลเรือเอกจรัญ เฉลิมเตียรณ ที่ดำรงตำแหน่งอยู่

กองทัพเรือในยุคนั้นถือว่ามีความผันผวนอย่างใหญ่หลวง ผู้ที่ควรจะได้ก้าวหน้าในตำแหน่งราชการด้วยการปฏิบัติงานกลับไม่มีความหมาย แต่อยู่ที่ว่านายทหารเรือคนใดจะเข้าถึง “ทวน” มากกว่ากัน กองทัพเรือในยุคนั้น การเลื่อนยศเลื่อนชั้น ครองตำแหน่งสูง ๆ และสำคัญ ๆ จึงสับสนโง่งงไปมา ไม่เป็นไปตามระเบียบแบบแผนเดิมที่เคยปฏิบัติกันมา

บารมีของแม่ทัพเรือผู้นั้น เรื่องรอมรสีมฉายแสงเจิดจ้ามากในกองทัพเรือ ถึงขนาดพลเรือโทสุภา กษเสน เขยแท้ ๆ ของจอมพลถนอม ก็ยังไม่โอกาสเข้าไปถึง เพราะนายพลเรือผู้หนึ่ง รมักระวังตัวเอาการอยู่ ด้วยไม่ต้องการตกเป็นขปากของคนอื่นว่าโคดเพราะเชื่อสาย

การก้าวขึ้นมาเป็นแม่ทัพเรือของ พลเรือเอกเฉิดชาย ถมยา ด้วยการสนับสนุนของแม่ทัพเรือผู้นั้น สร้างความเกรี้ยวกราวในหมู่ลูกประคูดุเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการข้ามหัวนายทหารเรือชั้นผู้ใหญ่ทั้งหลาย

นาย อย่างเช่นพลเรือเอกสงัด ชลออยู่ ซึ่งเป็นนักเรียนนายเรือรุ่นก่อนกว่า และมีตำแหน่งเป็นรองผู้บัญชาการทหารเรือยังไม่มสิทธิ

หลัง ๑๔ ตุลาฯ

ครั้นเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ เกิดกลายเป็นปรกตแล้ว ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือก็ได้รับการทบทวนใหม่ พลเรือเอกเฉิดชาย ถมยา ซึ่งมีความใกล้ชิดกับจอมพลถนอมมากเกินไปก็กระเด็นออกนอกทางไป พลเรือเอกสงัด ชลออยู่ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากพลเอกกฤษณ์ สีวะรา ก็ก้าวเข้ามารับตำแหน่งแทน เสวยผลพวงจากเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ด้วยการวางตัวเฉย เพราะขณะเกิดเหตุร้ายในกรุงเทพฯ และเริ่มมีความตึงเครียดในช่วงต้น ท่านผู้บัญชาการทหารสูงสุดในปัจจุบันผู้นี้ ก็อยู่ที่โรกษาปรีบิสสุทธร จนพลเอกกฤษณ์ได้วิทุยเรียกตัวเข้ามาในภายหลัง

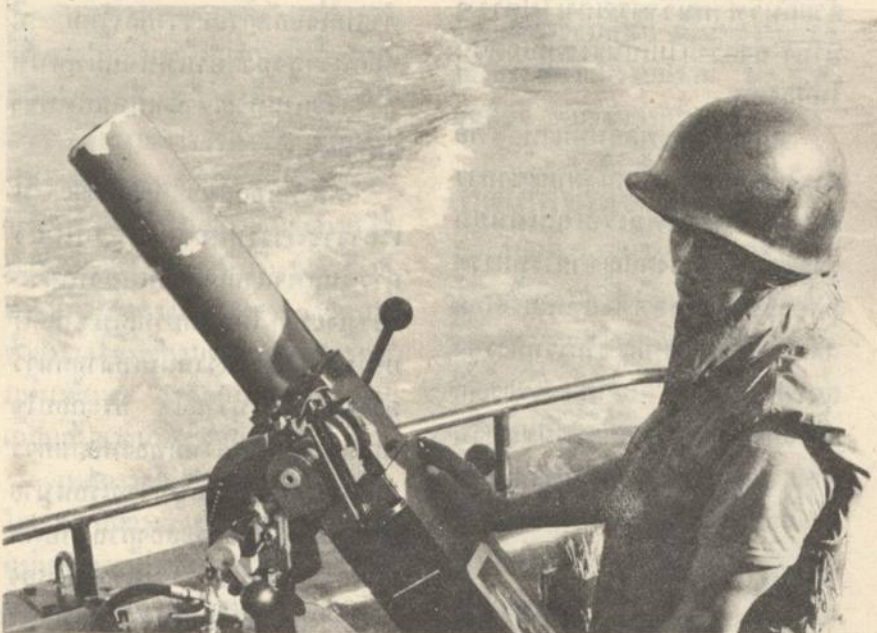
การเข้ามาเป็นแม่ทัพเรือของ พลเรือเอกสงัดช่วงนั้น ด้านหนึ่งก็สร้างความปรีดาปราโมทย์ให้แก่ลูกประคูดุ โดยเฉพาะภายหลังได้รับตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดผนวกเข้าไป

พลเอกกฤษณ์ สีวะรา

ชำนาญ เพ็ญชาติ ซึ่งเป็นที่โปรดปรานอย่างมากของท่านผู้หญิงจงกลนั้น นับได้ว่ามีบทบาททั้งในกองทัพเรือช่วงนั้น

เพราะพี่ชายของนายชำนาญซึ่งอยู่ในกองทัพเรือได้แก่ พลเรือตรีชาโณ เพ็ญชาติ เจ้ากรมสวัสดิการทหารเรือ ซึ่งอดีตเป็นเลขาฯ ของจอมพลถนอมมาตลอด และก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดในกองทัพเรือโดยข้ามขั้นตอนนั้นเอง นายทหารเรือหลายนายต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวกับ จตุรัสว่า กำลังภายในของพลเรือตรีชาโณนั้นมามากมายก่ายกอง ถึงกับได้สมญา

ด้วย ลูกนาทางหลายก็ยังคงคิดว่า
ว่ากรรณและทงกองทัพเรือจะได้กลับ
เป็นตัวของตัวเองอีกครั้ง แต่กาล
เวลาผ่านไปจนพลเรือเอกสงัดจะครบ
เกษียณในอีกสองเดือนข้างหน้า หา
ได้มีผลงานดีเด่นเป็นที่ประทับใจแก่
ลูกนาแต่อย่างใดไม่ นอกจากข่าว
ฉาวใ้การซื้อเรือดำขปนาวุธสามลำ
เป็นเงินเกือบสองพันล้านบาท

ช่วงที่พลเรือเอกสงัดเป็นแม่ทัพ
เรืออยู่ ข่าวคราวของทหารเรือประ
เภทบรรเลงไปตามเพลง กับพวก
ตะกายหายศึกตามติดมาจนเกิดเป็น
ข่าวสร้างความอับอายขายหน้าแก่
กองทัพเรือ บัตรสนเท่ห์ต่างกระจาย
ไปสู่ที่ต่างๆ ว่าท่านแม่ทัพเรือเล่น
พรรคเล่นพวก ลูกน้องที่ใดคบได้
ล้วนแต่พวกประจบสอพลอและชอบ
จัดงานเลี้ยง ถึงกับทหารเรือด้วยกัน
เองได้จัดอันดับผู้ใกล้ชิดไว้หลัง ๑๕
ราย

หลายคนทลกล่าวหาว่าเป็นพวก
ทหารสอพลอ กิมยศเป็นถึงนายพล
อย่างน้อยก็ยศระดับนาวาเอกที่กำลัง
รอติดยนายพล ในบรรดานักมียนายพล
ทหารสอพลอผู้สบเซอสาข นายพล
เลี้ยงกล้วยไม้ นายพลจากกรมทหาร
เรือ และอีกหลายๆ คนที่คนทหารเรือ
ด้วยกันวิพากษ์วิจารณ์กัน ไปต่าง ๆ
นานา ถึงความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้น
ในกองทัพ

ที่สำคัญและพูดกันหนาหู คือ
การไม่ยอมสละตำแหน่งผู้บัญชาการ
ทหารเรือให้แก่พลเรือเอกเฉนียน
รุจิระพันธ์ รองผู้บัญชาการทหาร
เรือแทนตลอดตั้งแต่พลเรือเอก
สงัดได้ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือ
สุดอีกตำแหน่ง ซึ่งเสียวิจารณ์
กล่าวเลยไปถึงความเกยวพันของเงิน
ราชการลับจำนวน ๖ ล้านบาทที่กอง
ทัพเรือมออยู่

แม่ทัพคนใหม่

การเกษียณอายุราชการของพล

เรือเอกสงัดครั้งนี้ จึงเป็นที่เสียด
ตามอย่างใกล้ชิดของบรรดาลูกประ
ดู่ทั้งหลายว่าใครจะเป็นผู้ก้าวขึ้นมา
ในตำแหน่งต่อไป และกำลังรอดูว่าจะ
มีผลงานในทางสร้างสรรค์ให้แก่กอง
ทัพเรือมากน้อยแค่ไหน หรือจะเป็น
เหมือนอดีตที่ผ่านมา

บรรดาตัวเก็งที่จะก้าวเข้ามา
สู่ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือ พล
เรือเอกจิตต์ สังข์คล้าย ปลัดกระ
ทรวงกลาโหมคนปัจจุบัน นับว่าอา
วุโสที่สุด แม่เมื่อสมัยเรียนโรงเรียน
นายเรืออยู่ที่ตาม ก็เรียนชั้นสูงกว่า
พลเรือเอกสงัดอยู่ถึง ๒ ชั้น แต่ด้วย

พลเรือเอกอมร ศิริกาษา

ตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม ที่
ถือกันว่าสูงกว่าตำแหน่งแม่ทัพนั้น
ทำให้โอกาสที่จะเข้ามาเป็นแม่ทัพจึง
มีน้อยเต็มที

พลเรือเอกสนธิ บณยะชัย มี
เวลาราชการเหลืออีกเพียงปีเดียว
ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงในกองทัพเรือ
อย่างเงียบๆ ไม่มีบทบาทเด่น แต่
มีมือในด้านการทำงานนเหล่าลูกนา
ต่างพยักหน้ารับว่าสได้ ประกอบใจ
นักเลง เป็นคนมีเงินมีทองพอสมควร
เมื่อสมัยเรียนหนังสือที่โรงเรียนนาย
เรือ ก็หวัดที่จะประลองกำลังกับพล
เรือเอกสงัดหลายครั้ง เพราะทั้งสอง
ท่านต่างแข่งแรงกล้าสันไม้แพกัน กรัน

กักฤทธิ์ ปราโมช

แก้ตัวเข้ามาผูกข้อต่อหน้าทั้งสอง
ท่านว่ายังไม่อยากชกกันอีกใหม่ พลเรือ
เอกสนธิก็ส่ายหน้าตอบว่าไม่เอาแล้ว
เดี๋ยวนี้แก้

พลเรือเอกจริง จุลละสุขุม ผู้บัญชา
การกองเรือยุทธการ เรียนสูงชน
กว่าพลเรือเอกสงัดหนึ่งรุ่น ยังมีอายุ
ราชการเหลืออีก ๒ ปี ทหารเรือชน
ผู้น้อยต่างชมเชยว่าท่านเป็นคนจริง
รักความเป็นธรรม เลือดน้ำยังเข้มข้น
เป็นนายทหารเรือผู้มบบทบาท
อย่างมากในเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ ที่ไม่
ยอมสั่งให้ทหารเรือจับกุมนักศึกษา
ประชาชนตามคำสั่งของกองบัญชา
การทหารสูงสุดขณะนั้น แต่คัดค้าน

ว่าตำแหน่งแม่ทัพเรือคงจะได้ในบ
หน้า เพราะบนควรจะให้แก่พลเรือ
เอกสมรก่อน เพราะมีอายุราชการ
เหลือเพียงคนเดียว

ที่อยู่ในข่ายพิจารณาด้วยกันอีก
สองท่านนั้น ได้แก่พลเรือเอกอมร
ศิริเกษ เสนาธิการทหาร ท่านผ
เป็นข้าวกเรศวกราวชนมาในช่วงท
กองทัพเรือของประมาณขอเรือรบ
ผลงานและด้านอื่น ๆ ยังเป็นรองนาย
ทหารเรือที่กล่าวนามมาข้างต้น จึง
ไม่อยู่ในข่ายที่จะได้รับตำแหน่งดัง
กล่าวเช่นเดียวกับพลเรือเอกกวี สังหะ

พลเรือเอกสังข์ ชลออย

รองเสนาธิการทหาร ซึ่งกล่าวกันว่า
เป็นคนสนิทกับอดีตแม่ทัพเรือเจ็ด
ชาย และบารมียังไม่ถึง

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าความเปลี่ยนแปลงในตำแหน่งผู้บัญชาการทหาร
เรือจะออกมาในรูปใดก็ตาม แต่เสียด
ความต้องการส่วนใหญ่ของลูกนาวีทั้ง
หลาย ต่างอยากเห็นถึงความเจริญ

ก้าวหน้าในกองทัพเรือ ที่สามารถยืน
อยู่ได้ด้วยตัวเอง สามารถปกป้อง
เอกราช ประชาธิปไตยของประเทศ
ชาติ ประชาชน โดยไม่ถูกกล่าวหาว่า
เป็นลูกเมียน้อย ตลอดจนภาพพจน์ที่
ดีทั้งทหารเรือเคยมีต่อประชาชนมา
เป็นเวลานาน ตามรอยพระบาทที่
เสด็จในกรมฯ ทรงปูพื้นฐานไว้แต่ต้น

มณฑชย์ : บันไดสู่บัลลังก์

ชลอ วนภุคิ

นายตำรวจยศระดับ พลตำรวจ
โท ตอนนั้นเห็นจะไม่มีใครตั้งเกิน พล.
ต.ท. มณฑชย์ พันธกงชน เป็นแน่
จากคดจับนายตำรวจค่าของเดือนมา
สู่การปราบเหล่าร้ายกุดฆ่า พตอ.
นรินทร์ ได้ภายในเวลาที่ประกาศไว้
ทำให้หลายฝ่ายมองเห็นว่า นาย
พลผูนมของทางสศ สใทจะก้าวขึ้นสู่
ตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจทศรศรศุข
มหันทรเทพ จะครบเกษียณอายุ ใน
เดือนกันยายนที่จะถึงนี้

เหตุการณ์ออก ๒ กรม ที่เป็นข่าว
ใหญ่บนหน้าหนังสือพิมพ์เกือบทุก
ฉบับตลอดสัปดาห์ที่แล้วคือ การขอ
อนุมัติจับ พล.ต.ต. สนิท ผิวนวน ผู้

ช่วยผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒
อดีตผู้บังคับการตำรวจภูธรเขต ๘
นครศรีธรรมราช ด้วยข้อหาพัวพัน
กับการฆ่าคนตายบนเขาสุณีย์ และ
อีกคนหนึ่งที่ถูกขออนุมัติจับคือ นาย
ประดิษฐ์ วนาพิทักษ์ อธิบดีกรมป่า
ไม้ ในข้อหาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการ

ทั้งสองรายนี้ตามทางการสาย
งานแล้วเป็นการขออนุมัติจับกุมต่อ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้บังคับ
บัญชาของกรมตำรวจ จากอธิบดี
กรมตำรวจ พล.ต.อ. ศรีสุข แต่หาก
สาวลงไปก็จะพบว่าต้นเรื่องจริงๆ
ก่อนมาถึงอธิบดีนั้น เป็นผลงานของ
รองอธิบดีฝ่ายปราบปราม พล.ต.ท.
มณฑชย์ พันธกงชนนั่นเอง

เหตุเกิดบนเขาสุณีย์

พล.ต.ต. สนิท ผิวนวน อยู่ที่
นครศรีธรรมราช ตั้งแต่สมัยแรกเริ่ม
ที่ประชาชนเฮโลกันไปขุดแร่บนเขา
สุณีย์ เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วมา บนเขาสุณีย์
แบ่งเป็นกลุ่มอิทธิพลมากมายในตอน
ต้น แต่จากระบบปลาใหญ่กินปลา
เล็ก ก็เหลือเพียงประมาณ ๖ กลุ่ม
กลุ่มที่นับว่าใหญ่ที่สุดก็คือ กลุ่มนาย
คลี กะตาคูด รองลงมาก็มี นายสุบิน

แชลัม และนายเข็บ ช่วยอักษร
ชีวิตบนเขาศูนย์มีค่าเพียงลูกปืน
ไม่กี่ลูก ผู้ทบบนมากทสุด มีกำลัง
คนมากทสุดคือผู้ชนะ แต่ผู้ชนะ
ตลอดกาลคือ เจ้าหน้าทตำรวจและ
ข้าราชการประจำจังหวัดทมีส่วนเกี่ยว
ข้อง เพราะใครจะผ่านชนไปชุดแร่
บนเขา ต้องได้รับใบผ่านจากพวกคน
ซ่งแน่งและต้องม้ค่านารอนนำซาพอ
เป็นกระสาย

นอกจากนี้ยังเป็นที่เบ็ดเตล็ดเมื่อ
เร็ว ๆ นว่าเจ้าหน้าทตำรวจเป็นผู้ชาย
อาวุธของทางราชการให้แก่อลุ่มอิทธิ
พลบนเขาศูนย์ และกลุ่ม ๆ นนั้นก็
กลุ่ม นายคล กะตากูด ชงกั้ววาทกับ
กลุ่ม นายเข็บ ช่วยอักษร อยู่เป็นประ
จํา และในที่สุดก็เกิดการขวางระเบิด
ระหว่าง ๒ กลุ่ม น จนมีผู้เสียชีวิต ๘
คน นับเป็นคดีดังมากในยุคนั้น

พล.ต.ต. สนิทจึงได้สั่งให้ รตต.
อุทัย คัมพะภาค หัวหน้า นปพ. เขต
๘ กับพวกเดินทางไปสอบสวน นาย
ตำรวจชุนได้จับกุม นายเข็บ เป็นผู้
ต้องหา และด้วยเหตุใดไม่ปรากฏใน
ที่สุด นายเข็บก็ถูกยิงตายในระหว่าง
การควบคุมตัวของเจ้าหน้าทตำรวจ
เป็นเหตุให้เมียของนายเข็บได้มาร้อง
เรียน ขอความเป็นธรรมจากอธิบดี
กรมตำรวจ และ พล.ต.ต. สนิท ผิว
มนต์ชัย พันธังชชน

นวด โดยกล่าวอ้างว่า นายเข็บถูก
ตำรวจฆ่า เพราะตำรวจทำหน้าทกุม
ครองและเบ้นมอบนให้แก่ นายคล
กะตากูด คู่อิของนายเข็บ แต่เรื่อง
ก็เงียบหายไปจนกระทั่ง พล.ต.ต.
สนิท ได้รับการเลื่อนมาเป็นผู้ช่วย
ผู้บัญชาการภูธรภาค ๒

ครั้นรัฐบาลประชาธิปไตยพยายาม
แก้ปัญหามบนเขาศูนย์ โดยเรียก
ประชุมกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหลาย
บนเขาศูนย์ และในที่สุดได้จับกุม
นายสุบิน แชลัม กับ นายคล กะตากูด
ฐานขูดค่าสงเจ้าพนักงาน และ พล.
ต.ท. มนต์ชัย ได้เดินทางลงไปสอบสวน
เหตุการณด้วยตัวเอง เมื่อกลับ

คล กะตากูด
ขึ้นมาจึงรวบรวมหลักฐานเสนอให้
จับกุม พล.ต.ต. สนิท โดยผู้ที่เป็น
หัวหน้าพนักงานสอบสวนในคดีคือ
พตอ. โมรา เพชรานนท์ รองผู้การ
กองปราบปราม
พตอ. โมรา ได้เปิดเผยว่า พบ
อุปสรรคระหว่างการสอบสวนมาก
มาย เนื่องจากอิทธิพลของนายหัว
สน นายทุนเหมืองแร่หลายแห่งใน
ภาคใต้ที่พยายามไม่ให้เรื่องราวโยง
ไปถึง พล.ต.ต. สนิท นอกจากนี้
ก่อนที่สำนักงานการสอบสวนจะเสร็จ
ยังได้มีคำสั่งจากผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ
ผู้หนึ่ง ชงกั้ววาทว่าอยู่คน

สุบิน แชลัม

ละฝ่ายกับ พล.ต.ท. มนต์ชัย ถึงพล.
ต.ต. สุวิทย์ โสคติทัต ผู้การกอง
ปราบให้นำสำนวนการสอบสวนคดี
ของ พตอ. โมราไปให้ตนดูเสียก่อน
ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา พล.ต.ต. สนิท
ผิวนวลก็ปฏิเสธ พร้อมทั้งบอกว่า
เรื่องนเกิดเพราะตนไม่กินเส้นกับ
นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ รัฐมนตรีประ
จําสํานักนายกรัฐมนตรี จึงถูกกลั่น
แกล้ง ชงกั้ววาทก็ไม่ได้ตอบ
โต้อะไรมากมายนัก โดยบัดให้เป็น
เรื่องของกรมตำรวจ

ทกรมบ้ำไม้

เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๘
สมัยหม่อมมอังกัฎฐายังเป็นรัฐบาล
อยู่ นายประดิษฐ์ วานาพิทักษ์ อธิบดี
กรมบ้ำไม้พร้อมด้วยคณะได้ร่วมเดิน
ทางไปตรวจโรงเลื่อยจักรของนาย
ประยุทธ วันนะชยางกูรที่ตำบลปาง
หมี่ จ. แม่ฮ่องสอน ตามที่นายอนันต์
ภักดีประไพ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระ
ทรวงเกษตรฯ ในสมัยนั้น ส่งให้สอบ
โรงเลื่อยของนายประยุทธ ว่ามีเครื่อง
จักรที่มีลักษณะคล้ายถอดจากรถยนต์
ไม่ตรงกับที่ขออนุญาตไว้ อันเป็น
ความผิดตามกฎหมายบ้ำไม้ แต่อธิบดี
กรมบ้ำไม้ไม่ได้แจ้งข้อหาและจับกุม
นายประยุทธ หรือยึดเครื่องจักรไว้

ศรีสุข มหินทรเทพ

เป็นพยานหลักฐานแต่ประการใด นายอนันต์ ภักดีประไพ จึงไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสอบสวน เมื่อวันที่ ๒ ธค. เจ้าพนักงานสอบสวนจึงดำเนินการส่งเรื่องมายังกรมตำรวจ โดยมีความเห็นว่า อธิบดีกรมป่าไม้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ มีเจตนาช่วยเหลือนายประยง ทรัพย์ให้ต้องรับโทษ พล.ต.ท. มนต์ชัย พันธคงชน จึงเสนอเรื่องไปยังปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อขอจับกุมตัวอธิบดีกรมป่าไม้เมื่อวันที่ ๓๐ มิย. น. ขณะนายประดิษฐ์เดินทางไปร่วมสัมมนาเรื่องนกที่กรุงบอนนีเยอร์มนี่ เป็นเวลาสิบวัน และหลังจากนั้น อาจจะขอลาพักสักกระยะหนึ่ง โดยจะไปพักที่สหรัฐอเมริกา

จากประชาธิปไตย

วงในพรรคประชาธิปัตย์เปิดเผยกับจอร์จว่า ทั้ง ๒ กรณีที่ พล.ต.ท. มนต์ชัย เป็นที่พอใจของบรรดาสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์หลายกลุ่มด้วยกัน ในกรณีอธิบดีกรมป่าไม้ นายสมิทธิ์ สุนทรเวช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปากหมาบั่นชาติ คนปัจจุบัน เคยกล่าวในที่สาธารณะเป็นนัยๆ หลายครั้งว่า สอเก่าทุจริต คอร์รัปชัน

นอกจากนายสังสุข ภักเกษม สส. ชาด้าเขินจากเชียงใหม่ ในสมัยรัฐบาลชุดก่อนก็ดำรงตำแหน่งประธานกรรมาธิการเกษตรและสหกรณ์ของสภา ได้พยายามติดต่อขอคู่มือการสอบสวนจากอธิบดีกรมป่าไม้ แต่ไม่สำเร็จ จึงจะเสนอให้มีการสอบสวนเรื่องน เพื่ออุทธรณ์คดีไปเสียก่อน เรื่องจึงยุติไปชั่วคราว การกระทำของรองฯ มนต์ชัย ในกรณีนี้จึงต้องเป็นทศบอรรถของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์กลุ่มนี้ ซึ่งก็เป็นที่เปิดเผยแล้วว่าสนับสนุน พล.ต.ท. มนต์ชัย ในการเป็นอธิบดีกรมตำรวจคนต่อไป

อนันต์ ภักดีประไพ

ส่วน พล.ต.ต. สนิท ผิวนวนนั้น ใครๆ ก็รู้ว่า เป็นไม่เบาไม่เบา กับนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่ครั้งสมัยยังนั่งตำแหน่งสอพิมพ์ *เสี่ยงราษฎร* อยู่ในนครศรีธรรมราช เบื้องหน้าเบื้องหลังของ พล.ต.ต. สนิท หรือเหตุการณ์บนเขาสนย่น นายสุรินทร์รู้ดี เพียงแต่ว่าไม่พูดเพราะ กลืนลมที่คัดค้านการกระทำของตน ยังคงแรงอยู่มาก หากทำอะไรลงไปก็ไม่พ้นถูกกล่าวหาว่า *รังแกข้าราชการประจำ* เหมือนกรณีปลัดชอล

วนฤดี งานชั้นแรกที่เริ่มกระทำหลังรับตำแหน่ง ดั่งนั้นหากเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจจัดการกันเสียเองเรื่องก็จะพ้นข้อครหา แม้ว่า พล.ต.ต. สนิทจะไว้วางใจอย่างไรก็ตามก็คงไร้หนทางก็เสียแล้ว

ไม่เป็นที่เปิดเผยว่า นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ผู้กุมเสียงส่วนหนึ่งในพรรคประชาธิปัตย์จะสนับสนุนใครคนไหนเป็นอธิบดีกรมตำรวจคนต่อไป แต่แหล่งข่าวในสำนักนายกรัฐมนตรีกล่าวกับจอร์จว่า นายสุรินทร์ ได้ปรารถกับ พล.ต.ท. มนต์ชัย ก่อนเดินทางไปแก้ปัญหาที่เขาเสนอว่า หากแก้ปัญหาภาคใต้ให้เป็นที่เห็นผลมือ ก็จะสนับสนุนให้เป็นอธิบดีกรมตำรวจคนต่อไป

เรียกมาสอบได้ แต่จับไม่ได้

การขออนุมัติจับกุมผู้ต้องหาทั้ง ๒ ราย ได้รับคำตอบจากนายชอลวนฤดี ปลัดกระทรวงมหาดไทย ว่ายังไม่อนุญาตให้จับกุม เพียงแต่อนุมัติให้เรียกตัวมาสอบได้เท่านั้น ถ้ามีการบิดพลิ้วจึงให้ดำเนินการจับกุมได้เป็นที่รู้กันทั่วไป ในวงการนักกฎหมายว่า หากจำเลยมีตำแหน่งหน้าที่ใหญ่โตขนาดนายพลหรืออธิบดีแล้ว หากไม่มีการจับกุม การสอบสุรินทร์

สวนจะดำเนินไปโดยยากลำบาก เพราะจำเลยมีโอกาสเข้าไปยุ่งเหยิงหรือถึงขั้นปิดบังอำพรางหลักฐานบางประการ อันจะทำให้รปคได้เสียได้ เพราะเท่าที่ผ่านมาแม้มีการจับกุม แต่อำนาจอิทธิพลที่ยังหลงเหลืออยู่ในหน่วยงานเดิมก็ทำให้จำเลย 'หลุด' ไปได้ง่ายๆ เหมือนกัน การสอบสวนคดีทั้ง ๒ รายนี้จึงค่อนข้างยากที่จะเอาผิดอย่างจริงจังได้ การสอบสวนที่ดำเนินไปจึงเป็นประเด็นทางการเมืองที่หยาบคายจนมากกล่าวอ้างว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจเอาจริงเอาจังเสียมากกว่า

คดีทั้งสองอาจเป็นบันไดให้ใครก้าวขึ้นไปสู่ตำแหน่งสูงสุดของอาชีพราชการตำรวจในอนาคตอันมีไกลนั้ปัญหาอยู่ที่ว่าเมื่อเขาได้บรรลุถึงที่ปรารถนาแล้วจะทำงานอย่างเอาจริงเอาจังเพื่อ "พิทักษ์สันติราษฎร์" หรือว่าจะยังทำตัวเป็นทองไม่รู้ร้อนเหมือนคนอื่น ๆ ที่ผ่านมาเพราะถือว่า 'เข้าได้ สิ่งที่เขาต้องการแล้ว' ❏

ปชป. เลือกเลขาฯ เหล่าเก่าในขบวนการ

การเลือกตั้งเลขาธิการพรรคประชาธิปไตยเมื่อวันเสาร์ของสัปดาห์ที่ผ่านมา แม้จะเป็นข่าวเกรียวกราวในหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะตำแหน่งเลขาธิการของพรรคนี้เป็นตำแหน่งสำคัญสูงสุดรองลงมาจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค ที่จะดำเนินงานต่างๆ ภายในพรรค ร่วมกับคณะกรรมการกลาง เพื่อเป็นมติหรือนโยบายของพรรคในเรื่องทุกเรื่องที้ออกมาจากพรรค

บรรยากาศการเลือกตั้งตำแหน่งเลขาธิการในวาระนี้ แม้สมาชิกจะ

ดำรง ถัทธพิพัฒน์

ดับสูงหลายคนภายในพรรคจะทราบกันดีว่า การลงคะแนนเสียงในวันนั้นแทบจะไม่มีวามหมายเลย เพราะ

สมัคร สุนทรเวช

ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากตัวแทนสมาชิกสาขาต่างๆ นั้นเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว แต่เหตุการณ์ก็เกิดความ

คณะกรรมการกลางพรรคประชาธิปไตย

ที่ปรึกษาพรรค

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

หัวหน้าพรรค

มรว. เสนีย์ ปราโมช

รองหัวหน้าพรรค

๑. นายธรรมบุญ เทียนเงิน
๒. นายพิชัย รัตตกุล
๓. นายชวน หลีกภัย
๔. นายสุรินทร์ มาศดิตถ์

เลขาธิการพรรค

นายดำรง ถัทธพิพัฒน์
รองเลขาธิการฝ่ายบริหาร
นายบัญญัติ บรรทัดฐาน
รองเลขาธิการฝ่ายการเมือง
นายสมัคร สุนทรเวช
รองเลขาธิการฝ่ายวิชาการ
นายมงคล สมวิเชียร

กรรมการพรรค

นายมงคล สิมะโรจน์

เหรียญก

นายเล็ก นานา
นายสมบุญ ศิริธร
พต. ประสงค์ มัชฌิมานนท์

โฆษกพรรค

นายวัระ มุสิกพงศ์
รตอ. อนุรักษ์ เสริมสุวรรณ

ผู้ควบคุมเสียง

นายขุนทอง ภูผาเดือน
นายพัลลภ คันทองมาศ
นายอนุสร ทรรศน์มู
รองเลขาธิการฝ่ายรัฐสภา
นายไชยวัฒน์ ไตรยศสุนันท์

นายทะเบียน

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์
นายพิสิษฐ์ สนิทวงศ์

มงคล สิมะโรจน์

สังสุข ก๊กเกษม

อำนาจ สุวรรณศรี อย่างชนิดที่เรียกว่า แข่งขันต่างออกถอนตัวกัน แต่ต้องเข้าแข่งขันเพราะหัวหน้าพรรคเลือกให้เข้าร่วมเพื่อครบ ๔ คนตามกติกา

“ในภาวการณ์อย่างนี้ ตำแหน่งเลขาธิการพรรคมีความสำคัญมาก สำคัญกว่าตำแหน่งหัวหน้าพรรคเสียอีก เพราะเป็นคนบริหารงานพรรค ท่านหัวหน้าพรรคขณะนี้อายุก็มาก งานก็มาก เลขาธิการจึงเป็นตำแหน่งสำคัญและมีบทบาทมาก” นายมงคล สิมะโรจน์ รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรรมการพรรคประชาธิปัตย์กล่าวกับ จตุรัส

สำหรับการเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ครั้งนี้ แม้จะไม่มีข่าวเกรียวกราวฉาวโฉ่ว่า มีการเตรียมพลร่มหรือไฟฟู่อย่างการเลือกตั้งในครั้งที่แล้ว แต่ก็ไม่วายขมขื่นกันอย่างลับๆ ภายใน และได้วางแผนกันมาล่วงหน้า โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงระเบียบการเลือกตั้งของพรรค ที่ให้แต่ละสาขาส่งตัวแทนมาได้เพียง ๑ คน ซึ่งเป็นการสะดวกที่จะมีการควบคุมคะแนนเสียงได้อย่างทั่วถึง และผู้ที่มีอำนาจในการอนุมัติตั้งสาขาได้นั้น ขนอภัยกับผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการแต่ผู้เดียว

กรรมการสาขาพรรคจากจังหวัดภาคใต้ท่านหนึ่งเปิดเผยกับจตุรัส หลังการเลือกตั้งและปรากฏผลเป็นที่แน่นอนแล้ว นายดำรงผู้ได้รับเลือกเป็นเลขาธิการต่อไปอีกบทหนึ่งนั้น ได้เป็นเจ้ามอจัดการเลี้ยงบรรดากรรมการสาขาต่างๆ กว่า ๕๐๐ คน ที่หาดบางแสน ชลบุรี

“นั่นครั้นหรือเปล่า ลงคะแนนคราวนี้ได้กันคนละสองพันห้าเป็นค่าเสียเวลาด้วย” กรรมการสาขาคนเดิมเปิดเผยกับจตุรัส โดยไม่ยอมบอกว่าใครเป็นผู้แจกเงิน

สืบสวนว่าชายขี้นมาได้ เมื่อมีสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่เดินทางมาจากต่างจังหวัด ต้องการมาลงคะแนนเสี่ยงเลือกตัวเลขาธิการพรรค แต่ได้รับคำปฏิเสธว่าไม่มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะไม่ใช่ตัวแทนสาขา เนื่องจากระเบียบการเลือกตั้งกรรมการพรรคได้เปลี่ยนแปลงแล้ว เรื่องของเรื่องจึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันจนถึงขั้นที่หวัดจะวางมวยด้วย

นายวิชาติ วิเศษสุวรรณภูมิ ผู้แทนราษฎรกรุงเทพฯ พรรคประชาธิปัตย์ ได้ออกมาชี้แจงระเบียบของพรรคแก่สมาชิกผู้ไม่มีสิทธิทั้งหลายว่า การเลือกตั้งเลขาธิการพรรคครั้งนี้ ได้เปลี่ยนระเบียบไปจากเดิม โดยมติจากที่ประชุมสมาชิกเมื่อปีที่แล้ว ซึ่งจัดให้มีขันทศนามกพาหัวหมาก เหตุนี้ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสี่ยงเลือกตั้งได้ จึงมีเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด กรรมการอำนวยการพรรค และกรรมการสาขาพรรคทั่วประเทศสาขาละ ๑ คน นอกนั้นไม่มีสิทธิ

การเลือกตั้งครั้งนี้ดูภายนอกแล้ว คึกคัก แต่แล้วความตื้นตันก็กลายเป็นเมื่อกู้แข่งกันสำคัญขานนายดำรง

ลัทธพิพัฒน์ คือนายสมัคร สุนทรเวช ได้ถอนตัวออกจากการแข่งขัน เพราะรู้ตัวล่วงหน้าว่าขี้นไปก็แพ้แน่ จึงรีบชิงถอนตัวก่อน พร้อมทั้งให้สัมภาษณ์โจมตีนายดำรงอีกว่า คนที่มีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีอยู่แล้ว ไม่ควรจะมีชื่อในตำแหน่งเลขาธิการพรรค เพราะจะเป็นการรับภาระมากเกินไป ทำให้การทำงานไม่ได้ผล

“การเลือกตั้งภายในแต่ละครั้งของพรรค ล้วนเป็นการแย่งชิงอำนาจบารมีกันทั้งสิ้น พวกใครพวกมันและแต่ละกลุ่มได้พยายามเข้ามาตำแหน่งภายในพรรค ไม่พอ คิงสมัครพรรคพวกเข้ามาอีก เพื่อทักมเสียข้างมากภายในพรรคให้ได้” กรรมการพรรคประชาธิปัตย์ผู้หนึ่งเปิดเผยกับ จตุรัส

และแล้วผลการเลือกตั้งเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ก็ออกมาตามความคาดหมาย ผู้ได้รับเลือกตั้งคือนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ เลขาธิการคนเก่า ผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อีกตำแหน่งหนึ่ง โดยชนะคู่แข่งคนอื่นนอก ๆ ออกสามคน ซึ่งประกอบด้วยนายบุญยง นันทากวีวัฒน์ นายชนะ รุ่งแสง และนาย

บ้านเขาในอบสปีด

อิสราเอลส่งหน่วยจู่โจม กานดา ซึ่งตัวผู้โดยสารที่ ถูกจ

เมื่อคืนวันเสาร์ที่ ๓ กรกฎาคม นายกรัฐมนตรียิตซัค ราบิน แห่งอิสราเอล ตัดสินใจ ส่งเครื่องบิน ๓ ลำ บรรทุกทหารหน่วยคอมมานโด และพลร่ม พร้อมอาวุธครบมือ บินจากกรุงเทลอาวีฟ อิสราเอล ไปยังสนามบินเอทีบีบี ในเมืองคัมพาลา ประเทศอูกานดา เพื่อชิงตัวผู้โดยสารชาวยิว ๑๐๐ คนเศษของเครื่องบินแอร์ฟรานซ์ ลำที่ถูกกลุ่มนักจู่โจมเครื่องบินฝ่ายปาเลสไตน์ ใจจากเมืองเฮเซนส์ ไปยังคัมพาลา ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิย. ภายหลังจากที่ไม่สามารถเจรจาตกลงโดยสันติกับข้อเรียกร้องของฝ่ายนักจู่ได้

หน่วยคอมมานโด ของอิสราเอล ใช้เวลาปฏิบัติการเพียง ๓๐ นาที ก็สามารถนำตัวผู้โดยสารชาวยิวที่ถูกกักตัวอยู่ในห้องพักรักผู้โดยสารของของสนามบินเอทีบีบีออกไปได้หมด มีผู้โดยสารเสียชีวิต ๓ คน ทหาร

อิสราเอลเสียชีวิต ๑ คน กลุ่มนักจู่โจม ๗ คนถูกสังหารหมดสิ้น ทหารของอูกานดาที่รักษาการณ์อยู่ที่สนามบิน ถูกหน่วยคอมมานโดอิสราเอลสังหารกว่า ๒๐ คน เครื่องบินของอูกานดาที่จอดอยู่ในลานสนามบิน ถูกทำลายเสียหายกว่า ๑๐ ลำ

หนังสือพิมพ์ของโลกตะวันตก ส่วนใหญ่ยกย่องปฏิบัติการของอิสราเอลครั้งนี้ ว่ากล้าหาญและน่าชมเชยมาก ผู้นำหลายประเทศในยุโรปและสหรัฐฯ ส่งโทรเลขชมเชยนายราบิน นายกรัฐมนตรีอิสราเอล นอกจากนั้นประเทศเคนยา เยอรมันตะวันตก ฝรั่งเศส อังกฤษ สวิตเซอร์แลนด์ อันเป็นประเทศที่มีนักโทษปาเลสไตน์ อยู่ในคุกซังก์ให้การสนับสนุนการกระทำครั้งนี้ของอิสราเอล

ประธานาธิบดีไอดี อามิน แห่งอูกานดา ประณามการกระทำครั้งนี้ของอิสราเอลว่า รุกฎอาชญากรรมของอูกานดาอย่างรุนแรงที่สุด องค์การเอกภาพอาฟริกาที่กำลังอยู่ในระหว่างการประชุมที่เมืองปอร์ตหลุยส์ ประเทศมาริเชียส ได้ออกแถลงการณ์ประณามการกระทำที่ออกอาจ รุกรานของ

อิสราเอล และนายเคิร์ธ วอลไฮมด์ เลขานุการสหประชาชาติก็ได้แสดงความเห็นประณามการกระทำของอิสราเอลว่า ละเมิดอธิปไตยของอูกานดา

จีน - อินเดีย

นายนาเรนดร์นั้น เดินทางจากนิวเดลี ถึงกรุงปักกิ่งแล้วเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม เพื่อรับหน้าที่เอกอัครราชทูตอินเดียประจำกรุงปักกิ่ง

นับจากกรณีพิพาทระหว่างจีนกับอินเดียด้วยปัญหาพรมแดนตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ เป็นต้นมา ทั้งสองประเทศได้เรียกเอกอัครราชทูตของตนกลับจากประเทศคู่กรณี และต่างไม่มีเอกอัครราชทูตในประเทศอีกฝ่ายหนึ่งมานานเป็นเวลาเกือบ ๑๕ ปีเต็ม

ผู้แทนปาเลสไตน์เยือนอินโดจีน

นายอาลี ฟายัด ผู้แทนจากขบวนการปลดแอกปาเลสไตน์ เดินทางมาเยือนเวียงจันทน์ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายนนี้ ได้เข้าพบท้าวพูน ศรีประเสริฐ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีต่างประเทศของลาว

นายอาลี ได้แสดงความยินดีต่อชัยชนะของประชาชนลาว และแสดงความขอบคุณประชาชนลาวที่ให้ความช่วยเหลือแก่ปาเลสไตน์

นายอาลี ได้เดินทางต่อไปยังฮานอย และเข้าพบนายฟามวันดง นายกรัฐมนตรีเวียดนามเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม เวียดนามได้มอบยาและอาหารจำนวนหนึ่งแก่นายอาลี เพื่อช่วยเหลือชาวปาเลสไตน์

ผู้โดยสารที่ ได้รับการชิงตัวออกมาได้

การประชุมองค์การเอกภาพแอฟริกา

องค์การเอกภาพแอฟริกา สนับสนุนสงครามจรรยา ในแอฟริกาใต้

องค์การเอกภาพแอฟริกา ได้จัดประชุมครั้งที่ ๑๓ ระหว่างวันที่ ๓-๖ กรกฎาคม ขันทปอร์ตหลายเมืองหลวงของประเทศมอริเชียส โดยมีผู้นำจาก ๑ ประเทศแอฟริกาที่เข้าร่วมในการประชุม

ผลการประชุมที่สำคัญประการหนึ่งคือ ที่ประชุมมีมติจะให้ความช่วยเหลือสนับสนุนแก่ขบวนการของประชาชนผิวดำประเทศแอฟริกาใต้ให้ต่อสู้ด้วยอาวุธในรูปสงครามจรรยาที่รัฐบาลแอฟริกาใต้ที่เป็นชาวผิวขาว

รัสเซียจารกรรมญี่ปุ่น

แหล่งข่าวทางทหารของญี่ปุ่นแจ้งว่า รัสเซียเชซ ๔๓ ลำที่อยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก กำลังปฏิบัติการลับความลับของญี่ปุ่นอย่างคึกคัก และกำลังทำ "สงครามจารกรรมเงียบ" กับญี่ปุ่นอยู่

เรือรัสเซีย ๖ ลำที่ลอยตัวอยู่ใกล้ฝั่งญี่ปุ่น จะคอยดักจับคลื่นวิทยุติดต่อของกองกำลังป้องกันตัวเองของญี่ปุ่น และคอยเก็บรวบรวมข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังของสหรัฐ ฯ ด้วย

เมืองไทย

เมืองไทยคงไม่พิน เจอมมอฝ้ายชาย :

ทัศนะจากอดีตรัฐมนตรี ต่างประเทศอังกฤษ

ในประเทศไทย ผู้สังเกตการณ์ต่างชาติจะสามารถมองเห็นถึงการแข่งขันระหว่างมหาอำนาจเพื่อแย่งกันมอทธิพลเหนือภูมิภาคนี้ ทางตอนเหนือซึ่งติดกับชายแดนพม่า มีทหารจีนก๊กมินตั๋งอยู่หลายพันคน ดำเนินกิจการปลูกและค้าฝิ่นฝิ่น ซึ่งเดิมมีจุดมุ่งหมายจะหาทุนไว้สำหรับทำงานต่อต้านฝ่ายจีนคอมมิวนิสต์ แต่ระยะหลัง ๆ นี้กลายเป็นเพื่อเลี้ยงชีพให้อยู่รอดได้แต่เพียงอย่างเดียว ทางใต้พวกมสลิမ်แบ่งแยกดินแดนก็ปฏิบัติการรอยไม่ขาดสาย โดยอาศัยความช่วยเหลือจากพรรคคอมมิวนิสต์ไทย แต่ดินแดนที่อันตรายที่สุดเห็นจะได้แก่การก่อการร้ายทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใกล้เขตแดนลาวตรงปากแฉ่ง มีหน่วยปราบปรามคอมมิวนิสต์ของไทยคอยปฏิบัติการอยู่ โดยได้รับเงินทุนสนับสนุนจากฝ่ายอเมริกัน พวกนี้มีอาวุธ กระสุน และที่ปรึกษาจำนวนมาก ยิ่งปัญหาที่หน่วยงานนี้ต้องเผชิญนั้นแตกต่างกันไป ประการก็ยังทำให้งานแทบไม่ได้ผล ก้าวหน้าเอาเสียเลย

สิ่งที่ดูเป็นไปได้มากที่สุดคือ ทางเหนือ จีนจะเข้านำพวกชาวเขาให้ดำเนินงานต่อต้านรัฐบาล รวมทั้งสนับสนุนขบวนการต่อต้านทางตอนใต้ติดเขตมาเลเซียด้วย ส่วนเวียดนามเหนือก็เข้าบัญชาการงานก่อการร้ายในภาคอีสาน นอกจากจะได้รับความช่วยเหลือจากสหภาพโซเวียตแล้ว เวียดนามมีข้อได้เปรียบถึงสองชั้น คือหนึ่งสามารถใช้คนท้องถิ่นได้ฝึกมาเป็นอย่างดีแล้ว ให้เข้าไปทำสงครามกองโจรขนาดใหญ่ได้โดยอาศัยคนญวนซึ่งมีอยู่แล้วจำนวน ๕๐,๐๐๐ คน ที่ตั้งรกรากอยู่ทางภาคอีสานของไทยมาเป็นเวลาถึง ๒๐ ปี และสอง ยังมีอาวุธอเมริกันที่ขโมยได้จากสงครามเวียดนามจำนวนมากมาย ซึ่งทำให้สามารถส่งไปให้แก่คนของตนทางอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำโขงอย่างสะดวกสบาย

นอกจากคนญวนอพยพ ๕๐,๐๐๐ คนแล้ว ยังมีชนชาติไทย-ลาวอีกถึง ๑๒ ล้านคน ซึ่งอาศัยอยู่ตามจังหวัดทางภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของไทย นับได้เท่ากับร้อยละ ๓๐ ของประชากรไทยทั่วประเทศ คน

เอาจากฐานแห่งการก่อการร้ายนี้ จุดมุ่งหมายของสองประเทศนี้ก็คือ ต้องการจะแบ่งแยกจังหวัดทางภาคอีสานออกจากเมืองไทย แผนการณ์มิใช่ความลับแต่อย่างใด ตรงกันข้ามกลับปรากฏเป็นข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์หลายฉบับในกรุงเทพฯ ด้วยซ้ำไป รายงานเรื่องสงครามจรรยาธรรมเข้ามาใหม่ ๆ ทุกวันไม่ขาดสาย และแม้ว่าจำนวนการก่อการร้ายในภาคอื่นของประเทศจะลดลงในปี ๑๙๗๔ แต่สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วพุ่งสูงขึ้นอย่างน่าตกใจทีเดียว

ใคร ๆ ก็ตระหนักถึงสิ่งบอกเหตุชนิด ท่ามกลางหมู่ชนชนาน้ำที่อยู่ในกรุงเทพฯ นั้นบางคนแสดงทัศนคติว่าเป็นสิ่งช่วยไม่ได้ นักธุรกิจบางคนถึงกับเตรียมตัวคำนวณถึงการสูญเสียจังหวัดทางเหนือและอีสานไปประมาณ ๗ ถึง ๑๔ จังหวัดแล้วด้วยซ้ำ โดยให้เหตุผลว่า น่าจะเป็น "ราคาแห่งสันติ" ที่ไทยจะต้องจ่ายให้ชานอย เพราะยอมรับว่ากองทัพไทยนั้นจะไม่สามารถสู้กับกองทัพเวียดนามเหนือซึ่งใหญ่กว่ามาก มีความชำนาญในสนามรบเป็นอันดับ และนี่จะเป็นการสละพื้นที่เหตุผลเพื่อกันศัตรูไม่หมาบ้วนเปียนอยู่ใกล้ ๆ กรุงเทพฯ

ขณะที่การก่อการร้ายในชนบทกำลังคุกคามเข้ามาที่ละเล็กละน้อย การก่อการร้ายภายในเมือง ที่กรุงเทพฯ เองก็ได้ผลอย่างมากมายมหาศาลทีเดียว

ประเทศไทยมีประชากร ๔๑ ล้านคน มีทองและเงินสำรองแลกเปลี่ยนต่างประเทศมูลค่า ๘ พันล้านบาท เป็นประเทศส่งข้าวออกรายใหญ่อันดับสองของโลก รัวรัวไปด้วยแร่ธาตุ และเข้าใจว่ามามันนับ

โตรเฉลี่ยอยู่นอกชายฝั่งจำนวนมากพอที่จะขุดออกไปขายได้ ทรัพยากรของเมืองไทยจะสามารถช่วยการบูรณะอินโดจีนได้อย่างมหาศาล นับเป็นผลได้ที่ยาวนานหัวใจสำหรับเวียดนามักทีเดียว ปัญหาอยู่ที่ว่า "ตารางเวลาของมอสโคว์-ชานอยนั้น เหมาะที่จะรอด้วยความมั่นใจหรือไม่ว่า ไม่นานนักรัฐบาลคอมมิวนิสต์ก็จะได้อำนาจในกรุงเทพฯ และนำเมืองไทยเข้ามาสู่การขยายตัวของสหพันธรัฐคอมมิวนิสต์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยอัตโนมัติ หรือว่าจะต้องเคลื่อนไหวเร่งเร็ว โดยเร็วเพื่อปิดประเทศไทยกับสภาพหลังสงครามอินโดจีนให้มากยิ่งขึ้น" หากเวียดนาม-รัสเซีย เลิกเอาประการหลังก็คงไม่มีอะไรมาห้ามได้ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีสัญญาบางอย่างที่ช่วยส่งเสริมทำที่ตั้งกล่าวอีกด้วย จากสายตาของคนไทย แรกเริ่มอเมริกันก็เข้ามาในฐานะมหาอำนาจที่แข็งแกร่งกว่า แต่ปัจจุบันสายตาที่มองนั้นเปลี่ยนไป เป็นว่าพวกมันถอยตัวตัวเองออกไปจากความชั่วร้ายที่ทำได้ในเวียดนามแล้ว และกำลังวุ่นวายใจกับพันธะผูกพันบางอย่าง อย่างไรก็ตาม อเมริกาก็ยังคงเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่เป็นที่สองรองจากญี่ปุ่นในประเทศไทย และนักท่องเที่ยวอเมริกันก็เอาเงินมาจ่ายในไทยเมื่อปี ๑๙๗๔ เป็นจำนวนถึง ๒๘ ล้านดอลลาร์ ดร. กิตชินเจอร์เคยยอมรับต่อสาธารณชนว่า ไทยมีปัญหาทางสองแพร่งที่หนักหน่วง และคนไทยเองก็ยังต้องการความช่วยเหลือทางอุตสาหกรรม และการลงทุนจากสหรัฐฯ เท่า ๆ กับที่ต้องการอาวุธและกระสุนเพื่อไปใช้ในการปราบปรามผู้ก่อการร้าย

อะไรจะเกิดขึ้นกับเมืองไทยนั้น

ลอร์ด ซาลฟอนต์ อดีต รมต. ต่างประเทศอังกฤษ

เหล่านี้อยู่ตามท้องไร่ท้องนาทอดยาวกันดารที่สุด และมีรายได้ต่ำสุด ในขณะที่อัตราการเกิดสูงที่สุดเช่นกัน ผลก็คือ คนพวกนี้จะสามารถถกซกจูงให้เป็นศัตรูกับฝ่ายเจ้าหน้าที่เดียงชายงขณะนั้นคนของเวียดนามเหนือก็ได้เข้าปลุกปั่นให้ชาวภาคอีสานเหล่านี้คิดพยายามล้มล้างอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐบาล และประกาศจัดตั้ง "เขตปลดปล่อย" ขึ้นมา พวกตำรวจท้องถิ่นรวมทั้งพวกตระเวนชายแดนซึ่งได้ชื่อว่าแข็งแกร่งอดทนมากกว่า ก็ยังไม่สามารถเข้าจัดการกับการก่อการร้ายที่พัฒนาทางปริมาณและคุณภาพได้ เนื่องจากขาดแหล่งข่าวสารอันจำเป็น พวกตำรวจทำอะไรไม่ได้มากไปกว่ารายงานสถานการณ์กลับไปยังเจ้าหน้าที่เหนือหัวของตัวเองเท่านั้น

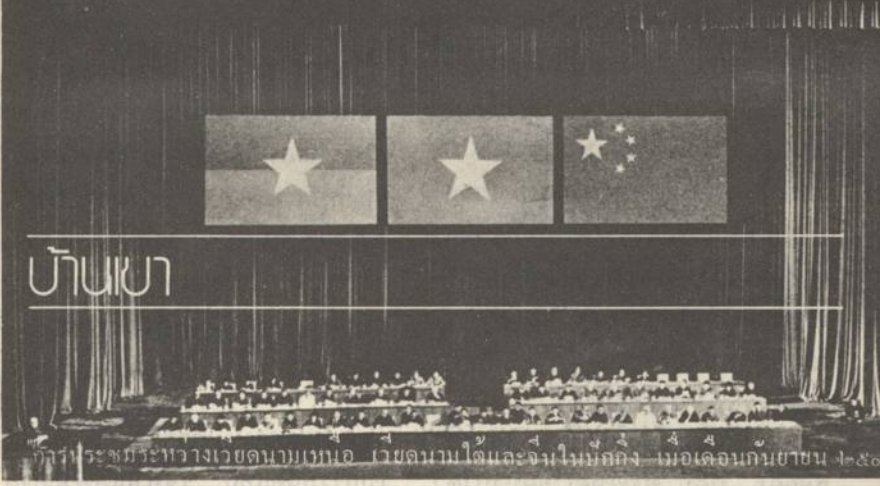
รายงานที่เจ้าหน้าที่เหล่านี้ส่งกลับไปยังกรุงเทพฯ เป็นเครื่องยืนยันว่าประเทศคอมมิวนิสต์ลาวใหม่ และเวียดนามเหนือ มิได้ปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยไม่ได้ฉวยประโยชน์

ขึ้นอยู่กับว่าไทยสามารถจัดการปัญหาภายในได้อย่างไร และสามารถรวมประชาชนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้หรือไม่ เวลาของไทยนั้น เหลือน้อยเต็มที่แล้ว คงยากที่จะพูดว่าเวลาเหลือเพียง ๓-๕ ปี อย่างที่เจ้าหน้าที่ชนสูงบางคนของไทยคาดการณ์ไว้ หรืออาจเหลือเพียงแค่ ๑-๒ ปี ท้องกำลังจากภายนอกจะเข้ามาสมทบกับกองกำลังก่อการร้ายภายใน ทั้งเขตชนบทและเมือง แม้เวลาเพียง ๓-๕ ปีก็ยังไม่เพียงพอสำหรับสิ่งที่จำเป็นต้องทำทั้งหมดเพื่อการป้องกันแนวโน้มสำหรับการเน้นเรื่องความรักชาติจนเกินกว่าเหตุ ในช่วงเวลาที่เมืองไทยกำลังต้องการมิตรทกประเภทที่จะหาได้ บวกเข้ากับปัญหาเศรษฐกิจ ทำให้กล่าวได้ว่าไทยกำลังตกอยู่เบื้องหลังสิ่งที่เรียกว่า "ขอบอำนาจ" เข้าไปเต็มตัวแล้ว

อย่างไรก็ตาม สมาชิกในกลุ่มชนชั้นนำแห่งกรุงเทพฯ ผู้ได้รับการศึกษามาดีและมีชีวิตอันเจริญรุ่งโรจน์ก็ยังสามารถพูดอย่างร่าเริงได้ว่า "อ้อแน่นอน เรากลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปก็ได้อ แต่เราคงจะเป็นคอมมิวนิสต์ที่ เลว แห่งๆ"

ลอร์ด ซาลฟอนต์
๒๙ มิถุนายน ๑๙๗๖

(หมายเหตุ: จากเอกสารประกอบการประชุม ASIAN BUSINESS BRIEFING ที่โรงแรมอินทรา ระหว่างวันที่ ๒๘-๓๐ มิถุนายน ๑๙๗๖ ลอร์ด ซาลฟอนต์ อดีต รมต. ต่างประเทศของอังกฤษ ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการบริษัท โอบีเอ็ม. (อังกฤษ) ได้แสดงปาฐกถา ในหัวข้อ THE EXTENT OF THE INSURGENCY THREAT)

บ้านเขา

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม : ในท่ามกลางความเป็นไป

สิ้นชนานที่ ๑๑ องศาเหนือ ที่เคยตัดแบ่งประเทศเวียดนามออกเป็นสองสีในแผนที่ ได้สิ้นสุดบทบาทของมันลงอย่างเป็นทางการแล้วตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๑๕ อันเป็นวันที่รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ประกาศความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของแผ่นดินเวียดนามอย่างเป็นทางการ

ทันทีที่ราชชอคะระรัฐมนตรี และรายชอผู้บริหารในองค์กรกลไกรัฐระดับสูง เผยแพร่เอกสารโลกภายนอก สำนักรู้ข่าวและนักเฝ้ามองตะวันตกทั้งหลาย ก็ตั้งข้อสงสัยเกิดขึ้นทันทีว่าเป็นกลไกรัฐที่ฝ่ายเหนือมอบบทบาทครอบงำสูง โดยอ้างจากจำนวนรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลที่เป็นคนของฝ่ายเหนือ ๓๐ จากทั้งหมด ๓๖ คน, การเลือกเมืองหลวงของประเทศที่เลือกเอาฮานอย, เพลงชาติใช้เพลง "เทียน ควันคา" (ก้าวรุดไปข้างหน้า) เพลงปฏิวัติปลดแอกในยุคนั้น ๒๕๘๔ ซึ่งเวียดนามเหนือใช้เป็นเพลงชาติมาตลอด ฯลฯ เหล่านี้ถือเป็นหลักฐานในสายตาของนักเฝ้ามองตะวันตก ที่ทำให้พวกเขาสรุปว่า "เวียดนามได้

เสร็จเวียดนามเหนือแล้ว" หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษฉบับหนึ่งในกรุงเทพฯ จอมปลอยข่าวแจ้งลบจากอินโดจีน ตีพิมพ์บทความเกี่ยวกับการรวมเวียดนามไว้บทหนึ่งเมื่อต้นเดือนนี้ ภายใต้ชื่อเรื่องว่า "น้ำผึ้งพระจันทร์แห่งเทือกเขยแล้ว" เขย่น โดยนักข่าวของสำนักข่าวอเมริกัน พยายามจะชี้ให้เห็นว่า เวลาหนึ่งบทเวียดนามได้ได้รับโอกาสให้ปรับตัวเป็นสังคมนิยมอย่างนุ่มนวล อัน

เหงียนฮู่อู๋ รองประธานาธิบดี

เปรียบเสมือนช่วงระยะข้าวใหม่ปลา
มันระหว่างบ่าวสาวเหนือใต้ ได้สัน
สุดลงเสียแล้ว ต่อแต่นั้นไป ชาวใต้
จะต้องยอมรับความระคายคายอย่าง
ที่ชาวเหนือเผชิญมานับสิบปีเสียที่
บทความชนนินตงศูนย์การเมืองออก
มาจากที่ชนะของชาวใต้ในเมือง โดย
เฉพาะชาวไซ่ง่อน ผู้ได้รับการวิ
เคราะห์จากชาวเหนือว่า "เป็นพวกที่
เสพอภิสิทธิ์ เสพความสุขสบายที่ไม่
รู้จักตัวเองอย่างน่าเศร้า"

สิ่งที่น่าเชื่อถือจริงทางภาววิ
สัยก็คือ บัดนี้ ประเทศเวียดนามใต้
เป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์แล้ว
เวียดนามเป็นประเทศในโลกที่สาม
ความยากจนลำบาก (ถ้าจะมีใครมอง
ว่าเป็นเช่นนั้น) เป็นคุณสมบัติประจำ
ตัวของประเทศโลกที่สามทุกประเทศ
ในโลกที่อาจมองได้จากที่ชนะที่เป็น
ไท่ว่า นั่นคือสิ่งที่จะต้องเอาชนะด้วย
ตัวของตัวเองอย่างมีเกียรติ ไม่ใช่
เรื่องที่ต้องพึ่งพาต่างชาติมาช่วยแก้
ไขด้วยการให้ความเป็นไทเป็นเครื่อง
สังเวดงประเทศโลกที่สามอื่นๆซึ่ง
ไม่ปลดแอกทั้งหลาย

เวียดนามได้ปฏิบัติงานสำหรับการ
รวมประเทศมาอย่างนุ่มนวลตลอด
เวลาหนึ่งปีเศษที่ผ่านมา เห่งฮงถื่อ
ประธานแนวร่วมปลดแอกประชา
ชาติเวียดนาม ผู้ได้รับตำแหน่งรอง
ประธานาธิบดีของเวียดนามใหม่เคย
อธิบายไว้กับนักข่าวในวาระที่ดำเนิน
การเลือกตั้งสมาชิกสภาเอกภาพแห่ง
ชาติเวียดนาม เมื่อเดือนเมษายนว่า

"งานรวมชาติของเรา เริ่มมาตั้งแต่
๓๐ เมษายน ปีที่แล้ว ในส่วนที่
เราทำได้ทันที เราก็ดึงมือในทันที
เป็นต้นว่า การรวมกองทัพ แต่ใน
งานส่วนที่ต้องการเวลาบ้าง เราก็ต้อง
ให้เวลาบ้าง ในด้านระบบการศึกษา
รัฐสามารถวางแผนการศึกษาที่เป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกันได้สำหรับทั้งสอง
ส่วนของประเทศอย่างรวดเร็ว แต่

การปรับระบบบริหารบุคคลในกลไก
ของรัฐนั้น ต้องใช้เวลาอยู่บ้าง ใน
ส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินขณะทาง
ตอนเหนือ เหลือเพียงสองระดับแล้ว
คือทรัพย์สินของรัฐ และทรัพย์สิน
ของสหกรณ์ ทางใต้ยังคงแบ่งกัน
ถึง ๕ ระดับ คือ ทรัพย์สินของรัฐ,
สหกรณ์ ผสมระหว่างสหกรณ์กับ
ของส่วนบุคคล, กิจการของกลุ่มบุคคล,
และกิจการของเอกชน"

ในเวียดนามภาคใต้ ทันทีที่
ได้รับการปลดแอก รัฐบาลเฉพาะกาล
ได้จัดการงานทางด้านเศรษฐกิจไป
ระดับหนึ่ง เช่น การโอนวิสาหกิจ
ขนาดใหญ่ให้เป็นของรัฐ การควบคุม
ธนาคาร และการกำกับต่างประเทศ
และต่อมาในเดือนกันยายน ก็มี
การรณรงค์ต่อต้านพวกมีอาชีพเป็น
นายหน้า และตั้งมาตรการด้านการ
เงินขึ้นใหม่บางประการ

การเร่งรัดการผลิต อันเป็นนโยบาย
สำคัญของรัฐบาลใหม่ ได้ออกจะ
ได้ผลในการผลิตหลาย ๆ สาขา ทาง
ด้านการเกษตร ในหมู่บ้านที่ได้รับ
การปลดปล่อยไปล่วงหน้า เกษตร
กรรมกำลังเปลี่ยนรูปไปสู่ระบบรวม
หมู่อย่างเป็นระเบียบ ส่วนในหมู่บ้าน
ที่ได้รับการปลดปล่อยที่หลังงานปฏิ
รูปเกษตรกรรม เห่งอยู่ในขั้นของ
การแจกจ่ายที่ดิน และการตั้งกลุ่ม
ช่วยงานกันในหมู่บ้าน ส่วนในที่ดิน
ที่เคยรกร้างว่างเปล่ามาก่อน รัฐจะ
เข้าอำนวยการงานเกษตรเองในรูป
ของไร่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ ถือ
เป็น 'เขตเศรษฐกิจใหม่' เขตเศรษฐกิจ
ใหม่เหล่านี้ ส่วนมากเป็นที่ดินที่
เคยถูกทิ้งระเบิดทำลายล้างอย่างหนัก
มาในระหว่างสงคราม เมื่อคืนได้รับ
ความเสียหายอย่างสูง จนยากแก่การ
เพาะปลูกมาก แต่บัดนี้ พืชเหล่านี้
ก็ได้รับการดัดแปลงให้เป็นไร่ขนาดใหญ่
ที่เป็นเขตเศรษฐกิจใหม่อย่าง

จำนวนพาเหรดในไซ่ง่อน
เรียบร้อยแล้ว ประชาชนที่เข้าทำ
ไรในเขตเศรษฐกิจใหม่ จะได้อยู่ใน
บ้านหลังเล็กๆ ในไร่ มีที่ดินส่วนตัว
เล็กน้อย ในราว ๑,๐๐๐ ตารางเมตร
ได้รับการแบ่งปันข้าวในปริมาณพอ
เพียงแก่การบริโภค และได้เงินเล็กน้อย
เพื่อจ้บจ่ายใช้สอยในสิ่งเบ็ด
เตลีล เขตเศรษฐกิจใหม่จะเพาะ
ประชาชนชุมนุม เพื่อแสดงความยินดีในโอกาสการรวมประเทศ

แอกเป็นระบบที่มีลักษณะอาณานิคม
สูง ต้องพึ่งพาวัตถุดิบบางส่วน อะ
ไหล่ และพลังงานจากต่างประเทศ
ฉะนั้น ในระหว่างที่เปลี่ยนแปลงประ
เทศให้หันมาพึ่งพาตนเองทั้งหมด
การอุตสาหกรรมจึงไม่สามารถทำได้
เต็มที่ คงทำได้ในราว ๕๐-๖๐% ของ
กำลังการผลิตทั้งหมดเท่านั้น รัฐบาล
พยายามอย่างสูงที่จะดึงทรัพยากรภายใน
ประเทศออกมาใช้ แต่กว่าจะสำเร็จ
ผลสมบูรณ์ก็ต้องกินเวลาบ้าง สิ่ง
ของเครื่องใช้ที่ใช้น้อยอยู่ในปัจจุบัน
จึงยังได้มาจากโรงงานของเอกชน
และวิสาหกรรรมจากมือเสียเป็นส่วน
ใหญ่ อุตสาหกรรมของรัฐแต่ๆยังอยู่
ในขั้นเริ่มจัดตั้งขึ้นแต่มีแผน มีมาตรการ
การบ่อนวัตกรรม และการควบคุม
การค้าไว้เรียบร้อยแล้ว

ในด้านความเป็นอยู่ของประชาชน
ประชาชนในชนบทได้เป็นอิสระจาก
ภาวะหนี้สินและระบบดอกเบี้ยขูด
เลือดของนายทุนเงินกู้ มีที่ดินทำกิน
มีความสงบ เสี่ยงระเบิดและความ
หวาดผวาทันทีไปเสียแล้ว แม้ว่างาน
ที่ชาวชนบทต้องทำจะยังคงเหน็ด
ยากแสนเข็ญอยู่ แต่พวกเขาก็พ้นจาก
ความยากจนและภัยอันตรายที่เคยดู
เหมือนจะไม่มีวันจบสิ้นไปได้แล้ว
ประชาชนในเมืองที่ทำงานอยู่ตามโรง
งานต่างๆ ได้มีสภาพสวัสดิการที่ดี
ขึ้น คนงานหญิงที่ต้องคลอดลูกจะได้
พักนานถึงสองเดือน ภายในโรงงาน
จะมีโรงอาหาร หอพยาบาล และ
ห้องเรียนผู้ใหญ่ ทั้งหมดนี้เป็นบริการ
ให้เปล่าแก่คนงานทั้งสิ้น ระบบค่า
แรงก็คิดเป็นเงินเดือนหรือรายวัน
แทนการคิดเป็นรายชั่วโมง เวลาทำ
งานของคนงานได้รับการประกันไม่
ให้ยาวนานเกินไป ค่าแรงคนงานใน
แต่ละโรงงานมีความแตกต่างกันบ้าง
แต่ส่วนมากจะได้เพิ่มขึ้นกว่าก่อน
ปลดแอกเล็กน้อย ขณะที่เงินเดือน

ของฝ่ายบริหาร ในโรงงานที่เป็นของ
รัฐจะถูกลดจากอัตราที่เคยสูงเกินไป
ลงมาบ้าง

เป็นธรรมดาอยู่เอง ที่ยังไม่อาจ
กล่าวได้ว่า สภาวะทางสังคมและการ
เมืองในภาคใต้อยู่ในสภาพสมดุลย์
มั่นคงเต็มที่ ประชากรที่ลี้ภัยสงคราม
เข้ามาอยู่ในไซ่ง่อนก่อนปลดแอกประ
มาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน ได้อพยพแยกย้าย
กลับบ้านเดิมของตนไปในวาระที่มี
การเลือกตั้งเมื่อเดือนเมษายน แต่ใน
เมืองโฮจิมินห์ (ไซ่ง่อน) ก็ยังคงมี
ประชากรอยู่มากเกินไป ประชากร
จำนวนมากยังอยู่ในภาวะไร้งานทำ
และก็มีจำนวนไม่น้อยเลยทีเดียวที่
รู้สึกเป็นปรีภยกับผู้นำใหม่ของตน

พวกที่แสดงตัวเป็นปฏิภริยา
อย่างชัดเจนต่อรัฐบาลใหม่ หรือผู้
เคยมมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเที่ยวอย่าง
แน่นแฟ้น จะถูกกักกันตัวไว้ใน
"ค่ายให้การศึกษานใหม่" ซึ่งในขณะ
นี้อยู่ในจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน
ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการระดับสูงของ
รัฐบาล เทชนกการเมืองและสายของ
กลุ่มเที่ยว ข้าราชการธรรมดา และ
ทหารฝ่ายเทชนกอื่นๆ ซึ่งมีอยู่ในจำ
นวนเกือบล้านคน จะรับการศึกษา
ใหม่จากหน่วยพรรคประจำถิ่น แล้ว
ปล่อยให้กลับไปดำเนินชีวิตอย่างสา
มัญ คนเหล่านี้ยังมีสิทธิลงคะแนน
เสียงเลือกตั้งเมื่อเดือนเมษายน เป็น
ที่เห็นกันได้ว่า รัฐบาลเฉพาะกาล
ของเวียดนามภาคใต้ ไม่ได้ลดโทษ
ประหารชีวิตกับใครเลย แม้แต่นาย
ทหารยศสูงๆ ของกลุ่มเห่นเทชนก ซึ่ง
ส่วนใหญ่กำลังนั่งเรือนหนึ่งสัปดาห์
ใหม่อยู่ในค่าย สลับกับการออกไปใช้
แรงงานในไร่ หรือในโรงงานหัตถ
กรรม และช่วยทำงานบ้านให้กับ
อดีตคนใช้ของตน ในสมัยที่ยังเรื่อง
อำนาจอยู่

งานด้านการบริหารนั้น ขณะที่

ในระดับประเทศ พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (หรือพรรคแรงงานเวียดนาม) จะรับผิดชอบไว้ในอำนาจอย่างค่อนข้างเด็ดขาดในระดับท้องถิ่น "คณะกรรมการบริหารท้องถิ่น" ซึ่งยังไม่เปิดให้มีการเลือกตั้ง (ก่อนการเลือกตั้งของสภาเอกภาพแห่งชาติเวียดนาม) ก็ได้มาจากการแต่งตั้ง

ตามตำแหน่งที่ต้องประกอบด้วยหลายฝ่ายด้วยกัน เป็นต้นว่า ในโรงงาน คณะกรรมการบริหารโรงงานมักประกอบด้วยคนจากฝ่ายบริหารโรงงาน ตัวแทนคนงาน นายช่างเทคนิค และตัวแทนจากสาขาพรรคประจำโรงงาน หรือประจำท้องถิ่นที่โรงงานนั้นตั้งอยู่ในโรงงานที่ยังเป็นของเอกชนหรือ

กลุ่มเอกชน ตัวแทนจากกลุ่มผู้ถือหุ้นก็จะเข้าอยู่ในคณะกรรมการบริหารด้วย แต่จะไม่อยู่ในฐานะครอบงำงานบริหารทั้งหมดได้อย่างเดิมอีกต่อไป

การบริหารงานท้องถิ่นโดยคณะกรรมการที่มีลักษณะมวลชนเช่นนี้ปรากฏว่า ได้รับผลสำเร็จด้านการ

รายชื่อคณะรัฐมนตรีประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ประธานาธิบดี	ตันดกว่าง	ผลิตภัณฑ์ทะเล	โจ๊กอง
รองประธานาธิบดี	เหงียนลุงบิ่งและเหงียนฮู่อ๋อ	การค้าภายใน	ซงคักทินห์
ประธานคณะกรรมการประจำแห่งรัฐสภา	เครื่องซันห์	การค้าต่างประเทศ	คังเวียดโซ
รองประธาน ฯ	ฮวงวันโฮน และชวณฑุช	การคลัง	เคาเทียนห์ธิ
เลขาธิการรัฐสภา	ฟานวันด่าง, นางเหงียนซัทบิซวั้นทั้น, ตรันดั่งเคา และเหงียนเซียน	ผู้อำนวยการธนาคารแห่งชาติ	ซงอันห์
ประธานศาลประชาชนสูงสุด	ฟามวันบัก	ประธานคณะกรรมการกำหนดราคาแห่งรัฐ	ทูคัย
ผู้อำนวยการองค์การควบคุมสูงสุดแห่งประชาชน	ตรันฮุ่ดคัก	การแรงงาน	เหงียนโทซาน
นายกรัฐมนตรี	ฟามวันดง	การอุปทาน	ทรันซัม
รองนายกรัฐมนตรี	ฟามซง, * ฮวยห์ทั้นทัก,* ไวเหงียนเกียบ, เหงียนดุษทรินห์, ลัทันห์ง, โจ๊กอง* และโคมบ	ประธานคณะกรรมการว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจ	เลควงบา
มหาดไทย	ตรัน ดักซอน	ประธานคณะกรรมการแห่งรัฐว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวัฒนธรรม	ตรันดัยเหงย
ต่างประเทศ	เหงียนดุษทรินห์	การศึกษาระดับสูงและอาชีวศึกษา	เหงียนวันเฮียว*
กลาโหม	ไวเหงียนเกียบ	ศึกษาราชการ	เหงียนคินห์ท
ประธานคณะกรรมการวางแผนรัฐ	ลัทันห์ง	สาธารณสุข	นางเหงียนธิบิन्ह*
รัฐมนตรีและรองประธานคณะกรรมการวางแผนรัฐ	เหงียนฮู่มย์	รัฐมนตรีรับผิดชอบผู้พิการจากสงครามและสังคมสงเคราะห์	นายแพทย์วูวันคั้น
การเกษตร	ไวทักดอง	รัฐมนตรีรับผิดชอบโครงการแม่น้ำคา (คำ)	ดวงคักซิ่นห์
วิทยาศาสตร์การเกษตรและเทคนิคป่าไม้	เหงียมชววนเซม	รัฐมนตรีรับผิดชอบการน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ	ฮากั๊ทั้น
ชลประทาน	ฮวงวันเกียบ	ประธานคณะผู้ตรวจการของรัฐบาล	ดิन्हักเตียน
วิศวกรและแร่ธาตุ	เหงียนทั้นบิन्ह	รัฐมนตรีรับผิดชอบกิจการวัฒนธรรมและการศึกษาในสำนักนายกรัฐมนตรี	ตรันนัมทรวง*
การพลังงานและอำนาจ	เหงียนคอน	สำนักนายกรัฐมนตรี	ตรันกวางฮัย
การก่อสร้าง	เหงียนชาน	รัฐมนตรีเลขาธิการสำนักเลขาธิการในสำนักนายกรัฐมนตรี	คางธิ
การขนส่งและสื่อสาร	โคมบ		
อุตสาหกรรมเบา	ฟานทรองด๋อ		
อาหาร	วูทั้น		
	โงมิ่นห์โลน		

* รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีทั้ง ๖ คน มาจากคณะรัฐบาลเฉพาะกาลของเวียดนามใต้

สถาปนาอินทพิพิธประชุมสภาเอกภาพแห่งชาติเวียดนาม

บริหารเป็นอย่างดี ปัญหาทางด้าน การผลิต การจัดแบ่งแรงงาน ภาวะ สวัสดิการการครองชีพ ล้วนได้รับการแก้ไขไปโดยการอภิปรายรวมหมู่ อย่างจริงจัง

ผู้นำระดับสูงจะมีความเข้าใจ ในปัญหาการบริหาร ในระดับที่เหนือ ท้องถิ่นขึ้นมาดีว่าการบริหารในระดับ ที่สูงขึ้นมาขึ้น ยังมีลักษณะของระบบ ราชการเก่าๆติดอยู่มาก ในนิตยสาร "ฮ็อค เทียบ" อันเป็นนิตยสารชั้นนำ ทางทฤษฎีของพรรคก็เคยออกมากว่า "เป็นสิ่งนำอดสู ที่ปฏิบัติงานบาง คนและทหารบางคน ได้ประพฤตินั้น ไม่ถูกต้อง ด้วยการพยายามครอบงำ สิทธิประชาธิปไตยของมวลชน" หนังสือ สอพิมพ์ โห่ยฝ่องก็เคยตีพิมพ์ บทความ โจมตีผู้ที่ชอบทำตัวเป็น "ขุนนางใหม่" และผู้ที่รู้สึกตัวว่า "ได้อำนาจแล้ว" และเริ่มตีจากประชาชนออกมา

ภายหลังจากที่สภาเอกภาพแห่งชาติเวียดนามได้ประกาศรวมชาติ อย่างเป็นทางการแล้ว ก็ได้ประกาศ ถึงขั้นตอนของการสร้างชาติเวียดนาม

นามในลำดับถัดจากบันทึกไปว่า "เวียดนามจะเป็นรัฐสังคมนิยมที่เผด็จการ โดยชนชั้นกรรมาชีพ" อันหมายความว่า จะยกระดับให้สูงขึ้นกว่าเดิมที่ เวียดนามเคยประกาศตัวเป็นรัฐประชาธิปไตยของประชาชนเมื่อปีที่แล้ว พร้อมกันนั้น ทางกรรมาชีพเวียดนาม ก็ได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมต่อไปว่า "เผด็จการโดยชนชั้นกรรมาชีพ เป็น ขั้นตอนที่ทำเป็นระหว่างช่วงหัวเลี้ยว หัวต่อที่จะเปลี่ยนจากสังคมนิยม เป็นสังคมนิยม เผด็จการโดย ชนชั้นกรรมาชีพเป็นการเผด็จการที่ แตกต่างจากเผด็จการของชนชั้นขูดรีด กลุ่มน้อยทั้งเนื้อหาและรูปลักษณะ เผด็จการของชนชั้นขูดรีดเป็นเผด็จ การที่คนส่วนน้อยใช้กดขี่คนส่วนใหญ่ แต่เผด็จการของชนชั้นกรรมาชีพเป็นการ บริหารงานโดยคนส่วนใหญ่เพื่อ ควบคุมคนส่วนน้อยที่เคยเป็นขูดรีด มาก่อน เผด็จการของชนชั้นกรรมา ชีพไม่ใช่การปราบปรามข่มขู่ แต่เป็น การเปลี่ยนแปลง การจัดตั้ง และการ สร้างสรรค์ ดังนั้น เผด็จการของชน

ชั้นกรรมาชีพจึงเป็นประชาธิปไตย อย่างยิ่ง เป็นประชาธิปไตยมากกว่า ประชาธิปไตยชนชั้นนายทุนของชน ชั้นขูดรีดตงถ่านเท่า" นับเป็นคำอธิบายในบทบาทของหนังสือพิมพ์หนาน ดาน ที่เดินตามนโยบายสร้างชาติ ที่เล็ดคว่น เลขธิการพรรคแรงงาน เวียดนามแถลงต่อสภาเอกภาพแห่งชาติเวียดนาม

แม้จะเป็นงานใหญ่ที่ยากลำบาก ในการจะปรับเปลี่ยนจากชนของการ ปฏิวัติประชาธิปไตยของประชาชน (ซึ่งพวกนายทุนชาติและกลุ่มชนชั้น กลางยังมีบทบาทอย่างสูง) ให้เป็น ชนของการปฏิวัติสังคมนิยม (ซึ่ง ให้ชนชั้นกรรมาชีพเข้าเผด็จการเด็ด ขาด) ในภาคใต้ แต่บรรดาผู้บริหาร ก็มีความเชื่อมั่นกันอย่างสูง ว่าเวียดนาม จะสามารถทำได้ นายฟามฮง ผู้นำคนสำคัญของฝ่ายใต้ที่รับหน้าที่ รองนายกรัฐมนตรีในเวียดนามใหม่ กล่าวอย่างมั่นใจว่า "ชาวใต้มีความ สามารถสูงพอที่จะก้าวไปสู่ความเป็น สังคมนิยมด้วยจังหวะก้าวที่ค่อนข้าง เร็วได้แน่"

สิ่งที่เด่นมากที่สุดในระยะแรก
จัดตั้งประเทศใหม่ของเวียดนามอีก
ประการหนึ่ง คือในด้านนโยบายต่าง
ประเทศ เวียดนามใหม่เดินทางมากผูก
สัมพันธ์กับเพื่อนบ้านในเอเชียอาค
เนย์ที่รวมทั้งรวมประเทศเสรี คณะ
ของรัฐมนตรีช่วยต่างประเทศนาย
ฟานเซินที่เดินทางไปมาเลเซีย สิงคโปร์
อินโดนีเซีย และพม่า ได้สร้าง
มิติใหม่ของความสัมพันธ์ระหว่าง
เวียดนามกับประเทศกลุ่มอาเซียน
ขณะเดียวกัน นายเหงียนคยทรีนที่
รัฐมนตรีต่างประเทศก็ได้ประกาศ
หลักการใหม่ของนโยบายต่างประเทศ
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามออก
มาว่า เวียดนามยินดีเป็นมิตรกับทุก
ประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อน
บ้านที่เป็นประเทศสังคมนิยมอย่าง
ลาว และกัมพูชา ที่ต้องมีความร่วม
มือกันที่ใกล้ชิดอย่างยิ่ง และกับประ
เทศในเขตเอเชียอาคเนย์อื่น ๆ ด้วย
โดยที่นโยบายต่างประเทศของเวียดนาม
จะวางอยู่บนหลักการพื้นฐาน ๔
ข้อ คือ

- เคารพความเป็นอิสระ อธิปไตย
และบูรณภาพเหนือดินแดนของ
ซึ่งกันและกัน ไม่รุกราน ไม่แทรกแซง
กิจการภายในของซึ่งกันและกัน อยู่
ร่วมกันอย่างสันติ, เสมอภาค และ
บนประโยชน์ร่วมของซึ่งกันและกัน

- ไม่ยอมให้ประเทศต่างชาติ
ใด ๆ ใช้ดินแดนของประเทศหนึ่งใด
เป็นที่ตั้ง ฐานแทรกแซงและรุกรานทาง
ทางตรงและทางอ้อมต่อประเทศอื่น ๆ
ที่อยู่ใกล้เคียงกันในภูมิภาคนี้

- สร้างสรรค์ความสัมพันธ์ที่
เพื่อนบ้านที่ติดต่อกัน ให้ความร่วมมือ
กันทางเศรษฐกิจ แลกเปลี่ยนกันทาง
ด้านวัฒนธรรม บนพื้นฐานของความ
เสมอภาคและประโยชน์ร่วม ขจัด
ข้อขัดแย้งกันด้วยการเจรจาหารือกัน
ด้วยน้ำใจที่เคารพซึ่งกันและกัน เสมอ
ภาค และร่วมเข้าใจกัน

ฟามวันดง นายกรัฐมนตรี

นายพลโหวเหงียนเกี๊ยบ
รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีกลาโหม

- พัฒนาความร่วมมือระหว่าง
ประเทศในภูมิภาคนี้ เพื่อสร้างความ
มั่นคงตามภาวะเงื่อนไขของแต่ละ
ประเทศ และเพื่อความสันติ
สันติ และเป็นกลางอย่างแท้จริงของ
ภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ซึ่งจะส่งเสริม
ความสันติของโลก

และก็เป็นที่น่าสังเกตด้วยว่า
ความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามกับจีน
ดูจะเขิบเข้าใกล้กันขึ้นอีกนิดหน่อย
แม้ว่าปัญหาการแย่งเกาะสแปรตลีย์
จะยังไม่จบสิ้นลง จีนถือโอกาสที่
เวียดนามสถาปนาประเทศใหม่กล่าว
อวยพรเวียดนามในหนังสือพิมพ์ประ
ชาชนรายวันอย่างอบอุ่น และผู้นำ
สูงสุดของจีน คือประธานเหมาก็ได้
ส่งสาส์นแสดงความยินดีต่อเวียดนาม
บทอวยพรในหนังสือพิมพ์จีน หยอด
ท่ายไว้ด้วยว่า วาระหน้าจะเป็นวาระ
ที่ประชาชนของทั้งสองประเทศจะ
ได้มีความใกล้ชิดสนิทสนมยิ่งขึ้น
ไป ซึ่งนั่นดูเหมือนว่า จีนมีความ
ปรารถนาว่า เวียดนามใหม่จะมีที่
ที่อ่อนโยนขึ้นในการเจรจาปัญหา
ความขัดแย้งระหว่างสองประเทศที่มี
อยู่ในปัจจุบัน

อเมริกาครบกําหนดเวลาที่รอกลับมา

วันที่ ๔ กรกฎาคม ที่ผ่านมาเป็น
วันที่ดอกไม้ไฟ ซึ่งมึนหนากดินบน
สามพันห้าร้อยตัน ได้ถูกจุดส่องแสง
ประกายระยับระยับเหนือกรุงวอชิงตัน

หัวใจของประเทศ ที่นิวยอร์กที่มีการ
เฉลิมฉลองวันครบรอบสองร้อยปี
ของประเทศเช่นเดียวกัน เรือชนิด
ต่างๆ จากยี่สิบกว่าประเทศได้เข้า
แล่นแล่นเข้าสู่แม่น้ำฮัดสัน งาน
เฉลิมฉลองครบรอบสองร้อยปีที่ผ่าน
มาเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นสำหรับเด็ก
และนักท่องเที่ยวที่เข้าสหรัฐฯ แต่
ตรงกันข้ามสำหรับคนอเมริกันเอง
การครบรอบสองร้อยปีครั้งนี้ดูเหมือนจะ
ไม่มีความหมายสำหรับพวกเขาเท่าไร

นัก นอกจากว่าหากเขาจะเปิดโทรทัศน์ดูรายการตลกไปกษาทกำลังฮิตอยู่กับบ้าน เขาก็จะเห็นหนังโฆษณาเตือนว่า อย่าลืมนะ ประเทศของเรา กำลังจะครบสองร้อยปี แต่ไม่มีโฆษณาที่บอกกับประชาชนสหรัฐว่า ตลอดเวลาสองร้อยปีที่ผ่านมา ใครบ้างที่ช่วยสร้างประเทศ บริษัท และกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้ ใช้โอกาสนี้ปรับแผนโฆษณาโดยหวังว่าลูกค้าจะใช้บริการของคุณ เพราะอยากจะทำทั่วประเทศที่ครบสองร้อยปี

อย่างไรก็ตาม เรายากที่จะเห็นว่าชาวอเมริกันตื่นตัวกับการที่ประเทศของตนครบสองร้อยปี เศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวมนับคนมาก แต่ถึงกระนั้นก็มีบางรัฐที่คนว่างงานยังมีมาก ในรัฐแคลิฟอร์เนียที่เคยเป็นชุมทองของคนไทย ถึงแม้เศรษฐกิจจะดีขึ้นตามอัตราเฉลี่ย แต่ก็ยังมีคนว่างงานอย่างน้อย ๘% ถึง ๑๐% ของพลเมืองในรัฐทั้งหมด ทางรัฐบาลสหรัฐได้ทำหน้าที่โฆษณาเร่งเร้าให้นายจ้างกิจการอุตสาหกรรมต่างๆ ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลต่อการจ้างคนทำงาน แต่ก็เชื่อได้ว่า นายจ้างที่ขยันจะจ้างชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำงานโดยไม่มีใบอนุญาต มากกว่าจ้างคนอเมริกันเอง เพราะค่าแรงถูก

อย่างไรก็ตาม งานฉลองครบรอบสองร้อยปีของสหรัฐ คงจะคลั่งกักกว่า ถ้าหากว่าปลายปีไม่ใช่เป็นบทชาวอเมริกันจะต้องตัดสินใจเลือกตั้งประธานาธิบดีคนใหม่ เท่าที่สังเกตความเห็นของคนอเมริกันเองจากการพูดคุยกับชาวบ้านและหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อความเห็นของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ โดยเฉพาะทางฝั่งตะวันตกของอเมริกา จนกระทั่งบัดนี้คนอเมริกันต่างก็ยังไม่แน่ใจว่าประธานาธิบดีคนใหม่

ของตนนั้นควรจะเป็นใครดี เพราะแต่ละคนที่เสนอตัวเข้ามาสมัครไม่ใช่ นักการเมืองที่เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงโด่งดังมาก่อนในปัญหาระดับประเทศ อย่างมากก็เคยมีชื่อเสียงในเขตที่ตนเคยเป็นผู้ว่าการรัฐหรือสมาชิกรัฐสภาจากเขตของตนเท่านั้น พรรคการเมืองสองพรรคที่สำคัญที่สุดในสหรัฐ ปัจจุบันก็คล้ายพรรคการเมืองในไทยเข้าไปทุกที โดยเฉพาะพรรคเดโมแครตนั้น ตัวแทนของพรรคที่ดังที่สุดขณะนี้และมีหวังได้เป็นตัวแทนของพรรคในการแข่งขันกับทางพรรครีพับลิกัน ก็คือ นายคาร์เตอร์ อดีตเป็นผู้ว่าการรัฐจอร์เจีย ซึ่งตัดสินใจเข้าแข่งเป็นประธานาธิบดีภายหลังจากได้เป็นผู้ว่าการรัฐจอร์เจียเพียงสมัยเดียว และคนอื่นๆ ประชาชนอเมริกันทางฝั่งตะวันตก

ไม่เคยได้ยินชื่อเสียงของเขามาก่อนไม่รู้ว่ามีอายุได้ นายคนนั้นจึงได้สามารถเอาชนะการแข่งขันหาเสียงในพรรคได้อย่างรวดเร็วและชนะคนอื่นๆ ภายในพรรคได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามเขาว่าแต่ชาวบ้านธรรมดาๆเลย แม้ที่ธุรกิจผู้อื่นจะกินเองก็ถึงเป็นไก่ตาแตก ว่านายคาร์เตอร์นั้นเป็นใครมาจากไหนแน่ ความสำเร็จของนายคาร์เตอร์นั้นเห็นจะอยู่ที่ว่าเป็นเพราะนักการเมืองหน้าเก่าๆ ของพรรคเดโมแครตหลายคนพยายามที่จะเข้าสมัคร หากแต่ไม่แสดงตัวอย่างจริงจังว่าจะเอาอย่างไรแน่ จนกระทั่งสายเกินไป สุนัขคาร์เตอร์ไม่ได้

ในกรณีนี้ นายคาร์เตอร์ถ้าหากได้เป็นประธานาธิบดีสหรัฐ คนต่อไป นโยบายต่างประเทศของเขา โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับประเทศไทยนั้น จะเปลี่ยนแปลงไปมากกว่าที่นายคิสซิงเจอร์เคยวางไว้หรือไม่ เรื่องนี้ยังทายกันไม่ถูกจนกว่าจะได้รายงานข่าวที่แน่นอนกว่าแน่ แต่แน่ๆ ก็คือคนของนายคิสซิงเจอร์หลายคนจะต้องหางานทำใหม่ ทั้งนี้จะรวมถึงคนที่เคยยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายเกี่ยวกับไทยหรือไม่ ก็เห็นจะต้องคอยดูต่อไป และที่แน่ๆ ก็คือ เอกอัครราชทูตสหรัฐประจำไทยคนปัจจุบันและอุปทูตนั้น ไม่เป็นที่พอใจของผู้ใหญ่หลายคนในกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงตัวรัฐมนตรีต่างประเทศในสมัยการเลือกตั้งประธานาธิบดีสมัยหน้า จะกระทบกระเทือนเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ สองคนที่อยู่ในประเทศไทยขณะนี้สักเท่าไร ก็เห็นจะขึ้นอยู่กับว่าเจ้าหน้าที่คนผู้ใหญ่ของกระทรวงสามารถจะเข้าถ่วงตัวรัฐมนตรีต่างประเทศคนใหม่ได้มากน้อยเพียงใดนั่นเอง

๒ जूเต๋อ : จอมพลผู้ชนะตัวเอง

อีกครั้งหนึ่งที่หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์จีนที่ออกในกรุงเทพฯ ใช้สีดำทึบหน้า อันเป็นการแสดงถึงการไว้อาลัยอย่างโศกเศร้าเมื่อเชาวันท่ ๑๒ กรกฎาคม นับเป็นครั้งที่สองของปรากฏการณ์เช่นนี้ในบั้น

๕ มกราคม หนังสือพิมพ์จีนใช้หมึกพิมพ์สีดำเข้มแจ่มขาวมรดกกรรมของนายเกา โจว เอ็น โหล ผู้นำผู้เป็นที่เคารพยกย่องสูงสุดผู้หนึ่งของประชาชน ๘๐๐ ล้านคนแห่งประเทศจีน รวมทั้งชาวจีนโพ้นทะเลผู้ซึ่งมีวิญญาณรักชาติที่ปลั่ง นั่นเป็นความสูญเสียครั้งแรกของบทอาภัพกลายเป็นประวัติศาสตร์แห่งการสูญเสียผู้นำรุ่นบุกเบิกของการปฏิวัติที่ยิ่งใหญ่แห่งประเทศจีน

ในครั้งนั้น แม้ว่าจอมพลजूเต๋อ ประธานคณะกรรมการประจำของสภาประชาชนแห่งชาติผู้สิ้นชีพ จะมิได้มีบทบาทสำคัญทางการเมืองอย่างแท้จริงในเวทีการเมืองจีนปัจจุบันแล้ว แต่ท่านจอมพลเฒ่าวัย ๘๐ ผู้นี้ ก็เป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างสูงและมีความสำคัญอย่างยิ่งในประวัติศาสตร์แห่งการปฏิวัติของจีน ดังนั้น การมรดกกรรมของจอมพลเฒ่าผู้นี้ จึงได้รับการให้ความสำคัญจากทางการจีนอย่างสูงไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ามรดกกรรมของนายเกา โจว เอ็น โหล ธงชาติจีนทั่วประเทศถูกลดลงเหลือครึ่งเสาเป็นเวลา ๕ วัน นับจากวันที่ ๑๒ ถึงวันที่ ๑๖ อันเป็นเวลาทำพิธีศพ และผู้ที่เป็ประธานในพิธีศพของจอมพลผู้เกรียงไกรผู้นี้ก็คื เหมา เจ๋อ ตง สหายร่วมรบผู้ยิ่งใหญ่ของजूเต๋อเอง

“บุรุษหนุ่มเหล็กอยู่ในวิญญาณ จตุรศ ๑๔”

ของเขามากกว่าที่ใครๆ จะคาดได้ถึง” เป็นคำนิยมที่เอ็ดการ์ สโนว์ นักเขียนและนักหนังสือพิมพ์ชาวอเมริกันผู้มีความเข้าใจการปฏิวัติของจีนอย่างลึกซึ้งกล่าวถึงजूเต๋อ เมื่ออธิบายถึงบุคลิกแกร่งกล้าอย่างเกินสามัญของजूเต๋อ ผู้ชนะตัวเอง

जूเต๋อเกิดในสังคมศักดินาของจีนเก่าเมื่อเกือบหนึ่งศตวรรษที่แล้ว เขาเป็นลูกชวานาในภาคใต้ของมณฑลเสฉวน ชีวิตในวัยหนุ่มของเขาเป็นชีวิตในแบบฉบับของบุรุษในสังคมที่พัฒนาธรรมของยุคศักดินาที่ใกล้กาลเสื่อมสลาย เขาเป็นนายทหารหนุ่มที่ก้าวข่นสู่ตำแหน่งทางการเมืองและการทหารอย่างรวดเร็วในฝ่ายขบวนการรักชาติของชนชั้นกรรมาชีพ เป็นคนหนึ่งในสายพลผู้เหยมหาญแห่งขุนนางในระหว่างการยึดอำนาจของก๊กมินตังจากราชวงศ์เซ็ง ผู้นำของก๊กมินตังในตอนนั้น เป็นที่รู้จักทั่วไปว่า ล้วนแต่โกงบ้านกินเมือง โหดร้ายและเป็นขยาฝืนกันทั้งนั้น

जूเต๋อหนุ่มเป็นชายชาตรีไม่น้อยหน้าใครในยุคนั้น เขาสู้ฟันและระเริงสู้อยู่ในกามารมณอย่างสนุกสนาน แต่สิ่งหนึ่งที่जूเต๋อมีมากกว่าเพื่อนหนุ่มในยุคนั้นของเขา คือความเป็นหนอนหนังสือผู้รักการเรียนรูเป็นชีวิตจิตใจ ท่ามกลางชีวิตระเริงสุกที่พอนพะ เขายังมีเวลากลับมาทบทวนอ่านหนังสือ และจากอิทธิพลของเพื่อนผู้รักชาติบางคนก็กลับมาจากการศึกษาในต่างประเทศ เขาก็อ่ยๆมองเห็นชัดขึ้นเรื่อยๆว่า การปฏิวัติที่เขามีส่วนร่วมเมื่อปี พ.ศ.

जूเต๋อต้อนรับประธานาธิบดีเนวัน

๒๔๔๔ นั้น ไม่มีอะไรมากไปกว่าการแทนที่ชนชั้นขัตรีดกลุ่มหนึ่ง ด้วยชนชั้นผู้ขัตรีดกลุ่มใหม่ ความเป็นจริงของความลาหลังและยากจนแห่งชาติจีนที่เขาเพิ่งประจักษ์ ทมิคำวิญญาณของเขาอย่างเจ็บปวด เขาร้อนรนกับความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงประเทศ แสงหาชีวิตที่ดีกว่าให้พี่น้องร่วมแผ่นดิน ในปี ๒๔๕๔ เขาละทิ้งตำแหน่งฐานะที่สุขสบายแต่ภายในขุนนาง ปลดปล่อยนางบำเรอของเขาให้เป็นอิสระ เดินทางมุ่งสู่เซียงไฮ้ ศูนย์รวมคนหนุ่มไฟแรงหวอดของนักปฏิวัติฝ่ายซ้าย ดันตระกูลของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

ไม่ใช่เรื่องง่ายที่หนุ่มใหญ่ผู้มั่งคั่งหลังเป็นนายพลขยาของก๊กมินตัง มีเม็ยเป็นฮารัมและมัวหมองจากการคอร์รัปชั่นอย่างजूเต๋อ จะได้รับการต้อนรับจากกลุ่มคนหนุ่มผู้ต้องการปฏิวัติประเทศด้วยอุดมการณ์ของมาร์กซ์ จูเต๋อตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวที่จะเลิกฝิ่นให้ได้ก่อนนอน ในเรือที่ล่องไปเซียงไฮ้ตามแม่น้ำแยงซี เขากำหนดตัวเองให้อดฝิ่นให้ได้ในช่วงระยะนี้ หนึ่งเดือนบนเรือที่ทักขุทรมานแสนสาหัส เขาชนะตัวเองได้กำลังใจที่เด็ดเดี่ยวเช่นนี้ของเขาได้กลายเป็นตำนานที่คนรุ่นหลังน้อมใจศึกษาด้วยความเทิดทูน

จากเซี่ยงไฮ้ เขาออกเดินทางไปยังประเทศเยอรมนีและฝรั่งเศส เพื่อแสวงหาความรู้ให้กระจ่างและมั่นคงขึ้น ขณะนั้นอายุเขาก่อนจะสติบอญแล้ว เขาตั้งหน้าตั้งตาศึกษา ลัทธิมาร์กซอย่างจริงจัง เขาพบโจ เอ็น ไทลทนน และร่วมอยู่ในกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษาฝ่ายซ้าย กระทั่งถูกรัฐบาลเยอรมันในขณะนั้นเนรเทศออกจากประเทศ

เมื่อกลับมาประเทศจีน เขาก็

ยุทธวิธีการแบบจรรยาให้กับกองทัพแดงได้อย่างน่าทึ่ง

เขาร่วมอยู่ในขบวนการเดินทัพทางไกลสู่เซียงกิงซานเมื่อปี ๒๔๗๗ ด้วย และในสงครามต่อต้านญี่ปุ่นที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์จีนร่วมมือกับก๊กมินตั๋งชั่วคราว เขาก็เป็นแม่ทัพของกองทัพลูทูปเตด (กองทัพแดง) ที่บัญชาการรบจนมีชัยชนะเหนือกองทัพญี่ปุ่นและเหนือกองทัพก๊กมินตั๋งในเวลาต่อมา

ภายหลังจากการปลดแอกประเทศ จูเต๋อยังกังวลผิดชอบงานด้านการทหารและการเมืองมาตลอด เขาได้เป็นรองประธานาธิบดี รองประธานพรรค และร่วมอยู่ในคณะกรรมการพรรค แม้ว่าในระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรม จะมีกลิ่นโจมตีเขาเล็กน้อย แต่พอเหตุการณ์สงบลง เขาก็ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มเกียรติอย่างสูง คือกรรมการกลางพรรคและประธานคณะกรรมการบริหารประจำของสภาประชาชน ซึ่งเป็นเสมือนหนึ่งตำแหน่งอย่างเป็นทางการของประมุขของประเทศ ภายหลังจากที่จีนยกเลิกตำแหน่งประธานาธิบดีไปแล้ว

จูเต๋อต้อนรับเฮลมุทด์ ชมิต

ในวัย ๕๐ ของจอมพลเผ่าผู้พิศวัตต์แก่ชาติและการปฏิวัติ เขายังเข้มแข็ง และกระฉับกระเฉงขนาดถือพู่กันจีนเรียงร้อยโคลงจีนสองบทเมื่อดนบนเองได้ โคลงของเขามเนอลือสอด้รบกับโคลงสองบทของประธานเหมาที่แต่งขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๘ แต่เพิ่งเผยแพร่อู่ประชาชนเมื่อก่อนหน้าปีใหม่บั้น และภายหลังจากที่ประธานเหมาวัย ๘๒ เลิกรับแขกเมืองตามประกาศของคณะรัฐบาลจีนเมื่อเดือนที่แล้ว ท่านประธานสภาจู่เต๋อผู้เฒ่าเอง ที่เป็นผุ่อกับแขกเมืองแทน นายกรัฐมนตรีฟราเซอร์แห่งออสเตรเลีย และนายกรัฐมนตรีแห่งมาดากาสกา เป็นแขกเมืองสองท่านที่ได้รับการต้อนรับจากจูเต๋อ เชื่อกันว่า ภายหลังการตายของจูเต๋อแล้ว ผู้ที่จะทำหน้าที่ตัวแทนรัฐออกต้อนรับแขกเมืองจะได้แก่ นายจู่เต๋อ รองประธานคณะกรรมการบริหารประจำแห่งสภาประชาชนจีน ผู้เป็นนายกเทศมนตรีนครปักกิ่งอยู่ด้วย

แม้ว่าการตายของ จูเต๋อจะเห็นกันได้ค่อนข้างง่ายว่า ไม่น่าจะมีผลกระทบอย่างใดต่อลมการเมืองที่กำลังมีความแปรปรวนอยู่ในระดับหนึ่งขณะนั้นของจีน แต่การตายของ จูเต๋อก็เป็นการเน้นให้เห็นได้ชัดขึ้นถึงยุคหักเหของกลุ่มผู้นำจีน จากผู้นำยุคเริ่มแรกทศวรรษการปฏิวัติและสร้างประเทศจีนใหม่มาด้วยมอมา เป็นผู้นำรุ่นสอง ที่ต้องสืบทอดภารกิจ การปฏิวัติสร้างประเทศใหม่ต่อไป ขอกกลางแกลงของนักเฝ้ามองจีนที่ว่า ประเทศจีนที่บรรเลงเพลงปฏิวัติที่หวาดหยาญมาเกือบสามทศวรรษภายใต้การนำของพรรคปฏิวัติที่เข้มแข็งอย่างงั้นนั้น จะเปลี่ยนสีแปรธาตุด้วยนามของลูกหลานไปบ้างหรือไม่ ก็ดูจะเหลือเวลาให้เห็นคำตอบได้อีกไม่นานมากนักแล้ว

จูเต๋อ ประธานสภาประชาชน

โอดเข้าร่วมงานกับพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเต็มตัว เป็นกบฏต่อนายพล จูไปเต๋อ เจ้านายเก่าที่เสนอตำแหน่งอย่างสูง ในกองทัพก๊กมินตั๋งให้เขา และต่อมาเขาก็ร่วมงานกับเหมา จัดตั้งกองทัพแดงขึ้น โดยเขาเป็นผู้บังคับบัญชา จากนั้นเป็นต้นมา เขาก็ร่วมอยู่ในคณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์จีนมาโดยตลอด

“บิดาแห่งกองทัพแดง” เป็นสมญานามที่ประเทศจีนใหม่ยกให้แก่ จูเต๋อ เขาบัญชาการรบของกองทัพแดงตามนโยบายของคณะกรรมการกลางพรรค ความจัดเจนกลยุทธ์การรบในแบบฉบับของทหารมือฉกาจอย่างเขา เป็นประโยชน์ต่อการสร้าง

พิชัย วาสนาสั่ง

สัมภาษณ์

ปัจจุบันอายุ ๔๘ ปี จบการศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่กลับมามบตบาทเป็นทฤษฎีกันคิดในฐานะของโฆษกฝึกปากดี และนักจัดรายการมอหนัง ของบริษัทไทยโทรทัศน์ในยุคเริ่มต้น จนได้รับฉายาว่า “คุณจ้อ” ขอเสียงของพิชัย เริ่มตกต่ำลงหลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เมอมผู้เบ็ดเตล็ดว่า เขาเป็นคนที่เขินแฉดงการณให้รัฐบาลถูกขับไล่ในครั้งนั้น กล่าวหานักศึกษาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เขาจึงเงยบหายไประยะเวลานาน ขณะเขาเป็นทปกรษาบริษัทบางกอกแลนด์ เจ้าของ “เมืองโบราณ” และหมู่บ้านจัดสรรชื่อดังแห่งหนึ่ง มบตความเขินลงนตยสาร สกุลไทย ขวัญเรือนสกา และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เป็นประจำ ในด้านโทรทัศน์ก็มีรายการพบโลก ทางโทรทัศน์สีช่อง ๗ ผลงานทางวิทยุก็มีรายการเพลงคลาสสิกทางสถานีวิทยุ ๑ ปณ. งานอดิเรกของเขาคือถ่ายภาพ และถ่ายภาพยนตร์

“เขาว่าอายุคนเรานมันไม่มาก อะไรที่เรอยากทำมามากเหลือเกิน” พิชัย วาสนาสั่ง ให้เหตุผลในการทำงานหลายสิ่งหลายอย่างของเขา

จตุรัส: การที่นักศึกษาเข้ามามบตบาททางการเมืองสูงอย่างทกวณน ถูกต้องไหม

พิชัย: มันเบนความทมความจำเบนเหมอนกันนะ การทจะไม่ให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยรู้เรื่องการเมือง มันเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง เพราะว่าเมอมออกมาแล้วมันไอบทบาทที่จะทำงานทางการเมืองในบ้านเรา ส่วนใหญ่มันมักจะไปถูกผูกขาดอยู่ในกลุ่มที่ขิดอำนาจบางกลุ่มเท่านั้นเอง นิสิตนักศึกษาที่ออกมาทำงานก็เบนกลุ่มสู้รบใช้เท่านั้นเอง ก็เบนเทคนิคเขินเฉยๆ ไม่ได้มีส่วนในการบริหารบ้านเมืองเบนมอเบนมให้เขาเท่านั้นเอง ทำอะไรมาไม่ได้ บ้านเมืองมันไม่ใช่ของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพา มันควรเบนของคนทุกๆกลุ่ม เพราะฉะนั้นคนที่มสติปัญญาความรู้น ควรได้แสดงความคิดเห็นของตัวเองเพื่อเอามาใช้บ้าง แต่ทมันจะไปแคไหนละ เราจะทำกันแคไหน ไหมมันชอบเขตในด้านปฏิบัติสักแคไหน ระยะเวลา ในบางเรื่องผมก็เห็นว่ามากเกินไป แต่ในบางเรื่องผมก็ว่าน้อยไป ทนความพอดมันอยู่ตรงไหน ยังไม่มีใครบอกได้ เมอมก่อนทททำอะไรขึ้นมาครั้งแรกยังไม่มคนนำ มันมปัญหา เหมอนกับที่ผมจะยกตัวอย่างในเมืองจีน เมอม ๔ พฤษภาคม ๑๙๑๑ นิสิตนักศึกษาของจีนได้ทำการปฏิวัติอันหนึ่งทเรียกว่าปฏิวัติวัฒนธรรมครั้งแรก คือได้เดินขบวนต่อต้านญี่ปุ่นและการคอร์รัปชันในประเทศอย่างรุนแรง นั่นแหละพลังนักศึกษา มันเกิดแล้ว จากสภาพความเป็นจริง ทญี่ปุ่นมันรุกขมมาในประเทศจีน แล้วขณะเดียวกันก็เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวงเบนปัญหาใหญ่ของชาติบ้านเมือง ความรู้สึกส่านักของนักศึกษาในจีน ทำให้เขารวมตัวกันมาทกเมือง ขณะนั้นนะเขาไม่มีเกิด โลกเลย ไม่มีใครเบนผู้นำเลย เขาก็แกว่งกว้าง กลุ่มหนึ่งเชื่อว่าลัทธิขงจื้อของขุนชิตเซิน

ถูกต้อง เขาก็แบกข้อที่ ออกกลุ่มเขาเริ่มศึกษาใหม่ เขาก็ไปสนใจในลัทธิคอมมิวนิสต์ มันก็ไปออกพวกหนึ่ง ทนขณะที่อยู่ด้วยกันกลุ่มหนึ่งมันโดนขยี้ อย่างกลุ่มโซเชลลิสม์ โจวเอินไหลเองก็ยังไม่ได้อะไรอะไร ก็มาจับแล้ว แต่กลุ่มชนหนึ่งจูง แทนที่เขาไปใช้ในทางเป็นประโยชน์ มันกลับไปยึดครองอำนาจ คอร์รัปชันขึ้นมา สังคมก็เสื่อมลง ขณะที่อยู่กลุ่มหนึ่งเขาทำตัวเขาให้สะอาดขึ้น ตัวเองเอาจริงเอาจัง ก็ก่อให้เกิดความนิยมในหมู่ประชาชน เพราะฉะนั้นในขณะที่ตกมันตั้งพยายามทำลายนักเรียน เห็นนักเรียนเบนปัญหาโดยไม่ว่ากันนักเรียนมีใจบริสุทธิ์ พวกมันก็ต้องทน มันก็ต้องไป ไปให้กำลังแก่อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งๆที่ตัวเองไม่ผิด ตัวเองไม่ได้อยากจะเป็นคอมมิวนิสต์เลยนะ แต่ไอ้ฝ่ายที่คุมอำนาจอยู่ไม่เอื้ออารีที่จะโอบอ้อมพวกพวกมันไป มันเกิดขึ้นทุกแห่ง

จตุรัส: คราวที่แล้วคุณพิชัยไปเลือกตั้งหรือเปล่า
พิชัย: ผมก็ทำไปตามหน้าที่ควรจะทำนั่นแหละ แต่มันก็อย่างว่า ทำไปแล้วก็ผิดหวัง

จตุรัส: หมายถึงเลือกพรรคประชาธิปไตย
พิชัย: ผมไม่ได้บอกว่าคุณพรรคไหน บอกไม่ได้

จตุรัส: คุณพิชัยเรียนมาทางสถาปัตยกรรม แล้วไปเกี่ยวข้องกับ ทวี. อย่างไร

พิชัย: ไม่รู้... โอ้ววิชาสถาปัตยกรรมของผม ผมก็ไม่ได้อ่านนะ ยังเขียน ยังทำอะไรของมอยตลอดเวลา แต่ผมเห็นว่าไอ้เรื่องความรับผิดชอบมันต้องมีในตัวทุกคน เรื่องที่มาทำงาน โทรทัศน์ เพราะมันเป็นงานที่น่าสนใจ ผมเข้ามาในฐานะที่เป็นผู้บุกเบิกคนหนึ่งตั้งแต่เริ่มแรกของทวี. แล้วก็มีโอกาสศึกษาเรียนรู้อะไรต่างๆ มากมาย ในระยะนั้นผมพบมาทางนั้น ทั้งจอห์นสัน ทั้งนิกสัน ตนกู อับดุล ราห์มาน จอมพล ป. คุณเผ่า ผมพบมาทางนั้น ผมก็เห็นคนพวกนี้เขาทำอะไรกันอยู่ ต่อสู้อะไรกันอยู่ จอมพลสฤษดิ์ จอมพลถนอม จอมพลประภาส ผมรู้จักมาทางนั้น ผมเห็นท่านตลอดเวลา คุณควง คุณเสนีย์ ผมก็รู้ทางนั้นว่า เขาคิดเขาทำอะไรกันอยู่ คนไหนถูก คนไหนผิด ก็รู้กันอยู่ตลอดเวลา ก็เห็นทุกคนมีเจตนาต่อชาติกันทั้งนั้น แต่เขายังเดินทางไม่ถูก

จตุรัส: จากการที่ได้ใกล้ชิดกับอดีตผู้นำต่างๆ เหล่านี้ คุณพิชัยได้พบคุณถึงปัญหาบ้านเมืองกันบ้างหรือเปล่า

พิชัย: ก็บางที่ก็พูด บางที่ก็ไม่พูด (เสียงเบา)... แล้วแต่ เราว่า คนไหนรับได้ไม่ได้แค่นั้นก็แล้วแต่แต่ละคน แต่ก็บางคนที่เราน่าจะให้ความยุติธรรมบ้าง เพราะเขาก็เป็นคนที่ดีอะไรดี ๆ มาก่อนก็มี อย่างเช่นผู้ใหญ่บางคน

จตุรัส: โดยส่วนตัวที่ใกล้ชิดกันมา คุณพิชัย เห็นว่า จอมพลถนอมมีเจตนาต่อบ้านเมืองแล้วไหน แล้วอีก...

พิชัย: ผู้นำทุกคนที่ผ่านมาแล้วมีความตั้งใจจริงต่อชาติทุกคน ผมพูดได้อย่างนี้ ตั้งแต่ จอมพล ป. มาเลยที่เดียว ผมใกล้มาทุกคน มีความตั้งใจต่อชาติทุกคน แต่ทำไมยังไล่ล่า แต่ทั้งที่พลาดัน บางทีผมก็ว่าลงโทษกันมากเกินไป พูดตรงๆ แล้วมันลงโทษกันเองทางการเมืองมากกว่า ไม่ใช่ประชาชนลงโทษหรอก แม้กระทั่งคุณปรีดี อาจารย์ปรีดี ก็เป็นคนรักชาติบ้านเมืองไม่มีปัญหา ผมอ่านคำตอบได้ในสภามาแล้ว ผมไม่เห็นมีใครมีเจตนาให้ชาติฉิบหายสักคน ผมไม่ได้คิดเลยว่าใครผิดเวลา ถ้าผมเป็น... ถ้าผมเป็น... นานนะ... ผมใจกว้างพอ ผมจะเปิดให้คนไทยทุกคนไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามกลับมาบ้านกลับมาเมืองมาช่วยกันทำงาน ไม่ว่าจะเป็นอย่างปรีดี จะเป็นคุณประภาส คุณถนอม หรือใครก็ตามที่ไปตกระกำลำบากที่ไหน ผมโอเพ่นอาร์ม รับมามาก เขาก็เป็นคนไทยนะ เขาก็ทำงานให้บ้านเมืองมาแล้วนะ แล้วเรื่องอะไรแผ่นดินเขา เขาอยู่ไม่ได้ ก็ทำอะไรกันหนักหนาแล้ว ให้ความยุติธรรมกันบ้างสิ อย่าเอาอารมณ์ของเรามาวัด

จตุรัส: เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ คิดว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร

พิชัย: มันอย่างว่าแหละ ผมคิดว่าเกิดจากการที่อยู่ในอำนาจมานานของ จอมพลถนอม ประภาส มันนานเกินไป บางทีตัวเองก็ผลอ ทำในสิ่งที่บางที่พลาดได้เหมือนกัน ก็ไอ้ความระแวงระวังมันหลวมไป

จตุรัส: ในประเด็นรัฐธรรมนูญ

พิชัย: เราจะให้รัฐธรรมนูญจริงๆนะ ผมว่าคนสองคนนั่นมันเชื่อชีวิตในเรื่องประชาธิปไตย เพราะเขาจะบิดมาตั้งแต่ต้นแล้ว ถ้าต้องการเผด็จการ เพราะอย่างว่าระบบรัฐสภามันเสีย เขาคงต้องแก้ ต้องยึดอำนาจ เราก็คิดว่าหมดสิทธิ์จริงๆ พิจารณาผลเมืองไม่ได้ขาดสิทธิ์เลย อย่างหนึ่งคือพิมพ์พิมพ์พิมพ์คอม ทำอะไร วิพากษ์วิจารณ์ได้ครบถ้วนเพียงแต่ยังไม่ขจัดรัฐธรรมนูญอันหนึ่ง ขาดกติกาไปเท่านั้นเอง ขณะนั้นผมว่าเขาคงมองเห็นว่าระบบรัฐสภาช่วงนั้นมันเหลวไหล มันจะเหมือนสมัยรัฐบาลอาจารย์คึกฤทธิ์นะ โดนเขาแบบนั้นเหมือนกัน ไอ้คนจะเอาอย่างนั้น ไอ้คนนั้นไม่เอา ทนไม่ได้ อาจารย์คึกฤทธิ์ก็ต้องยุบสภา ทนไปยุบแล้วก็ดันไปทำลายรัฐธรรมนูญเสียด้วย แต่อย่างอาจารย์คึกฤทธิ์แยกไปแล้วก็เลือกตั้งใหม่ ใช้ใหม่ ครึ่งนั้นยุบแล้วร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ผม... บางที่ก็ไม่เห็นด้วยเหมือนกัน ไอ้รัฐธรรมนูญมันเป็นกระดาษเท่านั้น แก่มันยังงัดแก๊ได้เอามาใหม่ พรุ่งนี้ไม่ดักแก๊ได้ คนเราเขาต้องการกติกาอันเดียวกันให้เขาใช้ ทนบางที่ไปขงงานหนักระหว่างกติกาที่พิมพ์คอมที่มีอยู่แล้ว ก็พิมพ์คอมแล้วจะไปเอาอะไรกับรัฐธรรมนูญ มันก็ไอ้กระดาษแผ่นเดียว สมุดเล่มเดียว ไอ้ประกาศคณะปฏิวัติที่ออกมามันก็เพื่อประชาชนเท่านั้นนะ

เพราะคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เต็มไปด้วยผู้เขาคมอยู่ เขาก็เล่นกั้วรัฐธรรมนูญขึ้นหาหน้อยทุกคนก็อยู่ได้ แต่บางครั้งคนเรานั้นต้องการบางสิ่งที่เรานึกไม่ถึง ผิดกันไปผิดกันมา คนมันก็ต้องรอ ฝ่ายนักวิชาการนั้นแหละต้องการรัฐธรรมนูญ นักการเมืองที่ไม่มีอำนาจก็ต้องการให้เลือกตั้งเร็วๆ เพื่อกลับมาอำนาจ

จตุรัส: หอมพลอดนอม หอมพลประภาส ถูกโจมตีหนักว่าใช้อำนาจหน้าที่คอร์รัปชัน คุณพิชัยเห่าที่ใกล้ชิดเป็นอย่างไร
พิชัย: เรืองนเกินที่ผมจะพูดได้ ผมเห็นแล้วว่าลูกน้องทำให้เสีย

จตุรัส: เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ ที่ก่อให้เกิดหอมพลอดนอม และหอมพลประภาสต้องออกนอกประเทศไป เป็นเพราะการขัดแย้งระหว่างนายทหารชั้นผู้ใหญ่กันเองใช่ไหม
พิชัย: ไม่รู้ (เสียงเบา)

จตุรัส: ช่วงเกิดเหตุ คุณพิชัยโดนโจมตีมากว่าเป็นคนเขียนแถลงการณ์ให้รัฐบาล จริงไหม

พิชัย: ก่อนหน้าวันที่ ๑๔ นะจริง ก็จนกระทั่งได้ตกลงกันจนเรียบร้อยแล้ว ผมก็นึกว่าทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ผมก็ขอรบมากับชมพ อรรถจินดา กลับบ้านแล้ว แล้วก็เกิดเรื่องขึ้นมา ผมไม่รู้ ตอนรุ่งขึ้นผมไปนั่งเล่นไฟอยู่บ้านเพื่อน ผมก็ถูกตามตัวย้อนกลับมาอีกที ผมก็มาจับงานอีกทีตอนในหลวงมีพระราชกระแสออกมา ผมก็อยู่กับกลุ่มกรรมการศูนย์ฯนั้นแหละ ก็วันนั้นคุณนิสสัย เวชชาชีวะก็พาผมไปส่งบ้าน แล้วผมก็ไม่ได้ไปยุ่งอะไรอีกเลย จนตอนหลัง ผมก็รู้ว่ามันก็เขียนกันอยู่ในกองบัญชาการนั้นแหละ ไม่ใช่ผมไปเขียนหรอก แต่ผมก็ไม่เกรง เพราะมันสับสน ตอนแรกนะผมเขียนจริงๆ ก่อนวันที่ ๑๓ ผมปฏิเสธไม่ได้ โอ้เขียนที่ให้ปดมหาววิทยาลัยอะไรต่างๆ เหล่านี้แหละ ผมทำเองเพื่อให้สถานการณ์มันดีขึ้น

จตุรัส: ตอนนั้นคุณพิชัยมีความรู้สึกอย่างไร ในเมื่อแถลงการณ์ตอนหลัง...

พิชัย: พอรู้ว่าฆ่าคนผมก็โกรธแล้ว ผมบอกว่าผมไม่เอาด้วย ท่านผมไม่รู้ใครฆ่า ผมไม่ชอบ จนกระทั่งผมเกิดความคิดว่าจะรวมคนสักกลุ่มหนึ่ง ไปขวางระหว่างคนที่สองฝ่าย ไม่ให้มันรบกัน ให้มันเลิกกันซะที ดายก็ตายกันละ ทำไมเราต้องมารบกัน เรื่องมันก็มีเท่านั้น

จตุรัส: ช่วงหลัง ๑๔ ตุลาฯ คุณพิชัยก็หายไปเลย มันเป็นอย่างไง

พิชัย: ผมเข้าใจว่าถ้าคนทั้งหลายยังเข้าใจผมผิดอยู่ ผมก็ไม่อยากออกไปพูดอะไร ว่าอะไรถูกอะไรผิดด้วย เพราะพูดแล้วก็ต้องพูดมาก ผมคิดว่าผมเจ็บตักกว่า แล้วผมก็ไม่ได้เดือดร้อนอะไรด้วย ผมกลับได้พักผ่อนมากกว่าปกติ

จตุรัส ๑๔

ด้วยซ้ำไป ไม่งั้นผมทำงานเหนื่อยเป็นบาปเป็นหลังเลย เดวณผมเริ่มกลับมาเหนื่อยออกแล้ว เพราะไอ้การที่คนรู้ว่าผมไม่ผิดแล้ววิ่งเข้ามาหาผมใหม่นั้นนะ ทำให้ผมเหนื่อยออกแล้ว ระยะเวลาไม่นานกว่าผมผิด ไม่มีใครมาควนใจผม ผมก็เป็นไอ้หมาหัวเน่าไป ผมกินนอนของผมสบายๆ อ่านหนังสืออยู่ อ่านเป็นต้น สบายดี

จตุรัส: เสียใจมากไหม ช่วงนั้น

พิชัย: พอสมควรนะ เพราะว่าตั้ง ๑๖-๑๗ ปีเชยวณะ กว่าจะขึ้นมาเป็นไอ้ นายพิชัยที่คนรู้จักกันทั้งบ้านทั้งเมือง ไอ้โครงการอพอดโล ๑๑ ที่เอามาให้คนคนเป็นส่วนหนึ่ง แล้วไอ้ผลงานของผมทางทว.มันก็มีมาก แล้วอยู่ดูๆ ก็กลายเป็นที่จ้งเกลียดจ้งช้งของคน เข้าไปในโรงพยาบาล หมอก็ไม่รักษาให้ มันก็เฮิร์ตละ ธรรมดา เดวณผมเลย หมอเหมอไม่อยากจะไปหา

จตุรัส: ตลอดเวลาที่ผ่านมาที่คนพิชัยเข้าไปใกล้ซึกกับซึกตคนหน้าค่างๆ มันเป็นเพราะหน้าที่หรือเพราะอะไรแน่

พิชัย: ก็ผมเป็นคนทำงานเร็ว และตัดสินใจไม่ค่อยผิดทำงานไม่ว่าจะเขียนหรือพูดอะไรก็ตาม ผมไม่พลาดละ ผมทำงานคล่อง บอกอะไรก็รู้ ไม่ต้องจำจจาไซ เขียนหนังสือไปก็เกือบไม่ต้องแก้ เวลาทุกครั้งที่เกิดปัญหาเขาก็มักเรียกเข้าไป เขาจะให้รับราชการ ผมก็ไม่ชอบที่จะไปยื่น... ท่านขอรับ ท่านขอรับอยู่ ผมชอบอยู่อย่างนั้น (จับ

กอด) จะออกทิว.ถึงผูกเน็คไท ผมไม่ชอบเจ้าขนมนาย
นะ พุดตรงๆ ผมชอบชีวิตที่ซมเปิ้ล ไม่ต้องการพิธี
ต้องอะไรทั้งนั้น

จตุรัส: ที่เข้าไปร่วมงานกับรัฐบาลคอนประเทศนครรัฐธรรม
นูญ หมายความว่าเห็นด้วยไหม

พิชัย: ผมเห็นว่าอะไรก็ตามทำให้บ้านเมืองสงบ สัน
สนนได้ทั้งนั้น ผมเข้าไปมปรตชเปทในบางเรื่อง บาง
เรื่องผมก็ไม่ทำ ไม่ใช่ผมไปนั่งอยู่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง อย่าง
เช่นผมแก้สถานการณ์ช่วง ๒๑-๒๒ มิถุนายน ๒๕๑๖ ทั
มเดินขบวนขับไล่ ดร. ศักดิ์ ผาสกุนิรันดร์ จนกระทั่งนัก
ศึกษาเดินขบวนสมทบกันท่อนสาวรีย์ประชาธิปไตย จน

เขาประกาศปิดมหาวิทยาลัย... จำได้ไหม... นั่นแหละ
ผมแก้ปัญหาให้จอมพลถนอม ได้โดยวิธีขอร้องให้ท่านยอม
เปิดมหาวิทยาลัยในที่ที่ ผมบอกว่าในฐานะที่ผมเคยเป็น
นิสิต มหาวิทยาลัยเมืองไทยไม่เคยมีวันไหนปิดสักวัน แม้
แต่เสาร์อาทิตย์ เปิดตลอดเวลา ไปส่งปิดมหาวิทยาลัยก็
เท่ากับส่งคนออกมาล้นถนน เขาไม่มไป แล้วเขาก็ไม่คิด
อะไร ก็ยังมีคนมาบอกว่า... โอ๊ย... วันจันทร์เปิดก็ได้
ผมบอกว่าวันจันทร์เปิดกระเปิดเพราะคนมันรวมกันซะแล้ว
เขาบอกให้ผมร่างคำสั่ง ผมก็ร่างให้ เสร็จแล้วก็ประกาศ
ได้ทันที เรียบร้อยในวันเสาร์นั่นเอง ผมยังจำได้ ผมมีความ
สุขในการแก้ปัญหาแบบนี้ โดยไม่ต้องให้เสียเลือดเนื้อกัน
เท่านั้นพอแล้ว ผมไม่ได้ยึดถือยึดมั่นอย่างนั้น อากาศเป็น
ไอโน้ ไอ้นั้น ถ้าอยากเป็นก็เป็นซะนานแล้ว ไม่เคยขอ
อะไรเลย

จตุรัส: โสเสียงที่ว่าอยากเป็นอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ไม่
จริงนี่

พิชัย: ผมไม่อยากเป็นเลย ไอ้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
ผมว่ามันดำไปด้วยซ้ำ สำหรับความคิดของผม มันต้อง
ก้าวหน้ากว่านั้น แล้วไอ้กลไกของกรมมัน ผมว่ามันต้องแก้
อย่างถอนรากเง้า แบบล้มกรมทั้งกรมแล้วตั้งขึ้นมาใหม่
ถึงจะทำงานได้ เพราะเวลานางานประชาสัมพันธ์ของบ้าน
เมืองมันใช้ไม่ได้เลย ถ้างานประชาสัมพันธ์ระดับรัฐบาลแข็ง
กว่านั้นเยอะ ประชาชนจะเข้าใจรัฐบาลดีกว่า

จตุรัส: คิดว่ากรมประชาสัมพันธ์พลาดตรงไหน

พิชัย: มันพลาดตรงที่ไม่มีเบอร์ในการที่จะทำงานประชา
สัมพันธ์ มันมีแต่เพียงการออกไปอ่านข่าวเท่านั้น ข่าวที่
ไปเก็บมา แล้วก็อ่าน ซ้ำกว่าหนึ่งสัปดาห์ด้วยซ้ำ ไม่มี
ความเป็นตัวของตัวเอง ไม่มีความคิดริเริ่มที่จะทำงาน รูป
ที่ไปถ่ายก็เอามาติดไว้ที่หน้ากรมเล็กๆ ๒-๓ รูปเท่านั้น บัด
โล้ มันต้องทำให้สวยให้ใหญ่ แล้วแพร่กระจายไปทั่วทั้ง
ประเทศ ทุกอำเภอต้องมีรูปความเคลื่อนไหวของรัฐบาล

ของประชาชนกลุ่มต่างๆ สมมุติว่าเขาทำเหมืองแร่กัน
อย่างไร กรมประชาสัมพันธ์ต้องลงไปทำสตอร์มาอัดออก
ไปอีก ๕,๐๐๐ กอปป์ เอาไปติดตามเขตต่างๆ ให้คนทั้ง
หลายเห็น มันต้องทำอย่างนั้น อย่างอำนาจการพิมพ์ไปอยู่
ที่ตำรวจมันไม่ถูก ต้องแก้ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์อยู่ที่
กรมประชาสัมพันธ์ จะได้พูดกันได้ระหว่างหนึ่งสัปดาห์
กับกรมประชาสัมพันธ์ ตำรวจมาคุมเรื่องการพิมพ์เรื่อง
อะไรกันแล้ว ถ้าผิดกรมประชาสัมพันธ์บอกให้ตำรวจจับ
ตำรวจทำไมจะต้องเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ ตำรวจคนเดียว
เท่านั้นที่ตบหนึ่งไป ไม่ใช่เป็น ผิดวัฒนธรรม หรือไม่ผิด
วัฒนธรรมเป็น ทำไมต้องมาไว้ที่กรมตำรวจผมไม่เห็นด้วย
ผมว่าต้องมาอยู่ที่กรมประชาสัมพันธ์

จตุรัส: การออกข่าวโจมตีนักศึกษาในทำนองว่าเป็นคอมมิวน
ิสต์เสมอๆ จะเป็นการทำลายภาพพจน์ของกรมประชาสัมพันธ์
ด้วยไหม

พิชัย: เป็น... เป็น... คนมีรูปร่างสวยไม่มีสมองก็ไร
ประโยชน์ คนเรานั้นต้องสวยด้วยสมองด้วย ไม่ใช่มีแต่
เครื่องมอเครื่องส่งดีๆ แต่ไม่มีความคิด

จตุรัส: คุณพิชัยเห็นว่าสื่อมวลชนวิทย์ โทรทัศน์ ทุกวัน
ทำหน้าที่ของตนได้อย่างสมบูรณ์แล้วหรือยัง

พิชัย: ก็ทุกอย่างมันมากไปหมด ถ้าเทียบกันโดยความ
ประพฤดิหรือจรรยาบรรณแล้ว มันมากไป เกินไป วิทย์
โดยปรกติแล้วไม่มีการวิจารณ์อะไรทั้งส้น ถ้าวิจารณ์
สั้นๆ ต่อเนื่องกันบรรทัด ๒ บรรทัดในบางเรื่องเท่านั้น
เขาไม่เคยมีบทเอดดิทอเรียลหรือบทความไปก้าวราวโจมตี
ใครเลย เพราะว่าโดยหลักการทางวิชาการเขาบอกว่า เรา
ไม่มีเวลาที่จะมาตอบโต้เพื่อตัวเราเอง หน้าที่ของเราที่รับ
ผิดชอบต่อปวงชนมันมีมากกว่านั้น เราจะมีมานถึงตัวเรา
เองว่า ตัวเราเองมีความสำคัญต่อมวลชนแค่ไหน เราจะมี
ถ้าเลิกบุญคุณมวลชนไม่ได้ ว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ ต่อสู้
เพื่อเขาหรืออะไร เราจะมีมาโววายไม่ได้ หน้าที่ของเรา
บุกไปวันต่อวัน เพราะว่าข่าวมันเกิดขึ้นทุกวัน ความยุติ
ธรรมมันเกิดขึ้นทุกวัน เราจะมีมานถึงตัวเราเองไม่ได้

จตุรัส: หมายถึงกรณีเกิดการพิพาทระหว่างวิทยุยานเกราะ
กับหนังสือพิมพ์ก็ไม่ได้ถูกต้อง

พิชัย: ไม่ถูกต้อง ตามจรรยาบรรณของทั้งสองฝ่าย ไม่
ถูกต้อง เพราะหน้าที่ไม่ใช่จะใช้เวลามาทำอย่างนั้น หน้าที่
คือ เซิร์ฟฟลับบลิค แต่ถ้าวิทยุเป็นของทหาร มันก็ใช้ไป
ในรูปทำสงครามจิตวิทยา ก็ให้มันเป็นไปซะ ตามที่เขาคิด
แต่ตามหลักวิชามันไม่ถูกต้อง

ใครอ่านหน้าข่าวกรองจตุรัสฉบับที่แล้วคงจะงงเมื่อได้ยินว่า "... เจ้าหน้าที ๕-๖ คนจากหน่วยสืบราชการลับของฝรั่งเศสที่เรียกชื่อว่า SDECE กำลังมาพำนักอยู่ในเมืองไทย"

"เอม" ยังไม่รู้สาเหตุแน่ชัดในการมาพำนักครั้งนี้

เอสดีเอชอ. เป็นอะไรกันแน่ ร้ายกาจถึงขนาด ซีไอเอ. และ เคจีบี. หรือเปล่า เจ้าองค์การเรียกขอยากของฝรั่งเศสสมควรความเป็นมาอย่างไร "เอม" เขาใจว่าท่านผู้อ่านคงสงสัย เพราะขนชอว่าหน่วยสืบราชการลับของประเทศมหาอำนาจ หรืออดีตมหาอำนาจ ไม่ว่าประเทศใดก็ตาม ความร้ายกาจของมันน่าจะมีไม่ยิ่งหย่อนมากนัก

โดยทั่วไป วงการจารกรรมของฝรั่งเศสมององค์การสืบความลับที่ขนอยู่กับกองทัพฝรั่งเศส เรียกชื่อว่า Deuxieme Bureau ซ่งว่าไปแล้ว

เดอโกตต์ อดีตประธานาธิบดีฝรั่งเศส

สุดท้ายของกองทัพฝรั่งเศสในสงครามออลังเรย์ องค์การสืบความลับของฝรั่งเศสที่จัดระเบียบมาแต่เดิมนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงใหม่เพื่อจัด "รูปการ" ให้เหมาะกับการปฏิบัติการกิจในประเทศที่เป็นมอสเล็ม ซ่งฝรั่งเศสยังมีอาณาเขตและมีความเกี่ยวของทางการเมืองเหลืออยู่ ด้วยเหตุนี้ การจัดองค์การสืบความลับของฝรั่งเศสจึงได้ "อาบน้ำแต่งตัว" กันใหม่ โดยจัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเรียกชื่อเสียใหม่ไม่ให้วาทายกันคือ

หน่วยแรก ให้บริการเกี่ยวกับการสืบหาข่าว และทำหน้าที่ "ตัวแสบ" คล้ายกับซีไอเอ. กับเคจีบี. มีชื่อเต็มเรียกว่า Service de Documentation Exterieur et de Contre-Espionage และมีชื่ออยู่จึกกันทั่วไปในระยะหลังว่า SDECE.

ส่วนหน่วยหลัง ให้บริการด้านต่อต้านจารกรรมภายในประเทศ มี

มารู้จักหน่วยสืบราชการลับของฝรั่งเศสกันเถอะ

เป็นหน่วยงานที่แปลกที่สุด เพราะไม่ค่อยมีชื่อเสียงในทางเป็น "ตัวแสบ" มากนัก ทั้งๆ ที่มีส่วนงานเปิดเผยและมีเบอร์โทรศัพท์ที่อยู่ในสมุดโทรศัพท์ที่เขตกรุงปารีส

อย่างไรก็ตาม การจัดองค์การสืบความลับของฝรั่งเศสเท่าที่เคยเป็นมา มีหน่วยงานอยู่ ๒ หน่วยใหญ่ที่คอยเก็บข่าวสารและตีความข่าวสารต่างๆ โดยส่งผลการทำงานทั้งหมดขึ้นตรงต่อกองบัญชาการสูงสุดหน่วยงาน ๒ หน่วยดังกล่าวมีชื่อเรียกรวมกันว่า Service de Renseignements ซ่งหน่วยแรกมีฐานะคล้ายกับจตุรัส ๔๐

แผนกสืบหาข่าวของกองทัพฝรั่งเศส ส่วนหน่วยหลังทำหน้าที่ "ต่อต้านจารกรรม" โดยเฉพาะ และถือว่าทั้ง ๒ หน่วยงานนี้ทำหน้าที่คล้าย "หน่วยพิเศษ" ปฏิบัติการเหมือน "เงา" ที่คอยติดตามคนหรือวัตถุสิ่งของ ในยามสงบ "หน่วยพิเศษ" มีกิจกรรมที่ไม่ค่อยมีใครรู้จักกันมากนัก แต่ยามสงครามหน่วยพิเศษดังกล่าวจะทำหน้าที่สืบข่าวและต่อต้านจารกรรม โดยอยู่ในแผนกที่ ๔ ของกองบัญชาการสูงสุดฝรั่งเศส

ในปี คศ. ๑๕๕๐ จนถึงราวต้นปี คศ. ๑๕๖๐ ซ่งเป็นระยะคนร่นเฮอก

ชื่อเต็มเรียกว่า Direction de la Surveillance Territoire และมีชื่อย่อว่า DST. ทำหน้าที่เด่นคล้ายกับหน่วยของอังกฤษ หรือ เอฟบีไอ. ของอเมริกา

ตามแหล่งข่าวจากอังกฤษ กล่าวว่า การจัดตั้งของหน่วยเอสดีเอชอ. แบ่งออกเป็น ๕ แผนก แต่ละแผนกแบ่งกลุ่มย่อยออกไป ๗ ส่วน และส่วนหนึ่งของหน่วยเอสดีเอชอ. ที่เป็นตัวแสบมากที่สุดเมื่อครั้งสงครามออลังเรย์ ก็คือส่วนของผู้ปฏิบัติการที่รู้จักกันในนามของ "BARBOUZES"

อันเป็นส่วนทำงานเกี่ยวกับการลักพาตัว ก่อวินาศกรรม ทรมาณเชลย ตลอดจนกระทั่งการลอบฆ่าบุคคลสำคัญของฝ่ายตรงข้าม (แบบเดียวกับแผนก "SMERSH" ของเคจีบี.) ซอเสียงเกี่ยวกับความโหดเหี้ยมของแผนก "บาร์บ" เมื่อครั้งสงครามอัลจีเรียทำให้องค์การสืบความลับเอสตอซอ. ตกเป็นเป้าการโจมตีจากสื่อมวลชนและปัญญาชนของฝรั่งเศส (เช่น ฌอง-ปอล ซาทร์) อย่างมาก จนถึงกับเกือบจะทำให้รัฐบาลเดอโกลด์ล้มคว้าง และเดอโกลด์ต้องรีบหาทางสงบศึกอัลจีเรีย ยินยอมให้อัลจีเรีย (อาณานิคมแห่งสุดท้ายของฝรั่งเศส) เป็นอิสระในการปกครองตนเอง

ซอเสียงของเอสตอซอ. ภายหลังสงครามอัลจีเรียเงียบหายไปพักหนึ่ง แต่ประมาณ ปี คศ. ๑๙๖๘ นายฟิลิปป์ เดอ เวสโจลี หัวหน้าสืบความลับของฝรั่งเศส ในอเมริกาได้เปิดเผยขึ้นมาว่า มีสายเคจีบี. ของรัสเซียแทรกซึมอยู่ในองค์การ เอสตอซอ. เริ่มต้นจากการเปิดเผย เวสโจลี กล่าวอ้างถึง "จดหมายส่วนตัว" ของประธานาธิบดีเคนเนดีที่ส่งถึงเดอโกลด์ เมื่อปี คศ. ๑๙๖๒ ซึ่งให้ข่าวว่า "มีสายลับของฝรั่งเศส และบุคคลในคณะรัฐบาลของเดอโกลด์ ถูกทางเคจีบี. แทรกซึม..." และประธานาธิบดีเคนเนดี ได้เสนอที่จะช่วยแก้ไข

ครั้งแรกทางเอสตอซอ. ไม่เชื่อว่าข่าวของเคนเนดีจะเป็นจริง แต่เดอโกลด์ก็มิได้นิ่งนอนใจ เขาได้ส่งนายพล เดอ กรุมองต์ ซึ่งมีตำแหน่งผู้อำนวยการสภาความมั่นคงแอมไปสหรัฐฯ อย่างลับๆ โดยมีใต้ออกข่าวทางฝรั่งเศสให้รักกัน และทางสหรัฐฯ สายซีไอเอ. ได้กล่าวว่า ข่าวที่องค์

การ เอสตอซอ. ถูกแทรกซึมดังที่เคนเนดีจดหมายถึงเดอโกลด์นั้นเป็นความจริง เพราะมีสายเคจีบี. ในวง การขนส่ง (นามรหัสว่า "มาเทล") เป็นผู้ให้ข่าวกับทางซีไอเอ.

นายพล เดอ กรุมองต์ได้จัดการพบกับ "มาเทล" และทำการสืบหาข้อเท็จจริงอยู่หลายวัน ซึ่งผลที่ได้ถึงกับสร้างความสนตะเทอนให้แก่วงการจารกรรมฝรั่งเศสอย่างมาก เนื่องจากข่าวของ "มาเทล" ได้กล่าวว่า มีสายเคจีบี. ที่เป็นชาวฝรั่งเศสทำงานอยู่ในองค์การนาโต้ที่กรุงปารีส และสายเคจีบี. ที่เป็นชาวฝรั่งเศสเนทำงานให้กับมอสโควมานานแล้ว โดยคอยลักลอบนำเอกสารสำคัญต่างๆ ของนาโต้ส่งให้กับเคจีบี. ตามที่ทางมอสโควต้องการ รวมทั้งเบ็ดเผยว่าใครเป็นใครใน "สายข่าว" ของทางเอสตอซอ. จนทำให้องค์การสืบความลับฝรั่งเศสไม่มีอะไรเหลือให้เป็น "ความลับ" อีกต่อไป

ข่าวที่ได้จากเคจีบี. "มาเทล" ครั้น สร้างความระส่ำระสายให้แก่วงการฝรั่งเศสอย่างยิ่ง เพราะ "มาเทล" ได้เปิดเผยต่อไปอีกว่า กระทบวงมหาดไทย แผนกฝรั่งเศสแห่งองค์การนาโต้ กระทบวงกลาโหม และกระทบวงการค้าต่างประเทศของฝรั่งเศส ถูกแทรกซึมโดยทางเคจีบี. และแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ระดับสูงในรัฐบาลของเดอโกลด์เองก็มีสายของเคจีบี. แทรกซึมอยู่ โดยมีสายข่าวเป็น "รหัส" เฉพาะที่รักกันทางเคจีบี. ว่า "SAPPHIRE" และสายข่าวตามรหัสดังกล่าวทำงานให้เคจีบี. ครั้นส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของฝรั่งเศสซึ่งทำงานอยู่ในหน่วยสืบความลับ เอสตอซอ. เลยกี่เคย

อย่างไรก็ตาม ความซับซ้อนที่

เปิดเผยออกมาอีกในครั้งนั้น ได้ทำให้โลกรู้ว่า องค์การสืบความลับ เอสตอซอ. ของฝรั่งเศสนั้นก็มี "แผนกอเมริกา" ทำหน้าที่สืบความลับเกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์และความก้าวหน้าทางเทคนิคใหม่ๆ ของอเมริกามาแล้ว โดยที่ความลับต่างๆ เมื่อกอง เอสตอซอ. ขโมยได้มา ทางไอโม่ง ซึ่งมีนามรหัสว่า "SAPPHIRE" ก็ จะเอาส่งไปให้ทางเคจีบี. อีกต่อหนึ่งด้วยเหตุผลเอง ประมาณอีกสองปีต่อมา ประธานาธิบดีเดอโกลด์จึงตัดสินใจถอนฝรั่งเศสออกจากองค์การนาโต้ และต่อมาก็ถอนตัวออกจากองค์การ สปอ. ด้วย

ทำไมเป็นเช่นนั้น ระบบ "สายซ้อนสาย" ดังกล่าว ถ้าใครอ่านหนังสือหรือดูหนังที่สร้างจากนวนิยายของ

จอห์น เลอ การ์ กับ อลิสแตร์ แมกลิน เราจะพบว่าพวกนทานักกับ "เรื่องจริง" ที่เกิดขึ้นในวงการสายลับระดับอภิมหาอำนาจมานานแล้ว และ "เอ็ม" ก็ฉวยโอกาสเอามาเล่า ฟันความหลังอีกต่อหนึ่ง เพื่อให้เห็นว่าสายลับฝรั่งเศสที่สังกัดอยู่ในองค์การ เอสตอซอ. และสายอื่นๆ มิว่าจะผ่านทางวอชิงตันหรือมอสโควนั้น เขาทำงานประเภท "แบ่งกันกิน" มานานแล้ว

ด้วยเหตุนี้ใครเลยจะรู้ว่า บางทีทางซีไอเอ. หรือเคจีบี. (ดังตัวอย่าง "แซปไฟร์") ที่เล่ามา ก็อาจจะใช้ โหลคนของทางเอสตอซอ. มาพ่นพ้านอยู่ในเมืองไทย เพื่อหวังอะไรสักอย่าง แทนคนของเขาเองซึ่งซอเหม็นเต็มที่แล้วก็เป็นได้

ฉบับหน้า-เราจะกล่าวถึงเจ้าองค์การซอเรียกยาของฝรั่งเศสกันอีกสักครั้ง...

"เอ็ม"

๒ ๕ ๗ ย่างเขาเดือนหก

ฝนหลงฤดูท่าแรกทีลงมา
กระหน่ำเสียวแรงเหมือนฟ้าผ่า มัน
แรงทั้งลมทั้งฝน หลังคาที่มุงด้วย
ใบจากนั้นจาดหลายหลังปลิวว่อน ไร่
ททะเลต้องประทุสนั่นไม่ต้องพูดถึง
ใครๆ ก็พูดกันทั้งหมู่บ้านตำบลว่า
บันเหินท่าหน้าฝนจะมาเร็ว เพียง
เพียงย่างเขาเดือนหกใหม่ ๆ ฝนหลง
ฟ้าท่าแรกก็ซัดกระหน่ำลงมาแล้ว กบ
เขียดในทุ่งที่เคยแล้งนั้นไม่ต้องพูด
ถึงว่าจะไม่รำเรียง เพราะแม่แต่คนใน
หมู่บ้านก็รู้สึกชุ่มหัวใจกันอยู่ไม่น้อย
โดยเฉพาะ พวกทมิทมิทนาเป็นของตัวเอง
ซึ่งเป็นชาววนาคคนละสภาพกับ
กวน

“ก็ไม่ว่าจะบนบานอะไรแล้วมัน
ก็เป็นยังงั้นแหละ นับวันมันก็แย่ง...”
กวนมักจะเปรยกับเพื่อนเช่นนี้เสมอ
เมื่อพูดถึง โชคชะตาชีวิตของตัวเอง
“ก็ใครจะไปห้ามมันได้ มันออก
ของมันมาเอง ข้าเองก็ไม่อยากมีมัน
มากมายยังงั้นหรอก” เขามักจะพูด
เสียงแข็ง ๆ เมื่อมเพื่อนบ้านที่
หวังบางคนบอกว่า การที่เขามักถูกลูก
คนนั้นมันมากไป

ใคร ๆ ก็ยอมรับว่ากวนเป็นคน
ขยัน ทำการงานไม่เคยหยุด หมด
หนานากันใคร ถ้าหน้าไหนไม่ขันไร
กวนก็จะวิ่งเขาเมองไปขายแรง เป็น
จตุรัส ๔๒

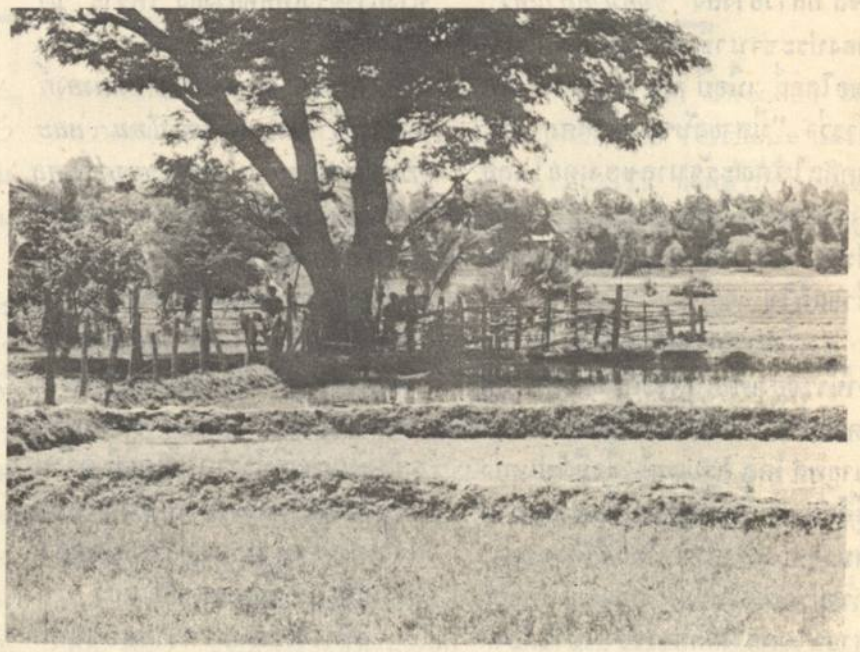
กรรมกรขุดดินของกรมทางฯ บาง
เป็นลมมือขนอิฐขนปูนของพวกช่าง
ก่อสร้างบ้าง แล้วแต่เงินใจจะ
อำนวยการให้ พ่อแม่ของกวนเป็นชาววนา
จน แม่จะมทมิทมิทอยู่บ้างแต่ก็น้อย
เหลือ เกินเมื่อเปรียบเทียบกับ การที่
กวนมพินองถึงแปดคน พ่อพ่อแม่
ตายแบ่งสันปันส่วนกันแล้วก็ได้นคน
ละไม่เท่าไร กวนได้มาแปลงเดียว
และก็ขายมันไปแล้วเมื่อครั้งถูกเรื่อง
ถูกราวและต้องสู้ความถึงโรงถึงศาล
ในคดีซึ่งเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นคน
ขโมยวัวเพื่อนบ้านนอกตำบล และ

สภาพสุดท้ายที่เป็นอยู่ก็คือ ต้องเช่า
นาคนอนเขาทำ กวนเองก็ถึงความ
ขมขื่นใจอนันต์ และก็ต้องขมขื่น
เช่นนนาหลายปีติดต่อกัน มันหลายปี
เสียจนกระทั่งลูกคนหัวปักกำลังจะเป็น
สาวเขาแล้ว

“จะทำผ้ากับใครบ้างวะบน
กวน...” เพื่อนบ้านหลายคนถาม
เขามาเช่นทุกปี

“เอาซี จะทำของข้าก็ได้ ข้า
เองก็ทำไม่ทัน...” บางคนทมิทมิท
มาก ๆ มักจะพูดกับเขาอย่างนี้
“พวกคุณ ฉันว่าเราต้องทำเพิ่ม
นะ มันไม่ไหว ถ้าทำเท่าที่ได้แล้วมัน
ก็ถึงไม่พอหรอก หมดหน้าแล้วก็ยัง
ลำบาก ฉันเป็นหัวงเด็ก ๆ มัน...”
เมื่อยุ่ยปากของเขาที่พูดเช่นนั้นมาทุกปี

สองปีที่ผ่านมา กวนคิดว่าเขาเริ่ม
ทรุด เริ่มรูปร่างกายที่อ่อนแอลง
เขาเองไม่แปลกใจกับมันเท่าใดดอก
ร่างกายที่ทำงานนานหนักมาทั้งชีวิต
อยู่แต่กับลมแดดลมฝน อยู่กับจอบ
กับผานไถ มันจะทนได้นานสักเท่า
ใดกัน ข้าว่าปลาอาหารก็ไม่เคยกินดี

บ้วยเจ็บขนมาก ได้ยากลางบ้านนั้น
แหละขนพ่น ไอ้ที่จะได้ยาหลวงที่
ฝากเพื่อนบ้านเข้าไปซื้อมาจากใน
เมืองบ้าง ก็นานๆ ครั้ง เขาไม่ห้วง
ร่างกายของเขาสักเท่าใดดอก แต่
สิ่งที่เขินหวงก็คืออีกหลายชีวิตที่เขา
ต้องรับผิดชอบต่างหาก

ลมฝนพัดแรงมาแล้ว ใครบ้าน
ไหนก็ได้สดชื่นกัน ใครก็เริ่มลงนา
เตรียมพันธุ์ข้าว รอไถหว่าน ฝนแรก
นั้นนำลมหนาวมาให้ด้วย อากาศ
เปลี่ยนอย่างรุนแรง เด็กเล็กลมบ้วย
กันลงก็หลายคน แล้วทุกข์ใหญ่ก็ทับ
ลงบนอกกวน เหมือนกับที่ลมพาย
ที่พัดทับเอากิ่งประดู่ใหญ่หน้าบ้านหัก
ลงอย่างไรก็อย่างนั้น เมื่อกู่ทุกข์คน
เดียวของเขาลมบ้วยหนักด้วย ไซ้ทับ
ฤดู!

“เอ็งเอามาอีกเท่าไรวะกวน
เทยวนนะ...” ลุงสี เพื่อนบ้าน
คนเดียวที่พยายามเขาก่อเข้าใจและ
ช่วยเหลือเขาตลอดมาตามชนหลังจาก
เขาไปส่งเมียที่โรงพยาบาลในเมือง
เสร็จเรียบร้อยแล้ว

“ก็อกพัน รวมกับของเก่าก็เป็น
สองพันสาม เขาก็จะไม่ให้เหมือน
กัน เขาวามันเงินก้อน แลวก้อย่าง
ว่าของเก่าเราก็งยังไม่จ่ายเขา ที่จ่าย
เป็นข้าวไปแล้วมันก้ยังไม่หมด แต่
นี่เขาเห็นว่าทำนาให้เขามานาน อีก
อย่างเมียฉันมันก็เจ็บหนักเขาก็เห็นอยู่
เต็มตา... เขาก็เลยให้มา...”

“แล้วทำไมต้องเอาเงินเอาทอง
ไปก่อนด้วยวะ เขาเข้าโรงพยาบาล
ไปก่อนก็ได้นี้... ก้อยว่ากันที่หลัง
เรื่องเงินเรื่องทองนะ...”

“ลุงไม่เคยเข้า ลุงก็ไม่รู้ ไม่มี
เงินมันรักษาให้เมื่อไหร่กัน ไปสักที
แล้วลุงจะรู้ว่าไอ้โรงพยาบาลนี่ มัน
โรงอะไรกันแน่... แล้วอีกอย่างฉัน
ก็ไม่มีเงินติดตัวเลย จะเข้าไปใน
เมืองได้ยังไง... เอาแล้วมันก็ต้อง

เอาให้มากไว้ก่อน...” กวนตอบ
เสียงขุ่นๆ

“แล้วแจะไซ้เขายังไงนี่ ไอ้
ครุผาด นะมันไม่เท่าไรหรือดอก แต่
อีนังเมียมันซี้ หน้าเลือดซิบหาย...
คราวก่อนก็เห็นมาดำแก่งบ้านเรื่อง
ไม่เอาข้าวที่เกี่ยวแล้วไปส่งมันนะ...”

“ฮือ ก็ไม่รู้เหมือนกัน ก็คงต้อง
ทำนาผ่อนไซ้เขาไปอีกแหละ ก็ไม่รู้
จะหาทางยังไง มันก็ต้องเอายัง
แหละ คิดๆ แล้วอยากปล้นบ้าน
ไอ้พวกคนรวยมันสักที อย่างครุผาด
นี่ ฉันเห็นทนามันเพิ่มขนทกบี่ นา
เนอมันก็ไม่เห็นทำเท่าไรกัน...”

“เบย มันออกดอกดีกว่าข้าว
เว้ย ไอ้กวน...” ลุงสีแค้นเสียง
พร้อมกับหัวเราะหึๆ ลึกๆ อยู่ใน
ลำคอ

ลมทุ่งเดือนหกพัดมาหวิวๆ กวน
นั่งเขยิบๆ อยู่ที่หน้าบ้านคนเดียว ดึก
แล้ว นาค้างตกแล้ว ลูกๆ หลับหมด
แล้ว พรุ่งนี้ก็ต้องเขาเมืองอก เมีย
เขาคงดชนเมื่อดมมือหมอบ เขาคิด
แก้ปัญหาต่างๆ ทวงเขามาสู่มอยู่ใน
หัวไม่ออกแม่สักปัญหาเดียว ก่อน
เขานอนคินนเขาครนคิดถึงหน้าคร
ผาด และเขาทนามาเขาทำอยู่อีก
หลายราย เขาคิดว่าถ้าเขาเงินลงไป
มากกว่านออกสักหน่อย เขาคงจะคิด
ออกว่าเขาควรจะทำอะไรกับปัญหาที่
เกิดขึ้นเหล่านี้ วันนั้นเขายังไม่มีคำตอบ
บางที่เดือนหกที่จะถึงบหน้า เขาคง
จะได้รับคำตอบ ถ้าเขายังต้องเขานา
ทำอยู่เช่นนั้น ขณะที่ร่างกายทรุดลงทุก
วันๆ

เสียงเพลงลูกทุ่งจากวิทยุ หลอด
ของเพื่อนบ้านดังมาเจอยแจ้ว... พอ
อย่างเข้าเดือนหก ฝนมันก็ตกพรๆ...
กวนคิดสงสัยอยู่ในใจคนเดียวว่า ต่อ
ไปอะไรมันจะตกกันแน่... ฝน...
น้ำตา หรือเลือด!

นิมิตร ท่ามิหำ

บ้วย ใจ

ยืนหยัด
เคียงบ่า
ประชัน

ทุกวันอังคาร
และศุกร์

จากยอดตก เอ็มไพร์ สเตท ถึงคนผมยาว สะพายย่าม

คนหนุ่มคนสาวรุ่นใหม่ ที่ถูกเรียกว่า "พวก ๕๕." กอนิ่งกางเกงข้น เสื้อยิบ รองเท้ายาง สะพายย่าม และผมยาวนาน อาจเป็นท่าทางขัดตา และความรู้สึกที่เปลี่ยนไม่ทันของคนบางคน บางที่ยังเพิ่มให้อีกหลาย ๕๕. เช่น แยะ หรือ ยุง เข้าไปก็มี ว่าที่จริงก็เป็นเรื่องของการประหัดและเรื่องของแฟชั่น แต่หลักลงไปก็ว่านั่นเป็นเรื่องของการปรับระดับจิตสำนึกของคนรุ่นใหม่ครั้งยิ่งใหญ่ทีเดียว

เป็นการลด ความรักและหลงตัวเอง แต่เพิ่มความรักให้ผู้อื่นมากขึ้น

คนเรานั้น รักตัวเองมากกว่าใคร ๆ ทั้งหมด จะคิด จะทำอะไรก็ต้องนึกถึงตัวเองก่อน กว้างออกไปหน่อยก็ไม่พ้น ญาติกู๊ เพื่อนกู๊ โรงเรียนกู๊ และชาติกู๊เป็นลำดับ ซึ่งก็ยังไม่พ้น ตัวกู๊-ของกู๊ไปได้

เมื่อน้อยบอกรักกับแม่ "หนูรักแม่" ก็อดไม่ได้ที่จะถามต่อไปว่า "แม่รักหนูไหม" ระหว่างคร่ำครวญในลักษณะคล้ายกัน "ฉันรักคุณ... คุณรักฉันไหม" จะให้ความรักคนอื่นทั้งที ก็ต้องเอาความรักจากคนนั้นมาแทนความรักที่ให้แก่เขาไปด้วย... นั่นคือธรรมชาติของคน

คนที่รักตัวเอง และหลงตัวเองมาก ๆ เขาเรียกว่า "พวกนาซีซัส" อันเป็นชื่อเทพบุตรกรีกรูปร่าง ผู้เฒ่าแต่ชะโงกหน้าลงในบ่อน้ำทุกเช้าคาเพื่อแดงงามแห่งไบหนาดัน จนลมกินลมนอนและตายไปในที่สุด ใครก็ตามที่กระทำทำที่ดั่งว่าน เราเรียกว่าพวก "นาซีซัส" ด้วยเหมือนกัน

พลังรักและหลงตนเองมีชุกช่อนอยู่ในจิตใจทุกคนไป

เด็กเล็กๆ ชอบดูกระจกเมื่อแม่ผลอ ก็ใช้กรรไกรหนบผมจนแห้วไปจนได้ พอโตขึ้นเป็นหนุ่มสาว ก็ชอบแต่หัวผมขมเงา ย้มให้กับตัวเอง ในกระจกวันละหลายรอบ เครื่องแบบอันหรูหราราคาแพง สายสะพาย และเหรียญตราที่ล้วนแต่เป็นเครื่องเสริม ความเป็น นาซีซัส ของคนทั้งสน เพราะพลังรักและหลงตนเองช่วยผลักดันให้คนแข่งขันกันเอง และมีความพยายามที่จะเอาชนะธรรมชาติ เพื่อให้ได้ค่านิยมยกย่องว่าเบ็นวรบุษ หรือผู้ยิ่งใหญ่ ล้วนแต่เป็นเครื่องส่งอดีตาคตนให้สูงขึ้น

การแข่งขันกันเอง เช่น ช่วงชิงตำแหน่งผู้นำ หรือเพื่อโคช่อว่าเป็นหัวใจของงานราตรีสโมสร หรือเป็นขวัญใจ เป็นเทพี และอื่นๆ อีกมาก บางทีก็ไขว่คว้าแย่งชิงกันในเกมส์ในกติกาก แต่บางครั้งก็ไม่ หั้นเข้าที่เมพฟาดฟันกันเป็นบ้าเป็นหลังกั๊น นอกจากแข่งขันเอาชนะเพื่อนมนุษย์ด้วยกันแล้ว การตอบสนองความเป็น "นาซีซัส" ของตนเองก็วิธหนึ่ง ก็คือเอาชนะธรรมชาติ คนเรานั้นอยู่ได้อิทธิพลของธรรมชาติมาแต่โบราณพยายามเรื่อยมาจะเป็นผู้พิชิตและเอาชนะให้ได้ ที่สำเร็จก็มาก ที่เหลวไปก็หลากหลาย บางครั้งก็หาทางเอาชนะอย่างพินิจพิเคราะห์รอบคอบ บางคราก็ทุ่มเทลงไปอย่างเหลวไหลไร้สติ

เราสร้างตึกระฟ้า จนสัมผัสขยับเมฆและจะหีบดาวมาชม เพื่อแข่งกับความสูงของยอดหิมาลับ

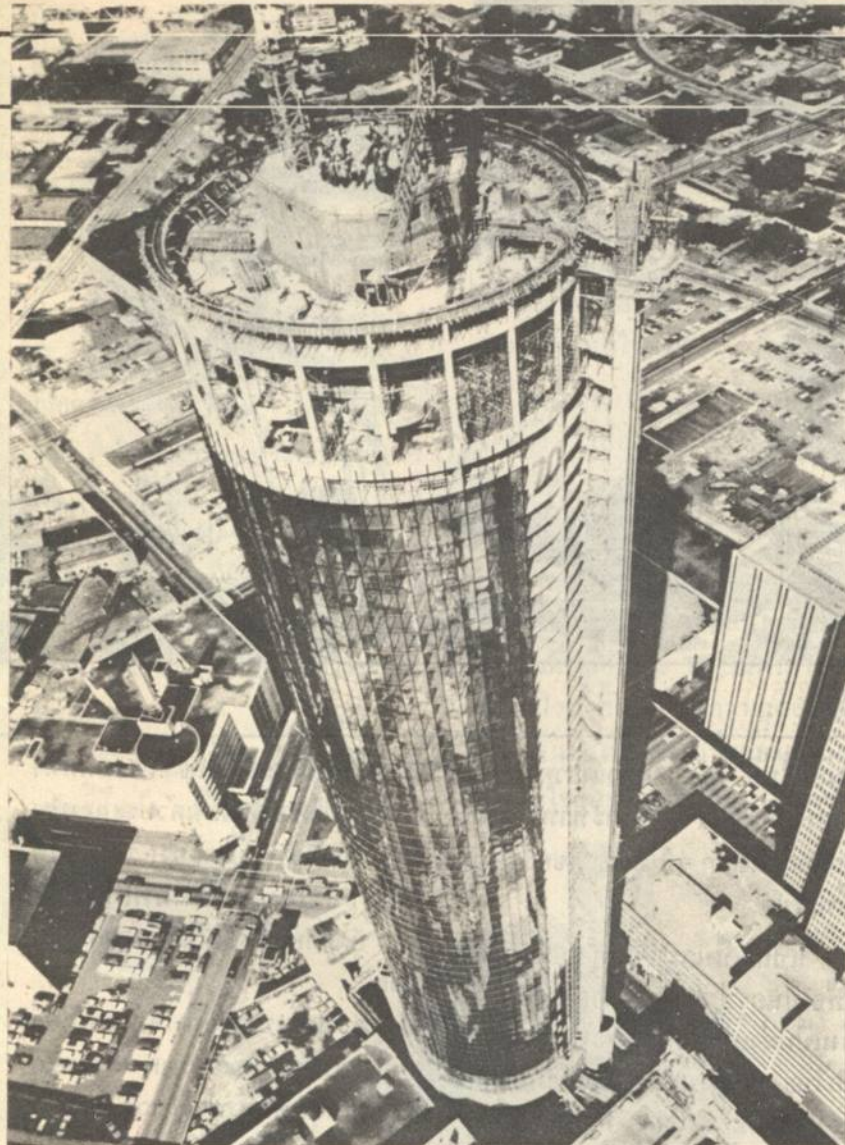
สร้างเครื่องบินขับไล่ไอพ่นและคองคอร์ต เพื่อจะไปได้เร็วกว่านก สร้างเรือรบเรือดำนาาปรมาณู เพื่อแข่งกับฉลามร้าย และปลาวาฬยักษ์

เราผลิตสรรพเภสัชขนานาชนิด เพื่อชুবชีวิตให้ยืนยาวออกไป เพื่อเอาชนะเชอโรคและจุลินทรีย์ที่ขงปวง มนุษย์สร้างสรรพสิ่งเหลือคณานับเพื่อชัยชนะแห่งตน

เราได้ทุ่มเททรัพยากรจำนวนมหาศาลเพื่อชัยชนะดังกล่าว แต่ผลแห่งการกระทำที่ออกมา นั้นจะถือว่า เป็นชัยชนะหรือไม่ก็ยังไม่สงสัยอยู่

ทรัพยากรมีค่าร้อยหรือลงทกวันส่งแวดล้อมเป็นพิษมากข่น อดิตเหตุจากเครื่องยนตกลไกมีมากข่น (ในอเมริกาคนเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุเรื่องรถยนต์ มากกว่าทหารอเมริกา มาตายในเวียตนาม) เราได้โรคนิมาตะ เป็นบำหนักจากการมีโรงงานเปโตรเคมีคอด และได้รับอีกหลายโรคที่เกิดจากผลข้างเคียงของยาปฏิชีวนะ คีร์รักษาโรคหนึ่งหายก็ได้โรคใหม่มาแทน และ ฯลฯ เราทะยานสู่ดวงจันทร์ด้วยเงินลงทุนมากกว่ามาก เพื่อจะได้ห็นลงมาเพียงไม่กี่กอน พุดได้ว่ามันไม่คุ้ม แม้ห็นเหล่านันจะกลายเป็นทองคำข่นมาก็ตามทีเถอะ ยิ่งสักคดียิ่งสูญเสี และชัยชนะที่ไดกันั้นาสงสัยว่ามันเป็นประการใดแน่หนอ

ภาพยนตร์เรื่องตึกรกตึค เรื่องฉลามร้ายจอร์สคิต และเรื่องปลาวาฬยักษ์กิต สร้างข่นเพื่อถามตัวเองอย่างคนไม่สัมนใจ ในความสามารถของตนนั้กว่า จะควบคุมสิ่งที่ตนสร้าง

ตนเองหรือสัญลักษณ์จากสัตว์ร้ายได้หรือไม่และอย่างไรกัน นอกจากนั้น เพราะเพื่อศักดิ์ศรีและเพื่อความสูงส่ง คนต้องสู้กับความเรียบง่ายในตัวเอง (ธรรมชาติ) เพื่อยกตัวเองให้สูงสมเป็นสัตว์ประเสริฐ (ลักษณะเด่นธรรมชาติ) หรือเป็นมนุษย์ แต่การต่อสู้ขั้นนี้ขัดแนวทางในรูปวัตถุเรื่อยมาแทนที่จะได้ความเป็นสัตว์อันประเสริฐ กลับกลายเป็นสัตว์เศรษฐกิจมากขึ้น เห็นแก่ตัว เอาเปรียบ กดขี่ขูดรีดกันเอง จนหมดความเป็นมนุษย์ลงไปทุกที ๆ เมื่อถึงจุดนี้ คนจึงมีความรู้สึกแค้นเคียด บางคนเริ่มหาทางพ้นทางใจ และหาทางออกโดยใช้ยาแก้ลม

ประสาท กัญชา ยาเสพติด และสาร แอลกอฮอล์ เพื่อลดความเครียดให้เฟลิดเฟลินเพื่อหนีไปกับอาการประสาทหลอน สุดแต่ฤทธิ์แห่งสารเสพติดจะพึงให้ได้

ระยะนี้เป็นระยะ อีปี้ บม ซึ่งเริ่มในอเมริกา และกระจายไปในที่อื่น ๆ หลายประเทศ

เมื่อคนหนีไปใช้สารเสพติด ซึ่งถือว่าอยู่ในระยะที่มีบุคลิกภาพอ่อนแอ เมื่อใช้ยาเสพติดอยู่ทุกหนก็เห็นว่า ความสุขจากอาการประสาทหลอนเป็นของวูบวาบฉาบฉวย คนจึงหาหนทางใจใหม่ ประชัญทางตะวันออก ได้มีผู้นำไปเผยแพร่มากขึ้นในยุโรปและอเมริกา หนุ่มรุ่ม

กระทั่งจากอินเดียผู้หนึ่งชอครุมหาราช จิ ทรราชว่ามุลักษณ์ชอุหาอยู่มากทั้งในยุโรปและอเมริกา คำที่เป็นคนช่างพูดช่างเจรจาเท่านั้นเอง

ในระยะที่สับสนนี้ คนบางส่วนเริ่มมองเห็นว่า การแข่งขันเอาชนะธรรมชาติอย่างเป็นบ้าเป็นหลังนั้นเป็นเรื่องไร้สาระ ยิ่งแต่ นำความหายนะมาสู่มนุษย์ไม่มิตสิ้นสุด การลดการแข่งขันกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันในทางหุรหุราฟุ่มเพื่อยเป็นส่งฟังกทำอย่างยิ่ง เพราะเป็นการสวนทพรพยากรของชาติและโลกไว้ การแข่งกับธรรมชาติและเพื่อนมนุษย์ที่ผ่านมา เห็นแต่ทางออกที่ตบตันและความพ่ายแพ้ คนจึงเริ่มคลายความรักตัวเองและหลงตัวเองลง โดยเพิ่มความรักและเห็นใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นประโยชน์ของส่วนรวมก่อน จึงคิดถึงตัวเอง ทำชีวิตตัวเองให้เรียบง่ายเป็นธรรมชาติแล้วความเป็นมนุษย์จะตามมา หลายคนนึกถึงความสันโดษแห่งสงฆ์ดำรงชีพด้วยสมบัติเพียงเครื่องอุปโภคบริโภค และบิัจจยชนพินฐานแต่พอสมควร แต่รักและเมตตาเพื่อนมนุษย์ให้มาก

ถ้ามองผ่านกรอบแวนแห่งความเป็นธรรมกันแล้ว ก็จะเห็นว่า "เรื่องของ ๕ ย." นั้นอย่างน้อยที่สุดก็เป็นเรื่องของวิวัฒนาการแห่งแพชชั่นธรรมดา ๆ เอง ในความคิดและรู้สึกที่กว้างขวาง ก็คือเรื่องของการประหยัดและทำให้ชีวิตเรียบง่าย แต่ถกและซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลัง คือ การเปลี่ยนแปลงระดับจิตใจอย่างใหญ่หลวง ที่มุ่งลดความรักและหลงตนเองให้น้อยลง ด้วยจิตสำนึกที่จะเพิ่มความรักผู้อื่นให้มากขึ้น เพื่อกษาวិช่วงความเป็นมนุษย์

แปลก เข้มพิดา ผู้มาจากทราบสูง

ผู้ชาย

เมื่อคราวที่ไอ้ก้านขาวคงกระบังจังก้อย่างวิระอาหาญอยู่บนถนนราชดำเนินตอน ๑๔ ตค. ๑๖ นั้นหลายคนยังคงจำภาพอันสง่างามไม่กลัวตายของไอ้ก้านขาวได้ ภาพอันองอาจรูปนั้นจะไม่ปรากฏต่อสายตาสาธารณชนอย่างเด็ดขาด หากแปลก เข้มพิดาช่างภาพมอดของหนังสือพิมพ์รายวันชื่อ "รายวันบันเทิง" ไม่จับภาพเอาไว้

แปลก เข้มพิดาขัดแย้งกับบรรณาธิการที่ซอจรุง รักษาดีแต่ครั้งนั้น ภาพเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ ของแปลกที่ดๆ หลายภาพไม่สามารถถูกบันทึกลงในหนังสือที่เขาสังกัดอยู่ได้ด้วยเหตุผลที่ว่า

"ก็อย่างที่คุณและทุกคนรู้ๆ กันอยู่ คุณจรงเขามืออะไรกับคุณณรงค์เพื่อไม่เป็นการออกตัญญู เขาก็เลยไม่สามารถที่จะลงภาพพวกนี้ได้"

แปลก เข้มพิดานั้น หากใครมีโอกาสดูเพียงได้เห็นก็งอดทึ่งจะมองเขาเป็นหนทสองไม่ได้ ไม่ใช่เพราะแปลกเป็นคนหล่อเหลาเอาเรื่อง แต่เพราะแปลกมีลักษณะเด่นบางอย่างที่จตุรัส ๔๖

คนอนไม่มี ขอแปลกตัวเดียวคำเดียนั้นทั้งดึกสุมตัว เพราะท่าทางของแปลกก็ดูแปลกๆ ในสายตาของผู้พบเห็นเสมอ

แปลกเป็นคนชนบทโดยกำเนิด มีพ่อเป็นครูประจำบาลจากจนส่งเงินเป็นค่าเล่าเรียนให้ลูกที่เรียนเทคนิคไทย-เยอรมันอยู่ขอนแก่นเดือนละ ๖๐ บาท แปลกไม่พอกินจึงต้องหาเพิ่มด้วยค้าแข้งของตัวเองด้วยการถีบสามล้อ

เพราะความใฝ่ฝันและความตั้งใจอันแน่วแน่ที่อยากจะเป็นดาราและนักร้อง เมื่อมีโอกาสจะได้เข้ากรุงเทพๆ แปลกจึงกระดอรรนเบนพิเศษ เขาวาดภาพอนาคตตัวเองไว้อย่างสวยหรู แต่เมื่อมาเจอสภาพความเป็นจริง จิตใจเขาหดหู่ และคิดว่าความหวังที่ตงเอาไว้คงเป็นเรื่องลมๆ แล้งๆ แปลกพยายามเข้าไปคลุกคลีกับแวดวงดารา ช่วยงานทุกอย่างเท่าที่จะทำได้

"เวลาเขาถ่ายหนังผมก็ไปช่วยแบกรเฟล็กซ์ ผมมีโอกาสได้รู้จักสมบัติ เมทะนีในตอนที่เขาไปถ่ายหนัง

เรื่องสักบางระจันที่เขาได้รับตุ๊กตาทอง ผมได้แสดงเป็นตัวประกอบในเรื่องนั้นด้วย เป็นเรื่องแรกในชีวิตได้มีรูปลงในหนังสือพิมพ์และดีใจมาก อดสำห้เก็บเอาไปให้พ่อดูที่บ้านนอก"

ความที่แปลกมีจิตใจผูกพันอยู่กับวงการบันเทิงอย่างมาก ถึงขนาดที่ลงไปคลุกคลีศึกษาไขว่คว้าอย่างจริงจัง ทำให้เขามีโอกาสได้รู้จักผู้ใหญ่ในวงการบันเทิงและผู้คนในระดับต่างๆ มาก เมื่อเห็นว่าโอกาสจะได้เข้าไปเป็นดาราจริงๆ นั้นน้อยบพบาททได้รบักไม่เด่น เป็นเพียงตัวประกอบฉากฉายเล็กๆ น้อยๆ แปลกจึงหาช่องทางอื่น เขาไปเป็นนักร้องอยู่บาร์ ไนร์แฉวสะพานควายอยู่ระยะหนึ่งโดยไชซอ ธนาคร ร้องทงเพลงไทยและสากล แปลกอยู่ได้ไม่นานก็ต้องระเหเร่รอนออกต่างจังหวัด ไปตระเวนเล่นดนตรีตามแคมป์ทิมทหารอเมริกันอยู่ กระนั้นก็ตามแปลกยังคงตั้งความหวังไว้ว่าวันหนึ่งเขาจะต้องกลับมาเป็นดาราตามชื่อเสียงให้ได้ เขาคิดว่า ถ้าเล่นดนตรีดังแล้วโอกาสที่จะได้เล่นหนังก็คงมีมากขึ้น บาร์

และคลับที่เขามีชื่อเสียงในหมู่คนหนุ่มสาวในยุคนั้นแปลกเคยผ่านมาทางสน สตาร์ดิส นครธา โรเฟโน นัมเบอร์วันสริวงส์ จากนั้นเขาก็ตระเวนไปตามเมืองที่มัฐานทัฬ โคราช อุดรฯ

โดยเฉพาะที่โคราชนั้นคือเมืองที่แปลกตัดสินใจอาสาสมัครไปรบที่เวียดนาม

“ผมเห็นว่าหนทางชีวิตในการเล่นดนตรี ไม่มีอะไรแน่นอน ผมอยากมีครอบครัว ผมอยากแต่งงาน ผมอยากให้เมียหรือลูก พ่อแม่ญาติพี่น้องได้มีความหวังในตัวเราด้วยบ้าง อย่างน้อยเราเป็นผู้ชาย เราควรจะเป็นผู้นำของเขา”

“... ตอนนั้นใครไปรบในเวียดนามรู้สึกดี มีเกียรติมากเหลือเกิน

ก่อนไปเพื่อน ๆ ก็รังไว้ แต่ก็คิดว่าคงได้เงินก่อนมาทำอะไรบ้าง คิดโครงการทางด้านดนตรีไว้มาก แต่พอกลับมาประสบทกกลับหมด ไม่มีความคิดด้านนอญเลย สงครามทำให้ผมกลายเป็นคนดูร้ายแทนที่จะเป็นคนอ่อนน้อมเหมือนก่อน ผมไม่เชื่อใครง่าย ๆ เอาแต่ใจตัวเอง”

แปลก เข้มพิลาในฐานะทหารรับจ้าง (เสือดาร์น ๒) ใช้ชีวิตอยู่ในเวียดนามนานถึงหนึ่งปีเศษ ๆ เขากลับมาพบกับความชอกช้ำเมื่อพบว่าเมียที่เขานอนเคียงข้างกลายเป็นอนไปเสียแล้ว ถึงกระนั้นแปลกก็ไม่ได้เกิดแค้นถือโกรธ เขาไม่ตามไปเอาผิดอะไรทั้งสน แต่ความเสียใจอันนั้นได้แปรเป็นความรุ่มร้อนให้เขาคัดสินใจไปรบในลาวต่อ สงคราม

ทำให้แปลกมองเห็นความตายเป็นเรื่องตลก เห็นเลือดเขมขันทะลิกไหลออกจากร่างเหมือนศิลปินเห็นเรื่องราวจิตใจแทบไม่ต้องพูดถึง เขากระด้างโหดเหี้ยม และเอาเรื่องทุกขณะ

“การรบนั้นถึงจะมีระเบียบวินัย แต่เอาเข้าจริงๆ แล้วมันคุมกันไม่ได้ต่างคนต่างมีปืน มีงูพุดมากเดยวกัซัดให้ ในพวกเดียวกันเองก็ฆ่ากัน มันประสาท อยู่ในป่าเป็นเดือน มันไม่ได้เห็นอะไร ไดยินแต่เสียงปืนยิงกันฆ่ากัน คนตายก็ส่งศพออกคนบาดเจ็บก็ส่งเข้าโรงพยาบาล คนใหม่ก็ส่งเข้ามาทดแทน...”

“แล้วเวลากลับเข้ามาในกายมันจะมีอะไร กินเมากันและทะเล มีกัญชามึเหล้าสารพัดอย่าง เวลาได้กระป๋องเบียร์ก็เอามาใส่หินตีกันเข่ากัน จับกลุ่มร้องเพลง มันก็อยู่กันอย่างนั้น พอออกปากครั้งหนึ่ง ก็ต้องมีการสูญเสียชีวิตแล้ว”

ในระหว่างลาดตระเวน แปลกมีเรื่องราวและประสบการณ์มาถ่ายทอดให้เราฟังมากมาย บางครั้งในฐานะคนนำทาง เขาต้องใช้ไหวพริบทุกอย่างเพื่อสำรวจข้าศึกและร่องรอย

“ผมต้องสังเกตอย่างละเอียด บางครั้งกองขกไม่ละเว็น ผมต้องเอนวไปจับความมันยังอุ้นอยู่หรือเปล่า มีปะทะหนกัอยู่ครวหนง เหลือผมรอดมากคนเดียว ภาพเพื่อนฝูงที่ถูกระเบิดของศัตรูตัวลอบ แผลกกระจายยังคงประทับอยู่ในความจำ เราเข้าไปในช่องของเขาโดยที่เราไม่รู้ เพื่อนผมลกกิงตายคาที่ ผมหลบอยู่หลังขอนไม้พอดิ มันมีหลุมระเบิดอยู่ผมหลบได้ปลอดภัย”

สงครามนอกจากจะทำให้คนเหี้ยมเกรียมแล้ว สงครามยังทำให้แปลกกินแม่แต่เนอกนด้วยกัน การฆ่าศัตรูได้ก็มีรางวัลเป็นเงินให้ หัว

ละถึง ๒๐๐ เหรียญอเมริกัน พวกเขาจะตัดหัวของศัตรูร้อยรวมกันเอาไว้แล้วไปขึ้นเงินต่อผับกับบัญชาได้เงินมากก็แบ่งกันทั้งกองร้อย ว่างจากสงครามก็กินเหล้าปลอบขวัญตัวเอง ปลุกให้เลือดในกายเดือดแรงมองเห็นความตายเป็นเรื่องธรรมดา บางครั้งได้สาวแวมมาก็จับฉลากกันว่า ใครจะเป็นคนได้นอนกับหล่อน

“ชีวิตกวนเวียนอยู่อย่างนี้ กว่าที่ผมจะได้รู้อะไรมันก็เกือบสาย ผมเพิ่งรู้ว่าหามิตรที่แทนที่เขาหวังอะไรจากเรา ผมพยายามลบลืมก็ลืมไม่ได้ มันฝังอยู่ในใจตลอด ตอนกลับมาผมงออยู่พักใหญ่ๆ ไปเล่าถึงความโหดร้ายทารุณในสงครามให้คนฟัง เขาหัวว่าผมบ้า ผมคุยกับใครไม่รู้เรื่องจริงๆ”

แปลก เข้มพิลาในวันที่ยังคงใช้ชีวิตโลดแล่นไปบนเส้นทางที่คลาดเคี้ยว ประสบการณ์ในชีวิตของเขา ก่อนข้างโลดโผน ถึงเลือดถึงเนื้อ และเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายมาตลอด ความไฝฝันที่จะเป็นดาราและนักร้องยังไม่หายไปในไหน เขายังคงมุ่งมั่นเหมือนเดิมและหาโอกาสอยู่เสมอ แน่แน่นอนแปลกก็ขยี้เป็นตัวประกอบในหนังอยู่อีก เขาทำงานทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นช่างภาพหนังสือพิมพ์ เป็นดาราประกอบ เดินแบบ ฯลฯ ลักษณะประจำตัวที่ใครเห็นก็จำได้ นอกจากการแต่งตัวที่ค่อนข้างโมเดิร์นแล้ว กล้องถ่ายรูปก็จะมีพะรุงพะรังติดตัวเป็นประจำก็มีส่วนทำให้แปลกเป็นที่สนใจของคนทั่วไปที่พบเห็น ร่างสูงใหญ่ของเขามักจะปรากฏเสมอๆตามททิมซุมม

อย่างไรก็ตาม บางทีคุณอาจจะเคยเดินสวนกับเขาแล้วก็ได้ ยมทักทายเขาเถิด แล้วคุณจะได้รับยิ้มตอบอย่างอบอุ่น

พิณสามสาย

จากจอยซ์ คอฟก้า ถึงมิชิมา

ในสายตาของนพพร สุวรรณพานิช

ก่อนที่นพพร สุวรรณพานิช จะมีบทบาททางการเมืองในวันที่ ๑๔ ต.ค. เขาเป็นนักเขียนนอกผู้ผ่านประเทศที่มีอิทธิพลทางเศรษฐกิจต่อเราอย่างสูงคือ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ในสายตาของคนทั่วไป หลายคนอาจจะคิดถึงเขาในแง่ของความรุนแรง เป็นชายที่หนักกลัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นคู่สมรักรู้แทนที่ลงแข่งร่วมกับบุญสนอง บุญโยทยาน ซึ่งถูกฆาตกรรมการเมืองอย่างโหดเหี้ยม นพพรเองก็เสียวสันหลังวูบไปเหมือนกัน

อย่างไรก็ตาม โดยพื้นฐานแล้วเขาเป็นนักอ่านหนังสือระดับบรมคนหนึ่ง ความรู้ทางด้านวรรณคดีไทยก็มีไม่น้อย ส่วนวรรณกรรมต่างประเทศ นพพรก็อ่านมากพอที่จะพูดคุยกับคอกหนังสือระดับบรมได้อย่างไม่ขัดเงิน เขาเคยเขียนหนังสือเกี่ยวกับสังคมนิยมเป็นตอนๆ ลงในหนังสือวรรณกรรมเพื่อชีวิตในขกหนึ่ง ระยะเวลาเหมือนเขามิไฟท์จะทำงานทางด้านวรรณกรรมมาก แต่ต่อมาก็รามือลงเมื่อกระโดดออกมาลงสนามทางการเมืองเต็มตัว

นพพรวันนั้นจึงคุยเสียมาก นำเสียดาย หากเขาจะนำความรู้อันนั้นมาเขียนเอาไว้อย่างเป็นระบบ เราอาจจะได้คนที่ทำงานเกี่ยวกับวรรณกรรมอย่างจริงจังที่น่าสนใจอีกคนหนึ่ง ช่วงที่เขาอยู่ญี่ปุ่นนั้น นพพร

มีโอกาสดูรู้จักกับนักเขียนรางวัลโนเบลไพรัชที่มีชื่อเสียงของโลกคนหนึ่งคือ ยุกิโอะ มิชิมา มิชิมาก็เหมือนนักเขียนโนเบลไพรัชของญี่ปุ่นคนอื่นๆ ที่จบชีวิตลงด้วยการฆ่าตัวตายด้วยการทำสารเคมี ใช้ชาบูโรคว้านท้องตัวเอง

“มิชิมาเป็นเจเนซิส คนอ่านนิยายของเขาดีมาก ทุกคนร้องไห้เมื่อรู้ว่าเขาตาย ต่างพากันกล่าวขวัญว่าเขายิ่งใหญ่ สรรเสริญความดีงามของเขาเกรี้ยวกราว ไม่ว่าจะเป็นพวกซ้ายหรือขวา มิชิมาเก่งหลายอย่างรู้หลายภาษา เล่นดนตรีก็เก่ง เปรียบกับกีกิฤทธิ์เห็นจะได้ คือเป็นหลายอย่างเอาหลายทาง งานทุกชิ้นของเขาได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษแพร่หลายไปทั่วโลก เท่าที่เคยพบมิชิมาเป็นคนแข็งแรง กล้ามเนื้อแน่น เท่าที่รู้รู้สึกมิชิมาจะเล่นหนังเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมาเยอะ ซึ่งต่อมาเขาก็สร้างหนังเองเล่นเองกำกับเอง เขาใจว่าเป็นเรื่อง เดอะพาทิโอดิก โซลเซอร์ (นักรบผู้รักชาติ)”

นพพรหยุด และทำท่าใช้ความคิด ก่อนจะเล่าเรื่องราวของมิชิมาที่เขาตีพิมพ์มาอย่างออกนอกกรอบชาติ

“วันหนึ่ง มิชิมาโทรมาถามหาผมที่หอ ลามถึงนพปโปงซัง มิชิมาอยากจะเขียนเรื่องเกี่ยวกับเจ้าไทย เขาอยากพบกีกิฤทธิ์ แต่ไม่รู้จักใคร

นพพร สุวรรณพานิช

ก็เลยโทรมาหาผมท้อ แต่ต่อมาเข้าใจว่าเขามีโอกาสได้คุยกับคักกฤษ มิชิมาเป็นคนแปลก เขาชอบจัดงานปาร์ตีมาก ใครเดินผ่านก็ทักท้วงเชิญเขาเข้ามา โอ้วพวกที่เขามากก็หารู้ไม่ว่าเขาคือมิชิมา จินเนยสคนัน คิดว่าเป็นพวกบ้าๆ ทำทางเขาก็มัวมั่วทำให้คนคิดอย่างนั้น หัวเกรียนๆ คนญี่ปุ่นส่วนหนึ่งที่รู้จักผลงานของเขาประทับใจเขามาก รักเขา คนช็อคเมื่อรู้ว่ามิชิมาตาย ผมเองยังซึมไปเลย ก่อนเขาจะตายเขาเขียนเรื่องสุดท้ายเรื่อง The temple of the dawn ใครพูดคำมิชิมา คนญี่ปุ่นจะปกป้องให้เขา เลี้ยงแทน คล้ายๆ คนบางคนทหลังไหลคลั่งไคล้งานคักกฤษนะ”

นอกจากมิชิมาจะเป็นนักเขียนรางวัลโนเบลไพรัชที่ยิ่งใหญ่แล้ว เขายังเป็นนักอ่านหนังสือด้วยคนหนึ่งด้วย นักเขียนที่มิชิมาประทับใจมากคือ ฟรานซ์ คาฟกา นพพรพูดถึงคนมิชิมา

ญี่ปุ่นกับการอ่านนวนิยายว่า พวกเขาชอบงานของจอยซ์และคาฟกามาก คนญี่ปุ่นแปลงานของสองคนนี้ออกมาหมด

“บริชิต เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ของจอยซ์ ใครได้อ่านงานชิ้นนี้ของเขาจะต้องตะลึงงัน บอกตรงๆผมชอบความบ้าของจอยซ์มาก ภาษาเขียนของเขาไม่มีใครเหมือนเช่นคนที่มีความสามารถทางภาษามาก หัวตัวจับได้ยาก เขาเขียนนิยายโดยใช้ภาษาที่เหมือนร้อยกรองเปรียบอะไรดีละ... เอ... อย่างชะโคคุกกระดัดโดด ฉลาดโหดยะหยอยหยอย กระเพอมน่าพะพาพลอยกระฉอกฉานกระฉอนชล... ไม่มีใครเขียนอย่างจอยซ์ได้อีกแล้ว งานของเขาเหมือนพระมะเหลเถไถ บางครั้งก็เรื่อง บางครั้งก็ไม่เรื่อง คิดดูก็แล้วกัน จอยซ์นั้นพูดได้ถึง ๒๕ ภาษา จะว่าไปแล้วงานเขาคือของหลายคนมารวมกันอย่าง สุนทรภู่ กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์... การเวกหรือวิเวกรื่อง ระมมสรรพค์ เสนาะมิเหมือนเสนาะฉันทน์ เสนาะซึ่ง ประกายฟ้าสุริยาจันทร์ แจลล์โลก โฉนฤอาทิตยพยับบับแสงส่อง อร่ามแท่นพนธ์เฉลย”

ข้อได้เปรียบของคนญี่ปุ่น น่าจะอยู่ที่คนในประเทศของเขามีโอกาสที่ศึกษาจากงานวรรณกรรมของต่างประเทศเยอะ เนื่องจากการแปลของเขาเป็นไปอย่างกว้างขวาง นักแปลงานวรรณกรรมของญี่ปุ่นมีมาก พวกเขาจึงมีโอกาสดูเปรียบเทียบงานวรรณกรรมแต่ละประเทศแต่ละคนได้อย่างวิพากษ์ เลือกรับเอาที่ดั่งที่เสีย นักเขียนญี่ปุ่นอาจจะได้เปรียบนักเขียนบ้านเราก็คงนี้นะ นพพรเล่าถึงร้านหนังสือในญี่ปุ่นที่ขายหนังสือถึง

ขนาดที่จะหาเล่มใดก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีร้านใหญ่อยู่เพียงร้านเดียวที่หากใครหาหนังสืออะไรไม่ได้ก็จงตรงไปร้านนั้น

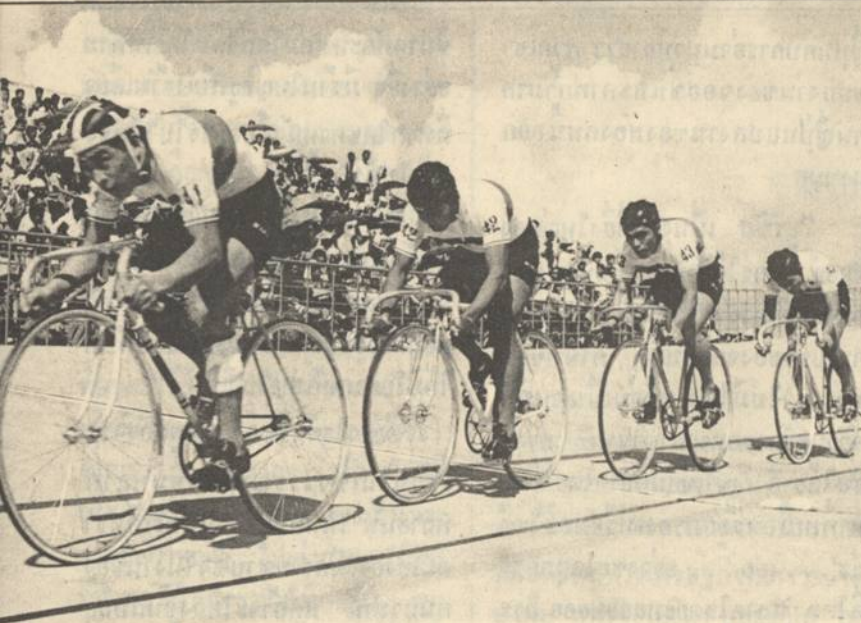
นพพรเห็นว่า งานแปลมีความสำคัญมาก น่าที่นักแปลของเรา น่าจะเร่งผลิตงานออกมา เขาเห็นว่าเท่าที่มีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับที่ได้มีโอกาสเห็นมาในญี่ปุ่น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดถึงงานเขียนในเชิงวรรณกรรมที่หลากหลายนั้น ในทัศนะของนพพรเห็นว่าตนเองอาจมีความซาบซึ้งในงานของคนบางคน แต่ถ้าจะหลงซึ้งนั้นบดถือนอาจกล่าวสรุปได้แบบที่เขาเคยเขียนไว้ในวรรณกรรมเพื่อชีวิตว่า

“สายธารของงานวรรณกรรมที่สลับเนื่องมาดังศตวรรษนี้อาจจะจำแนกออกเป็นสายใหญ่ๆ ได้สามสายด้วยกัน สายแรกเรียกว่าเคลสสิกซึ่งเน้นหนักไปในเชิงรูปแบบ สายถัดมาก็คือโรแมนติค ซึ่งให้คุณค่าทางจินตนาการอันโลดแล่น และสายสุดท้ายคือ สัจนิยม”

สุดท้ายก็อาจกล่าวสรุปได้ทีดั่งฟลอแบร์ตเคยเขียนจดหมายถึงเพื่อนคนหนึ่งของเขาว่า

“ศิลปินไม่มีสิทธิ์ที่จะอ้างถึงความคิดเห็นได้ พระผู้เป็นเจ้าเคยทรงแสดงทัศนคติกระนั้นหรือ ฉันเชื่อว่า ศิลปินยิ่งใหญ่ต้องเป็นเอียงวิทยาศาสตร์ และไม่เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล... ฉันไม่ปรารถนาความรัก ความขัง ความเวทนา หรือความโกรธ ถึงเวลาแล้วมิใช่หรือที่จะนำความยุติธรรมมาตั้งไว้ในศิลปะ ความไม่ลำเอียงในการบรรยาย ก็จะทำให้กลายเป็นประจักษ์ความงามเด่นแห่งกฎหมายยุติธรรม”

“ตลาดนัดกีฬา”

บรรเลงกลอนนักกีฬามานาน โคน
ต่อว่ามากี่มาก เมื่อก่อนเพิ่งถก
स्ताฟหญิงของเราคนหนึ่งจวกเอาไว้
“แหม! เอกกีฬาผู้หญิงเล่นได้
มาเขียนมังขะ ตั้งแต่เขียนมาเห็น
แต่กีฬาผู้ชายเท่านั้น ไม่เขียนให้
หญิงหันมาอ่านกีฬาบ้างหรือคะ”

ทำให้เราต้องหันมามองตัวเอง
อีกครั้ง จริงชนะ ตั้งแต่เขียนมาก
เขียนเฉพาะเรื่อง มวย ม้า ฟุตบอล
รักบี้ จักรยาน เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่
เป็นทนายชมชมชอบในหมู่นักชายทั้งสิ้น
อนที่จริงน่าจะมองกันออกที กีฬา
เกือบทุกชนิดตั้งที่กล่าวมา ล้วนแต่
เป็นกีฬาทั้งชายและหญิงเล่นได้ทั้ง
สิ้น กีฬาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ซึ่ง
ผู้ฝึกจะได้ทั้งกำลังกายและกำลังใจ
รู้จักบริการเป็นผู้แพ้และชนะ

มวย . . . เราไม่เคยเลยว่าเป็น
กีฬาของผู้ชาย แต่เดี๋ยวนี้ เราก็ม
มวยหญิงให้ดูแล้วมีไชหรือ และเบน

การแข่งขันชิงแชมป์ของเอเชียเสีย
ด้วย

ม้า . . . จ็อกกหญิงของไทยยัง
ไม่มี แต่ของต่างประเทศมีแล้ว และ
ในการแข่งขันโอลิมปิกคราวนี้ที่มอน
ทรีล เจ้ากีฬาหญิงแอนน์แห่งอังกฤษ
จะลงแข่งขันกีฬาขี่ม้าแข่งข้ามเครื่อง
กีดขวางด้วย หลังจากได้ทำการแข่ง
ขันในระดับชาติมาหลายครั้งแล้ว

ฟุตบอล . . . หญิงไทยเคยสร้าง
ความเกียวกวามาแล้วในการแข่ง
ขันชิงแชมป์ฟุตบอลหญิงแห่งเอเชีย

และไทยก็ได้เป็นถรองแชมป์ และ
เมื่อเร็ว ๆ นี้ นักฟุตบอลหญิงไทยก็
เรียกเสียงปรบมือและความพิฟ้าได้
อย่างน่าชมเชย เมื่อสามารถไปปราบ
ทีมชาติอินเดียอย่างราบคาบ
ถึงเจ็ดครั้งในถิ่นของอินเดียเอง

รักบี้ . . . ประเภทสมัครเล่น
ว่าไม่มีผู้หญิงคนไหนในเมืองไทย
เล่นเป็นแน่แท้ ไม่ว่าจะเล่นจริงๆ
หรือเพียงแต่ใจคิด แต่ถ้าหากมี
หญิงคิดเล่นรักบี้ขึ้นมาเมื่อไหร่ก็
สนามศุภชลาศัย คงไม่พอบรรจุคน
เป็นแน่แท้

นอกจากนี้ยังมีกีฬาอีกหลาย
ชนิดที่ผู้หญิงก็เล่นได้แบบผู้ชาย แต่
มันขึ้นอยู่กับว่า เรามพร้อมสำหรับ
อุปกรณ์การเล่น และอายุวัยของเรา
แล้วหรือ อย่างเช่น

กอล์ฟ . . . อายุ ๕๐-๖๐ ปี ก็
เล่นได้ครับ เพราะไม่ต้องใช้แรง
หนักหนาอะไรเท่าไร เพียงแต่ต้อง
เดินแก่งๆ เท่านั้น แต่ข้อสำคัญเป็น
อุปสรรคในการเล่นก็คือ เวลาเราจะ
มีให้กับกีฬาประเภทนี้หรือไม่ เพราะ
กว่าจะเป็นและกว่าจะเล่นจบรอบๆ
หนึ่งต้องใช้เวลานานมาก อีกสิ่ง

หนึ่งก็คือ เรามุ่งเน้นในการชอปร
กรณีในการเล่นกีฬาประเภทนี้หรือ
ไม่ เพราะเครื่องมือเครื่องใช้ในการ
เล่นกีฬาประเภทนี้แพงหูฉี่ ชนิดที่
เรียกว่า บางชุดชอปรให้คนแฉะๆ
สลัมอยู่ได้กันมากกว่า ๒ ครอบครัวยัง
เดียว

ว่ายนํ้า... อายุก็ไม่สำคัญเท่า
ไรท์จะว่ายนํ้า อุปกรณ์ไม่ต้องชอ
อะไรทั้งสิ้น ถ้าหากว่าอยากจะออก
กำลังจริงๆเพียงอย่างเดียว ถ้าอยาก
สวย เท่ หรือเก๋หน่อยก็ต้องชอ วัน
พีช ทุพีชมาได้ แต่ต้องดูสังขาร
ตัวเองหน่อยนะ ไม่ใช่ว่าอายุ ๖๐ กว่า
หรืออ้วนเป็นพะโล้ แต่ยังมี ทุพีช
ลงเล่นออก กีฬาประเภทนี้ ชาวชน
บทได้เปรียบชาวเมืองหลวงอยู่มาก
เพราะมีลำคลองมากกว่า สาวๆ หรือ
ไม่สาวเพียงนั่งฝักกระโจมออกก็กระ
โดดลงเล่นกีฬาประเภทนี้ได้อย่าง
สบายแล้ว ส่วนคนเมืองหลวง ถ้า
หากที่บ้าน หรือโรงเรียน ไม่มีสระ
ว่ายนํ้า จะไปทำแบบชาวบ้านชนบท
ไม่ได้นะ อัยที่จะนั่งฝักกระโจม
แล้วไปโดดว่ายนํ้าที่แถวสะพานพุทธฯ
สะพานพระปิ่นเกล้า คนที่เขาไม่รู้

เรื่อง จะนึกเลยเถิดไปว่าคนออกหัก
เสียใจมาก แล้วจะไปกระโดดนํ้า
ตัวตายไปเสียฉิบ...

แบดมินตัน... ผู้หญิงนิยมเล่น
กันเยอะ แต่ต้องมีอุปกรณ์ของตน
เองเหมือนกันคือ ต้องมีแร็คเก็ต
และลูกขนไก่ ส่วนตาข่ายนั้นไม่จำ
เป็นนัก สำหรับพวกที่ฝึกใหม่ๆ แต่
ขอเตือนคุณเธอทั้งหลายว่า ตามท้อง
ถนน หรือตามฟุตบาท ไม่ควรจะเล่น
เพราะจะทำให้เป็นที่เกะกะ และกีด
ขวางทางจราจร นอกจากนั้นอาจทำ
ให้เกิดอุบัติเหตุลงแก่ชีวิตได้

เทนนิส... กีฬาประเภทนี้ผู้
สูงอายุก็พอเล่นได้ อุปกรณ์การ
เล่นแพงกว่าแบดมินตันเล็กน้อยทั้ง
ลูกและแร็คเก็ต สิ่งสำคัญที่เป็นอุป
สรรคสำหรับกีฬาประเภทนี้เห็นจะ
ได้แก่สนาม ซึ่งยังมีไม่พอเพียงกับ
ผู้เล่น

บาสเกตบอล... ผู้สูงอายุคง
ไม่คิดจะเล่นแล้วนะครับ เพราะเป็น
กีฬาที่เหนื่อยมากประเภทหนึ่ง ต้อง
วิ่งไม่หยุดตลอดเวลาการเล่นเกือบทั้ง
ชั่วโมง กีฬาประเภทนี้นิยมเล่นกัน
ในหมู่นักเรียน และนักศึกษา ซึ่งมี
วัยที่ค่อนข้างจะสาว ๆ หน่อย และเมือ

พ้นจากวัยนักเรียน และนักศึกษาแล้ว
ก็ต่างพากันแขวนรองเท้ากันเกือบ
หมด เพราะกีฬาประเภทนี้ต้องอาศัย
ทีมเวิร์คและกำลัง เมื่อต่างคนต่าง
จบจากสถาบันของตนไปทำงานต่าง
ที่กัน การรวมทีมท้อตตี้ทีมเวิร์คจึง
ทำได้ยาก

บิงปอง... กีฬาประเภทนี้นับ
ว่ามีผู้นิยมมากอกชนิดหนึ่ง อุปกรณ์
การเล่นไม่แพง ง่าย สบาย การ
แข่งขัน หรือพนันต่างๆ จะเล่นหาได้ง่าย
มาก อายุไม่ค่อยจำเป็นนักสำหรับการ
กีฬาประเภทนี้ ถ้าคิดว่าเล่นเพียงเพื่อ
ออกกำลังกาย และเพื่อความรื่นรมย์
สนุกสนานของตนเอง เล่นได้ตั้งแต่
เด็กท้อไม่บิงปองได้จนถึงคนมีอายุ
พอที่จะขยับลูกบิงปองไหว กีฬา
ประเภทนี้ผลทางประสาทตา ประสาท
มือ ใหม้การตบนิ่งเสมอ เบิกกีฬา
เรียกเหงื่อได้มาก เหมาะที่จะเล่น
กันทุกคน ถ้าหากมีเวลาว่างพอ

วอลเลย์บอล... กีฬาประเภท
นี้ ส่วนมากพวกสาว ๆ จึงจะเล่นกัน
ได้ กติกาไม่พอดู ในหมู่คนสูงอายุ
คงเล่นกันไม่ค่อยไหว กีฬาประเภท
นี้ให้ทั้งกำลังขา และกำลังแขน คน
ที่เล่นวอลเลย์บอลส่วนมากมีอหัง
แกร่งเหวี่ยงที่แขนมาก

อยากจะขอเตือนชายหนุ่ม ๆ ทั่ว
แฟน ๆ เป็นนักรวอลเลย์บอลให้มาก
สักหน่อยว่า อย่าทำอะไรให้เป็นที่
ขี้ใจแม่คุณเธอ ให้ขึ้นเคืองเป็นอน
ชาติ เพราะถ้าหากเธอแค้นคุณมาก
ตาข่ายเห็นหน้าคุณเป็นหน้าลูกบอล
ขึ้นมามันจะลำบาก คุณอาจจะไม่ถึง
กับกระเด็นไปแบบลูกบอลนั้น แต่
อย่างน้อย คุณคงจะล้มลุกคลุกคลาน
แบบเจ้าชายนิทราเวลาชกเควชที่ถูกไอ้
สแปดตะบันอย่างไรก็อย่างนั้นเป็นแน่

“กิมเดือย”

ในทัศนะของผู้สร้าง *โรลเลอร์บอลล์* โลกในอนาคตอาจเป็นโลกที่เพียบพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและปราศจากสงคราม หลังจากประเทศต่าง ๆ ได้สู้รบแย่งชิงกัน ได้มีการรวมตัวกันเป็นประเทศใหญ่ ๆ ๓ ประเทศ แล้วในที่สุดเหลือประเทศเดียวซึ่งเรียกว่า “สังคมนิยม” (Corporate Society) ซึ่งมีการจัดรูปแบบเหมือนบริษัทใหญ่ มีฝ่ายจัดการระดับต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่า “ผู้บริหาร” ซึ่งแต่งกายเป็นสูทสีเทา ส่วนประชาชนธรรมดาสามารถดำรงชีวิตอย่างทัดเทียมกับผู้บริหารได้ ทาง “สังคมนิยม” ขอแต่เพียงว่าอย่าให้ใครไปขัดขวางหรือรบกวนคำตัดสินของฝ่ายจัดการ

ภาพพจน์อนาคตที่ผู้สร้างจินตนาการขึ้น เป็นภาพพจน์ที่มองในแง่ร้าย ราวกับว่าจะเตือนเราว่าชีวิตเราทุกวันนั้นมันจะเลวลงอย่างไรบ้าง (มีคะแนนคงไม่มีเหตุผลที่จะแต่งเรื่องเกี่ยวกับอนาคต) และภาพพจน์ใน *โรลเลอร์บอลล์* นั้นดูเหมือนว่าจะเป็นการเล่นที่เน้นแนวใหม่ที่นำอันตรายของทั้งระบบนายทุน และระบบสังคมนิยม เราจึงเห็นสังคมที่มีความเสมอภาคทางวัตถุ แต่เป็นสังคมที่เป็นบริษัทผูกขาดซึ่งมีอำนาจเผด็จการที่จะสั่ง (หรือพยายามสั่ง) ให้ประชาชนทำอะไรก็ได้

ในสังคมนิยมกีฬาสำคัญชนิดหนึ่งเรียกว่า “โรลเลอร์บอลล์” ซึ่งได้ออกแบบ เพื่อที่จะแสดงถึงบทบาทของมนุษย์ในสิ่งแวดล้อมของระบบนั้น โดยเฉพาะ สภาพสนามเล่นและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นับตั้งแต่การใช้ลูกบอลที่หนักมาก และการที่ผู้เล่นจะต้องใช้สเต็ปหรือจกกรยานชนิด ฯลฯ มุ่งที่จะให้กีฬาเป็นกีฬาที่ต้องเล่นเป็น

IN THE NOT TOO DISTANT FUTURE,
WARS WILL NO LONGER EXIST.
BUT THERE WILL BE ROLLERBALL.

โรลเลอร์บอลล์ : เหลือเพียง ๘๐%

ทีม และต้องเล่นตามคำสั่ง ไม่ควรมีผู้ใดสามารถโผล่ขึ้นมาเป็นดาราได้ เหมือนกับที่ระบบของสังคมไม่ต้องการให้ใครเป็นตัวของตัวเองเลย ด้วยเหตุนี้ เมื่อโจนาธาน อ. (คงจะจงใจตั้งชื่อตามเจ้านางานวดหน้ารำคาญตัวนั้น) เกิดเป็นนักกีฬาพิเศษซึ่งแสดงฝีมือเหนือกว่าคนอื่นจนคนดูเชียร์ตัวโจนาธานแทนที่จะเชียร์ทีมของเขา ทางฝ่ายบริหารก็ไม่สบายใจ และพยายามที่จะบีบบังคับให้โจนาธานเลิกเล่น เมื่อโจนาธานไม่ยอมเลิกเล่น ทางฝ่ายบริหารจึงสั่งเปลี่ยนกฎให้ยากลำบากยิ่งขึ้นโดยลดโทษผู้ที่เล่นรุนแรง เพื่อที่จะหาทางปราบโจนาธาน และเพื่อที่จะให้โจ

นาธานสงสารเพื่อนร่วมทีมที่ต้องบาดเจ็บหรือตายไป เนื่องจากการเปลี่ยนกฎซึ่งเป็นผลของความดื้อรั้นของโจนาธานเอง ในที่สุดกีฬาซึ่งโหดเหี้ยมอยู่แล้ว กลายเป็นกีฬาที่นองเลือด ในการแข่งขันชิงชนะเลิศ ฝ่ายบริหารสั่งให้ยกเลิกกฎการทำโทษทุกชนิด นักกีฬาแต่ละทีมจึงบาดเจ็บหรือตายไปทีละคน จนกระทั่งในที่สุดเหลือพระเอกเพียงคนเดียว นับว่า *โรลเลอร์บอลล์* เป็นหนังที่สร้างอย่างประณีต รสชาติของบรรยากาศของหนังคงติดตัวคนดูไปหลังจากที่ออกจากโรงแล้วสักพักหนึ่ง การถ่ายและการลำดับภาพการแข่ง

ชั้นได้รับการชมเชยมามาก (แต่เราก็ไม่อาจทราบว่ หนึ่งที่เราดยังคงสภาพเดิมสักเพียงไร เพราะมีอำนาจผูกขาดในเมืองไทยตัดออกไปตั้ง ๒๕ นาที เพื่อผลประโยชน์อะไรก็ไม่ทราบ)

แต่อย่างไรก็ตาม ฝีมือและเงินทุนในการสร้างย่อมไม่เพียงพอในการที่จะทำให้งานที่สร้างเก่งกลายเป็นหนึ่งได้ ดังเช่นที่เราเห็นในจอร์จ แล้ว จจริงอยู่ โรลเลอร์บอลล์มีข้อคิดเตือนใจเราเกี่ยวกับความสุขสบายที่ยอมแลกกับอิสรภาพในการกำหนดชะตาของเรา และภัยของกัฬารหรือการบั่นทึงทอมเมากนเล่นและคนดู และมีลักษณะโหดร้ายมากขึ้นเรื่อย ๆ จจริงอยู่การสร้างใช้เทคนิคที่ประณีต แม้กระทั่งในรายละเอียด เช่นฉากเริ่มแรกที่เป็นสนามแข่งขันท่วมและว่างเปล่า ซึ่งค่อย ๆ สว่างขึ้นและคกคกกัน เมื่อเจ้าหน้าที่และผู้คนอน ๆ เริ่มทยอยกันเข้ามา แล้วก่อนที่เราจะรู้ว่าใครจะแข่งกับใครตัวหนังสือที่เป็นชื่อย่อของทีมที่จะลงแข่งกับกันกระดาน-“HOU MAD”

ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวย่อของ ฮุสตันกับ แมดริค แล้ว ยังทำให้งกถึงประโยค “how mad” (บ้าเหลือเกิน) ซึ่งคงจะเป็นคำสรุปเกี่ยวกับกีฬาชนิดนี้

แต่ โรลเลอร์บอลล์ ยังคงมีข้อบกพร่องในแง่ความคิดมาก มันเป็นไปได้หรือที่กฬารชนิดหนึ่งจะมีอำนาจเพียงพอที่จะคุมให้ประชาชนอยู่ในกรอบของระบบ และ “ชัยชนะ” ของโจนาธาน อี. เป็นชัยชนะเพียงไร ในเมื่อเขาต้องชนะภายใต้กฎเกณฑ์ที่ฝ่ายบริหารกำหนดมาให้ โจนาธาน อี. น่าจะมีทางออกอื่น ๆ อีกที่ไม่จำเป็นต้องฆ่าคู่ต่อสู้ในสนามกีฬาให้ราบคาบ ในแง่หนึ่งอย่าง ฟาห์เรนไฮต์ ๔๕๑ มีข้อให้คิดมากกว่าและลึกซึ้งกว่า (โดยพระเอกหนีออกจากกรอบของสังคม ไปรวมกลุ่มกับนักท่องจำหนังสือ เพื่อลดภัยของระบบ ทล่อว่าหนังสือเป็นสิ่งที่ต้องห้าม)

และยังไปกว่านั้น ถ้าคำนึงถึงปฏิภริยาของกนคนหนึ่ง (อย่างน้อยในรอบที่ไปดู) ที่ตะโกนและปรบมือสนับสนุนการกระทำที่โหดร้ายแต่ละ

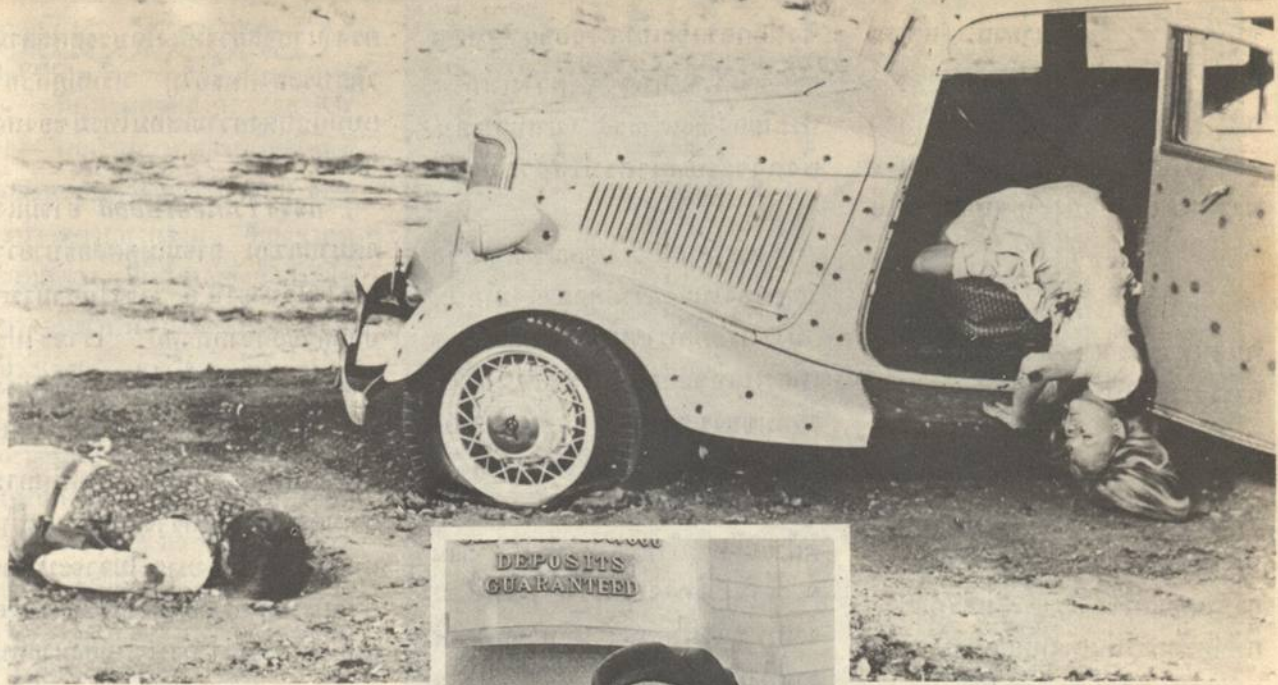
ครั้ง นำสงสัยว่าหนังสือได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่ หรือปฏิภริยาแบบนั้นแสดงความเสื่อมโทรมของสังคมเรา

ที่จริง โรลเลอร์บอลล์ อาจมีแง่คิดมากกว่านั้น อาจมีเหตุผลอธิบายว่าเหตุใดโจนาธาน อี. จึงไม่สามารถปลิดตัวออกจากสังคม เราจะไปรู้อย่างไร ในเมื่อหนังสือตัดไปตั้ง ๒๐% แนวโน้มที่จะเข้าไปรบกวนผลงานของนักสร้างหนังสือ อันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้สร้างและผู้ชม เป็นแนวโน้มที่น่าห่วงมาก ไม่ว่าจะมาจากการเซ็นเซอร์ของทางราชการหรือผลประโยชน์ทางการเงินของนายทุน มีหลายคนเริ่มพูดว่าไม่อยากจะไปดูหนังแล้ว เพราะรู้สึกเหมือนกับพ่อค้าเอาของปลอมมาขาย ถ้าข่าวใน *ประชาชนไตรายสัปดาห์* ที่ว่าจะมีการตัดหนังเรื่อง *แบร์รี ลินดอน* เป็นข่าวจริงข้ที่น่าห่วงมากชน นักไม่ออกว่าจะมีใครบ้างอาจจะต้องผลงานของศิลปินชั้นสแตนลีย์ คูบริค ไม่ว่าผลงานนั้นจะมีข้อบกพร่องใด ๆ ก็ตาม

ไมตรี อิงภากรณ์

เกร็ดหนัง
 โรลเลอร์บอลล์ Rollerball (สยาม, ปาร์ส)/ นอร์แมน จูวสัน กำกับ และอำนวยการสร้าง / วิลเลียม แฮร์ริสัน เขียนบท/คักลาส ซโลดัม กำกับการถ่าย/แอนโธนี กิบบ์ ลำดับภาพ/เจมส์ คานัน, จอห์น เฮาส์แมน, มอด อาคัมส์ นำแสดง/สร้าง ๒๕๑๘/ถูกตัดจาก ๑๒๕ นาที เหลือประมาณ ๑๐๐ นาที

มีดาราเพียงไม่กี่คนที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพสร้างหนังเท่าๆกับการเล่นหนัง วอร์เรน เบ็ตต์เป็นหนึ่งในจำนวนไม่กี่คนนั้น หนังทั้งสองเรื่องของเขาได้รับการต้อนรับอย่างดียิ่ง ทั้งเสียงชมเชยจากนักวิจารณ์ ในฐานะหนังที่มีศิลปะของความเป็นหนัง และการทำรายได้ดีติดอันดับหนังทำเงินประจำปีของฮอลลีวูด

“บอนนี่แอนด์ไคลด์” วีรบุรุษหรืออาชญากร?

อย่างเงี้ยเป็นต้นตามรัฐต่างๆ ในแถบตะวันตกกลางของอเมริกาเป็นระยะเวลาถึงสามปี ไม่เพียงแต่จะสร้างความปวดเศียรเวียนเกล้าแก่ทางการตำรวจในการวางแผนจับกุม แต่ยังสร้างชื่อของ “บอนนี่” และ “ไคลด์” ขึ้นมาเป็น “ขวัญใจ” ของประชาชนทั่วไปอีกด้วย

รายละเอียดในการดำเนินเรื่องแสดงให้เห็นถึงขาดแท้ของโจรทั้งสอง จนเราเกิดความรู้สึกที่ว่าจริง

บอนนี่และ - ไคลด์ก็เป็นเพียงหนุ่มสาววัยคะนองธรรมดาๆ คู่หนึ่ง เพียงแต่ความ “รักสนุก” ของคนทั้งคู่ ออกจะเกินขอบเขตที่พอดีไปหน่อย หลายตอนในหนังบอกให้รู้ว่า เขาถือการปล้นเป็นเกมตื่นเต้นที่น่าทดลองหรือบางครั้งก็เป็นการ “แลกเปลี่ยน” ที่ไม่น่าเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โตแต่อย่างใด เมื่อจำเป็นต้องทำร้ายเจ้าของร้านขนมปังถึงสลบเป็นการป้องกันตัว ไคลด์จึงเฝ้าบ้านซำๆ ซากๆ อย่างไม่เข้าใจ และเมื่อต้องยิงคนตายเป็นครั้งแรก เขาก็หงุดหงิดจนวายใจจนแทบทำอะไรไม่ถูก แม้แต่ในระหว่างปล้นธนาคาร เขาก็ยังใจดีพอจะบอกให้ลูกค้าคนหนึ่งเก็บเงินส่วนตัวเสียโดยไม่แตะต้อง จึงไม่เป็นเรื่องแปลกอะไรที่ชายชราผู้โชคดคนนั้นยื่นยื่นกับคู่หูของเขาว่า “ถ้าเขาตาย ผมจะเอาดอกไม้ช่อใหญ่ๆ ไปวางที่หลุมฝังศพของเขา” และเมื่อถูกยิงบาดเจ็บ เขาก็ได้รับการช่วยเหลืออย่างเต็มที่

แก๊งค์แบร์รี่ ไร้ว้ออารมณ์เย็นถึงขนาดท้ออ่านข่าวใส่ร้ายป้ายสีจนเกินความจริงในหน้าหนังสือพิมพ์ได้

ถึงแม้ “แซมพู” จะทำเงินดีขนาดติดอันดับ ๖ ของปีที่แล้ว แต่ในสายตาของแฟนหนังทั่วไป “บอนนี่แอนด์ไคลด์” ก็ยังเป็นที่ประทับใจมากกว่า โดยเฉพาะผมอกำกับขนตักตาทองของอาเธอร์ เพนนีที่ทำให้หนังเรื่องนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนังอาชญากรรม (คลาสสิก) ทดกที่สุดเรื่องหนึ่ง ฉากจบของ “บอนนี่แอนด์ไคลด์” เป็นความโหดเหี้ยมที่ให้อารมณ์สะเทือนใจชนิดที่ยังไม่มีหนังประเภทเดียวกันเรื่องไหนทำได้เท่าในรอบหลายปีที่ผ่านมา

จากเรื่องราวในชีวิตจริงของบอนนี่ ปาร์คเกอร์กับไคลด์ แบร์รี่ สองโจรปล้นธนาคารที่ดำเนินการ

อย่างเห็นเป็นเรื่องขบขัน

บอนนี่ ปาร์กเกอร์ก็เหมือนผู้หญิงธรรมดาทุกคนที่ยังมีใจผูกพันกับแม่อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะเวลาที่ต้องจากบ้านไปไกลๆ หลังจากพักผ่อนระยะยาว เพื่อรักษาแผลที่บาดเจ็บ บอนนี่ถึงกับแต่งโคลงบรรยายชีวิตของตนเองกับโคลด์ และฝันถึงครอบครัวเล็กๆ ที่อบอุ่น

ในขณะที่อยู่กับที่สร้างภาพจนความเป็นจริงที่ "น่ารัก" ให้กับบอนนี่และโคลด์ การปฏิบัติงานของตำรวจกลับเป็นการชี้ให้เห็นชัดว่า ทำไมคำขวัญที่แต่งไว้โก้ๆ ว่า "ตำรวจอยู่ในประชาชนอันใจดีทั้งกัน" จึงไม่เคยมีความหมายกับ "ประชาชน" คนใด เพราะทันทีที่รถของฝ่ายโจรแล่นผ่านเขตรัฐในหน้าที่ รถตำรวจก็เลี้ยวกลับโดยอัตโนมัติด้วยเหตุผลว่า "อะไรจะจะไปเสีย" แต่ต่อหน้ากล้องถ่ายรูปและนักข่าว ฝ่ายรักษากฎหมายให้สัมภาษณ์อย่างน่าเลื่อมใสพร้อมท่าทีที่บรรจงวางมาดไว้อย่างสง่างามเสมอ จึงเป็นเรื่องปรกติวิสัยที่ทุกคนจะเอาใจช่วยฝ่ายผู้ร้ายจนอดรู้สึกไม่ได้ว่า แผน "จับตาย" ในตอน

ท้ายเรื่องออกจะเป็นการกระทำที่ทารุณเกินกว่าเหตุ

หนังเรื่อง "บอนนี่แอนด์ไคลด์" ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงตุ๊กตาทองประจำปี ๑๙๖๗ เสียหลายรางวัล โดยเฉพาะในด้านผู้แสดง ส่งเข้าร่วมประกวดทั้งดารานำชาย-หญิง และดาราสมทบชาย-หญิง เช่นเดียวกัน แต่คนเดียวที่โชคได้รางวัลไปคือ เอสเทล พาร์สันในฐานะดาราประกอบฝ่ายหญิงยอดเยี่ยม ใครที่ดูหนังเรื่องนี้คงเห็นพ้องต้องกันว่า เสียงกรีดร้องแทบทุกฉากของเธอจนประสาทได้ตจริง ๆ

อย่างไรก็ดี ดาราที่พลาดรางวัลไปก็ล้วนแต่พบความสำเร็จในอาชีพการแสดงกันแล้วโดยทั่วหน้าในทกวินัน นอกเหนือจาก วอร์เรน เบ็ตตที่โด่งดังกว่าเดิมจนอีกหลายเท่า, เพย์ ดันนาเวย์ กลายเป็นดารารุ่นนำคนหนึ่งที่พ้นจากบทของบอนนี่ที่เธอยอมแลกเงินหลายล้านเหรียญกับการชื้อเธอในไต่เตลคู่กับเบ็ตต, ยีน แฮ็กแมน ตัดทำเนียบดาราตุ๊กตาทองในอีกหลายปีต่อมา หรือแม้แต่ยีน ไวล์เดอรัท โสไล่นามมาเพียงไม่กี่ฉากก็เป็นที่ชื่นชอบอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน ด้วยหนังตลกชุด "แฟรงเกนสไตน์"

และ "เชอร์ล็อกโหมม" มีก็แต่ไม่เกิดเจย์. พอลลาร์ดกับเอสเทล พาร์สัน ทุ่มผลงานออกมากันอีกคนละเรื่องแล้วก็เงียบหายไป

สำหรับอีกหนึ่งตุ๊กตาทองของ "บอนนี่แอนด์ไคลด์" ได้แก่ อาร์เธอร์ เพนน์ ซึ่งได้รับเบเนรางวัลในการกำกับการแสดงโดยยอดเยี่ยม และไม่มีปัญหาอะไร ให้เป็นที่พอใจสงสัย เพราะการเริ่มเรื่องแบบเรียบง่ายที่ค่อยๆ ทุกระดับความเข้มข้นจริงจังในแต่ละฉาก และหยุดค้างไว้ทันทีที่สร้างอารมณ์คนดูจนถึงสูงสุด ไม่ใช่ของง่ายที่ผู้กำกับทุกคนจะได้ หลังจาก "บอนนี่แอนด์ไคลด์" อีกหลายปีต่อมา ผลงานในเรื่อง "มือปราบตงฉิน" ที่มีมาร์ลอน แบนโดแสดงนำเป็นข้อพิสูจน์ว่า เขายังคงรักษาฝีมือไว้ได้อย่างคงเส้นคงวา

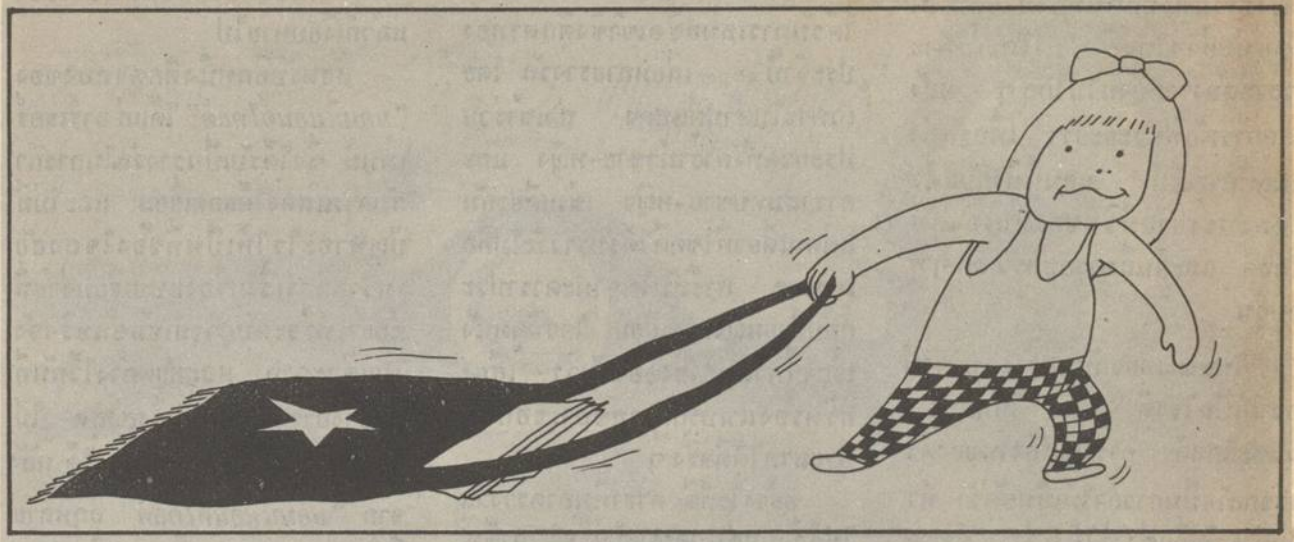
ดูหนังสองตุ๊กตาทองฮอลลีวูดอย่าง "บอนนี่แอนด์ไคลด์" แล้วได้ความคิดมาอย่างหนึ่งว่า คนทำหนังของเขาออกจะโชคไม่ค่อยอยู่บ้าง ตรงที่อุตสาหกรรมหนังดี ๆ ขึ้นมาจนสำเร็จ แต่ก็ยังไม่อาจคว้ารางวัลมาได้ง่ายๆ ผิดกับของเราที่เลือกจังหวะสร้างให้ถูกๆ ปลูกใจคนดูให้สมกับยุคสมัยไว้มากๆ ทั้งที่หนังหาความตื่นเต้นใดๆ ไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงหรือเนื้อหาความสมจริงของเรื่อง ก็อาจจะครอบครองตุ๊กตาทองได้ที่ละหลายๆ ตัว น่าอิจฉาแท้ ๆ

เอส. เอส.

เกร็ดหนัง :

Bonnie and Clyde / วอร์เรน เบ็ตต, เพย์ ดันนาเวย์, ยีน แฮ็กแมน, ไมเคิล เจย์. พอลลาร์ด และเอสเทล พาร์สัน นำแสดง/ วอร์เรน เบ็ตต อำนวยการสร้าง/ อาร์เธอร์ เพนน์ กำกับการแสดง/ ฉายที่ เพรสซิเดนท

แผนแดงในยามค่ำ

เช้าวันหนึ่ง นางสาวซันใจไปโรงเรียนด้วยอารมณ์แจ่มใส เธอตอนสายบว้อย่างอ่อนหวานให้หอพักหนึ่งครั้ง ยมทัตทายหมอกควันจากท่อไอเสีย ฟังเสียงเพลงจากเครื่องดนตรีที่กระหม่อมอย่างสนุกสนานในอารมณื

ขณะที่เธอกำลังเพลิดเพลินอยู่นั้น ฦพลันทันใด สายตาก็บังเอิญเหลือบไปเห็นยามส์ดำไบหนึ่งวางฟิงร่วอยู่หน้าเอ็นดู ซันใจไม่สนใจ เธอเป็นเด็กดีจึงมุ่งตรงไปโรงเรียนไม่รั้งรอ

โรงเรียนเลิกตอนเย็นซันใจก็ไม่เลเลไล เธอเดินฮัมเพลงหนักแผ่นดินเบาๆ ในลำคอ แวะซอ หนังสือพิมพ์บ้านเมือง ตรงข้างทาง ซันใจเดินเลขมาสักหน้อยก็บังเอิญออกยามส์ดำไบเดิมยังกงวางเด็นอยู่อย่างไม่มีใครแตะต้อง ซันใจเฉลียวใจ จึงไม่บ่มบ่ามเข้าไปวอแวกกับยามในนันทันที่จนเวลาผ่านไปถึงหน่งท่ม ซันใจจึงหวนกลับมาอีกครั้ง และบังเอิญยามส์ดำไบในนันทันยังกงอยู่อก เธอจึงเรียกเพื่อนมาดู

“ให้ตายเถอะ” ซันใจอุทานหลังจากทรอข่าวของในยามออกมาดู “นั่นมันเอกสารแดงทงนันทัน แผนคอมมิวนิสต์ไซโยๆ บังเอิญแท้ๆ” ซันใจดูดีไม่ดูดีมอเพื่อนด้วยความตื้นตัน

“เรามาฉลองกันหน้อยดีกว่า เธอร้องเพลงหนักแผ่นดินได้ไม๊ละ”

“ไม่เอา...เค้าจะเอาเปรียงๆ”

ระหว่างที่ซันใจกำลังตื้นตันที่ได้พบยามส์ดำอันตรายอยู่นั้น ใจน่อยๆ ของเธอก็พองโต แต่ทันใดนั้นก็บังเอิญอีกที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจเดินผ่านมาพอดี ซันใจจึงซันใจ เธอภูมิใจทำได้ทำตนเป็นพลเมืองดี

แผนแดงในยามค่ำที่วางอยู่ริมรั้วนันทันตรายนัก เอกสารระบุว่าแดงจะยึดกรุงเทพฯ วันที่ ๒๐ กค. นี้ มีการแบ่งสันปันส่วนกำลังกันเรียบร้อยแล้ว ด้วยความร่วมมือของนักศึกษาจาก ๔ สถาบันและหนังสือพิมพ์ ๔ แห่ง

เช้าวันรุ่งขึ้น ซันใจไปโรงเรียนตามเดิม เธอแวะซอหนังสือพิมพ์ซอเดิมที่ร้านเก่า อ่านพาดหัวข่าวแล้วก็ตกใจ ซันใจไม่คิดว่าตนเองจะพบแผนร้ายกาจถึงขนาดนั้น เธอคิดในใจว่า คอมมิวนิสต์คงเต็มกรุงเทพฯ ไปหมดแล้ว ทำไมมันจึงทำแผนสำคัญตกไว้ข้างนันทันก่อนจะถึงหอพัก ซันใจเห็นคนหนาตาผิวดึงเกต ท่าทางหลายคนเหมือนกำลังยื่นเฝ้ารออะไรอยู่

จริงทีเดียว เจ้าหน้าที่ส่งคนมาคอยเฝ้าดูเจ้าของยามส์ดำตรวจสอบนิษฐานว่า เจ้าของยามคงเป็นผู้นำระดับใหญ่คนหน่ง ที่ไม่เอายามส์ไปด้วย เพราะกลัวจะไม่ปลอดภัย จึงเอาวางไว้เด่นๆ อย่างนั้น

ซันใจเล่าให้ฟังว่า เจ้าหน้าที่เฝ้าอยู่ทันทันหลายวัน เขาไม่เห็นแม้แต่เงาของเจ้าของยาม

อย่างไรก็ตาม ซันใจไม่คิดว่าเรื่องนี้จะได้เป็นข่าวใหญ่ในหนังสือพิมพ์ หลอนขมเอียงอายก่อนจะตอนสายบว้อย่างงามให้ออกครั้ง แล้วเดินจากไปอย่างสบายอารมณ์ที่ได้ช่วยประเทศชาติไม่ต้องตกอยู่ในการยึดครองของพวกแดง

อ่าน

สืบค้นความจริง
ทุกวันอังคาร

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

ธนาคารที่ส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสงห์ชัย

ฉบับครบรอบ

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๒ วันอังคารที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๑๕

๕ ๓๓

ไพฑูรย์ เครือแก้ว :

บ้านเมืองนี้ไม่ใช่ของพล.อ.อ.ท.

ที่นี่มีสายลับขาย
มหาตมา : ใครก็อยากเป็นเจ้าพ่อ
ตำรวจ : ระวีวีร์เครื่องแบบทนาย

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า เรา

มุ่งสืบพืศความจริง